ഹയർ സെക്കന്ററി

മലയാളം

XII

കേരളസർക്കാർ
വിദ്യാഭ്യാസവകുപ്പ്

തയാറാക്കിയത്
സംസ്ഥാന വിദ്യാഭ്യാസ ഗവേഷണ പരിശീലന സമിതി (SCERT), കേരളം
2015

1
എഴുത്തകം

സമകാലികതയെ നേരിട്ടെഴുതുകയല്ല, വേറിട്ട എഴുത്തുരീതികൾ പരീക്ഷിക്കുകയാണ് സാഹിത്യത്തിൽ അഭികാമ്യം. അതിരുകളില്ലാത്ത അനുഭവങ്ങളെ സൗന്ദര്യാത്മകമായ ആഖ്യാനരീതിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുമ്പോഴാണ് സർഗാത്മക സാഹിത്യം പിറവിയെടുക്കുക. മാതൃഭാഷയിലൂടെയാവുമ്പോൾ സംവേദനം കൂടുതൽ ശക്തമാവുന്നു. മലയാളത്തിന്റെ പ്രൗഢിയും സർഗാത്മകതയും അനാവരണം ചെയ്യുന്ന യൂണിറ്റാണ് ഇത്. സാഹിത്യകൃതികളുടെ ധ്വനിപാഠങ്ങളിലേക്കുള്ള സർഗസഞ്ചാരമാണിവിടെ ലക്ഷ്യംവയ്ക്കുന്നത്. നമ്മുടെ സാഹിത്യത്തിലെ നാഴികക്കല്ലുകളായ കൃതികളെ സൗന്ദര്യാസ്വാദനത്തിനും മൂല്യവിചാരത്തിനും ഊന്നൽ നൽകി പരിചയപ്പെടുത്തുകയാണ്. എഴുത്തച്ഛന്റെ മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ടിലെ ശകുന്തളോപാഖ്യാനത്തിൽനിന്ന് എടുത്ത വരികളും ഗബ്രിയേൽ ഗാർസിയ മാർകെസിന്റെ 'പ്രകാശം ജലംപോലെയാണ്' (ചന്ദ്രമതിയുടെ വിവർത്തനം), പി. പത്മരാജന്റെ 'അവകാശങ്ങളുടെ പ്രശ്നം' എന്നീ കഥകളും കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണന്റെ 'കിരാതവൃത്തം' എന്ന കവിതയുമാണ് ഈ യൂണിറ്റിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളത്. മലയാളകാവ്യഭാഷയുടെ ആരംഭദശയിലെ ശക്തിസൗന്ദര്യങ്ങൾ 'എഴുത്തകം' ചർച്ചചെയ്യുന്നു. ലോകക്ലാസിക് രചനയുടെ പരിഭാഷയോടൊപ്പം തലയെടുപ്പുള്ള മലയാളചെറുകഥയും വിശകലനവിധേയമാക്കുന്നു. നാടോടികാവ്യപാരമ്പര്യത്തിന്റെ ബലിഷ്ഠഭൂമികയിൽ പടുത്തുയർത്തിയ മലയാളകവിതയുടെ മുഖവും ഇവിടെ ദർശിക്കാം. അറിവിന്റെയും അനുഭൂതിയുടെയും ശരിയായ ആവിഷ്കാരമാധ്യമം മാതൃഭാഷയാണെന്ന അവബോധം സൃഷ്ടിക്കാനും ഈ യൂണിറ്റ് സഹായകമാവും.

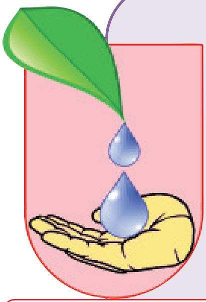

പഠനനേട്ടങ്ങൾ

- മാതൃഭാഷയിലെയും ഇതരഭാഷകളിലെയും നാഴികക്കല്ലുകളായ കൃതികളിലെ ആശയങ്ങൾ പരിചയപ്പെട്ട് ഉചിതമായ വ്യവഹാരരൂപങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.
- വിവർത്തനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് നിർദിഷ്ട രചനകൾ വിവർത്തനം ചെയ്യാനുള്ള ശേഷി നേടുന്നു.
- വിവർത്തിതകൃതികളിലെ സാമൂഹികാന്തരീക്ഷം, കഥാപാത്രങ്ങളുടെ മാനസികഭാവങ്ങൾ എന്നിവ വിശകലനം ചെയ്ത് കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കുന്നു.
- മാതൃഭാഷയോടും സംസ്കാരത്തോടും മതിപ്പും മമതയും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന രചനകളിലേർപ്പെടുന്നു.
- കവിതകളിലെ അവതരണസാധ്യതകൾ കണ്ടെത്തി ഉചിതമായി പ്രയോഗിക്കുന്നു.
- കവിതകളിലെ സാമൂഹിക- സാംസ്കാരികതലങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് സ്വതന്ത്ര നിരീക്ഷണങ്ങൾ കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി നിരൂപണങ്ങൾ, ആസ്വാദനക്കുറിപ്പുകൾ എന്നിവ തയാറാക്കുന്നു.
- കവിതകളിലെ ഭിന്നങ്ങളായ രചനാരീതികൾ അപഗ്രഥിച്ച് കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കുന്നു.
- കഥാരചനാസങ്കേതങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കി പഠനക്കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കുന്നു.
- എല്ലാ വൈജ്ഞാനികമേഖലകളും ഉൾക്കൊള്ളാൻ മലയാളത്തിനു കഴിയും എന്ന ധാരണ രൂപീകരിച്ച് സെമിനാർപ്രബന്ധം/പ്രഭാഷണം തയാറാക്കുന്നു.
- ഭാഷാപദങ്ങളിലെ വ്യാകരണസവിശേഷതകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് സമാനപദങ്ങൾ കണ്ടെത്തി പട്ടികപ്പെടുത്തുന്നു.

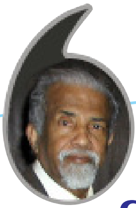

ലളിതമായ വേഷമായിരുന്നു മലയാളം മുൻഷിയുടേത്. പക്ഷേ, പറഞ്ഞുതുടങ്ങിയാൽ എല്ലാം മാന്ത്രികമാകും.

പദച്ഛേദം, പദാർഥം, വാച്യാർഥം, ധ്വനി, ഭാവം... ഇങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഒരു കാര്യത്തിന് അനേകം തലങ്ങളുണ്ടാകാം എന്ന വലിയ അറിവാണ് അവിടെനിന്നു കിട്ടിയത്. ഒരുപക്ഷേ എന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും നല്ല പഠനം അതായിരിക്കണം. ഫിസിക്സിലെ പുതിയ കണ്ടുപിടിത്തങ്ങളിലേക്ക് എന്നെ പ്രചോദിപ്പിച്ചത് അന്നത്തെ മലയാളം ക്ലാസുകളായിരുന്നു.

- ഇ.സി.ജി. സുദർശൻ

- പുതിയ ആശയങ്ങളുടെ രൂപീകരണത്തിനും സർഗാത്മകമായ കണ്ടെത്തലുകൾക്കും മാതൃഭാഷാപഠനം എങ്ങനെ സഹായിക്കുന്നുവെന്ന് ഈ അഭിപ്രായം മുൻനിർത്തി ചർച്ചചെയ്യുക.

കണ്ണാടി കാൺമോളവും

എഴുത്തച്ഛൻ

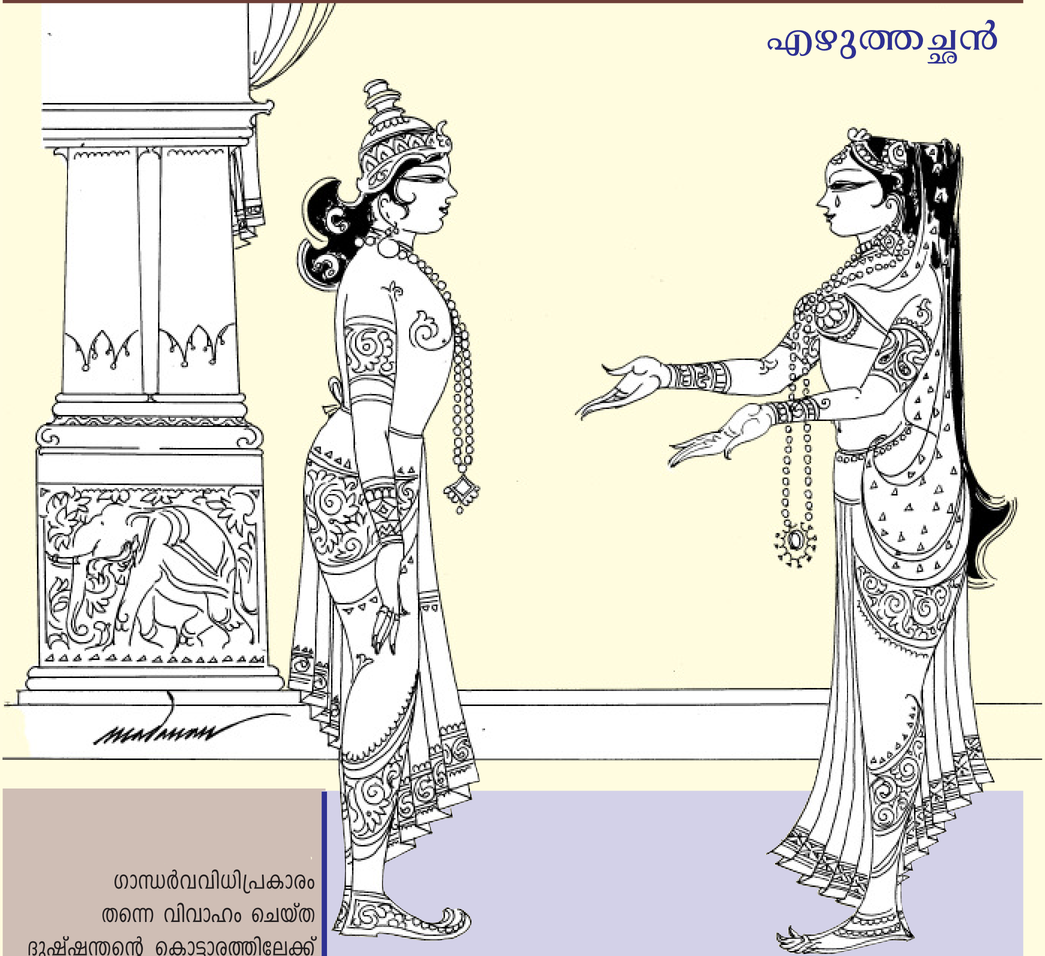

ഗാന്ധർവവിധിപ്രകാരം തന്നെ വിവാഹം ചെയ്ത ദുഷ്ഷന്തന്റെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് ശകുന്തള പുത്രനോടൊപ്പം എത്തിച്ചേരുന്നു. ദുഷ്ഷന്തൻ ശകുന്തളയുമായുള്ള പൂർവബന്ധം മറന്നുപോയതിനാൽ അവളെ കെട്ടവളെന്നു കരുതി ആക്ഷേപിക്കുന്നു. ആത്മാഭിമാനത്തിനു മുറിവേറ്റ ശകുന്തള തന്റെ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്താൻ നടത്തുന്ന ശ്രമമാണ് കാവ്യഭാഗത്തുള്ളത്.

"ധാർഷ്ട്യമെത്രയും പാരമുണ്ടു നാരികൾക്കെന്നു
കേട്ടുകേളിയേയുള്ളൂ കണ്ടിട്ടില്ലേവം മുന്നം.

കുലടയായ നീ വന്നെന്നോടു കുലീനയെ-
ന്നലസാലാപം ചെയ്തതഖിലമലമലം.

സുവർണമണി മുക്താഭരണവസ്ത്രാദിക-
ളുവന്നു തരുവൻ ഞാൻ നിനക്കു വേണ്ടുവോളം.

പിന്നെ നീ നിനക്കൊത്ത ദിക്കിനു പൊയ്ക്കൊള്ളണം,
നിന്നിനിക്കാലം കളഞ്ഞീടായ്ക വെറുതെ നീ.

കോകിലനാരിപോലെ നീ പരഭൃതയല്ലോ,
പോക വൈകാതെ നിന്നെക്കാൺകയിലിച്ഛയില്ല.”

* * * *

സുന്ദരി ശകുന്തള പിന്നെയുമുരചെയ്താൾ
നിന്ദാവാണികൾ കേട്ടു മന്ദാക്ഷഭാവത്തോടും:

“കടുകിന്മണിമാത്രമുള്ളോരു പരദോഷ-
മുടനെ കാണുന്നു നീ, നിന്നുടെ ദോഷം പിന്നെ

കണ്ടാലും ഗജമാത്രം കാണുന്നീലേതു, മതു
പണ്ഡിതന്മാർക്കുപോലുമുള്ളൊരു ശീലമത്രേ.

നിന്നുടെ ജന്മത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമെന്നുടെ ജന്മം,
മന്നിടത്തിങ്കലെന്നി നിനക്കു ചരിക്കാമോ?

മേദിനിയിലും പുനരന്തരീക്ഷത്തിങ്കലും
ഭേദമെന്നിയേ നടന്നീടാമിന്നെനിക്കെടോ!

ഭേദവും നമ്മിലെത്ര പാരമുണ്ടോർക്കുന്നേരം
ചേതസി വിചാരിക്ക ഭൂപതിതിലകമേ!

മേരുവും കടുകുമുള്ളന്തരമുണ്ടു നമ്മിൽ,
സാരജ്ഞനല്ലോട്ടുമോർത്തോളം ധാത്രീശ! ഭവാൻ.

കണ്ണാടി കാൺമോളവും തന്നുടെ മുഖമേറ്റം
നന്നെന്നു നിരൂപിക്കുമെത്രയും വിരൂപൻമാർ.

മറ്റുള്ള ജനങ്ങൾക്കു കുറ്റങ്ങൾ പറഞ്ഞീടും,
മുറ്റും തന്നുടെ കുറ്റമൊന്നറികയുമില്ല.

കുറ്റമില്ലാത ജനം കുറ്റമുള്ളവരേയും
ചെറ്റു നിന്ദിക്കയില്ല തമ്മുടെ ഗുണങ്ങളാൽ.

മത്തേഭം പാംസുസ്നാനം കൊണ്ടല്ലോ സന്തോഷിപ്പൂ
നിത്യവും സ്വച്ഛജലം തന്നിലേ കുളിച്ചാലും.

സജ്ജന നിന്ദകൊണ്ടേ ദുർജ്ജനം സന്തോഷിപ്പൂ,
സജ്ജനത്തിനു നിന്ദയില്ല ദുർജ്ജനത്തേയും.

സത്യധർമ്മാദി വെടിഞ്ഞീടിന പുരുഷനെ
ക്രുദ്ധനാം സർപ്പത്തെക്കാളേറ്റവും പേടിക്കേണം.

മൂർഖനാമവനോടു പണ്ഡിതൻ ശുഭാശുഭ-
മാഖ്യാനം ചെയ്താൽ മൂർഖനശുഭം ഗ്രഹിച്ചീടും.

നല്ലനായിരിപ്പവൻ നല്ലതു ഗ്രഹിച്ചീടും
വെള്ളത്തെ വെടിഞ്ഞു പാലന്നമെന്നതുപോലെ."

എന്നെല്ലാം ശകുന്തള പറഞ്ഞോരനന്തരം
വിണ്ണിൽനിന്നശരീരിതന്നുടെ വാക്യം കേട്ടു:

"ഭരിച്ചുകൊൾക തവ പുത്രനെ വൈകാത നീ
സുരസ്ത്രീസമയായ കൗശികപുത്രിയോടും."

ഭരതനെന്ന നാമമതിനാലന്നു വാനോർ
ധരണീപതിയോടു ചൊന്നതു കേട്ടമൂലം

കല്യാണഘോഷത്തോടും കൈക്കൊണ്ടു, ശകുന്തള
വല്ലഭനോടുംകൂടി സന്തോഷം പ്രാപിച്ചപ്പോൾ.

(മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട് - സംഭവപർവം)

- "നിന്നുടെ ജന്മത്തേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമെന്നുടെ ജന്മം" എന്ന് ശകുന്തള പറയാനിട യായ സാഹചര്യമെന്തെന്ന് കണ്ടെത്തി കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- "വിണ്ണിൽനിന്നശരീരിതന്നുടെ വാക്യം കേട്ടു" -
ഈ അശരീരിവാക്യം കാവ്യഗതിയെ മാറ്റിയതെങ്ങനെയെന്ന് ഒരു ലഘുവിവരണം എഴുതുക.

- "അരുതെന്തയി! വീണ്ടുമെത്തി ഞാൻ
തിരുമുമ്പിൽ തെളിവേകി ദേവിയായ്
മരുവീടണമെന്നു മന്നവൻ
കരുതുന്നോ? ശരി! പാവയോയിവൾ?"
(ചിന്താവിഷ്ടയായ സീത- കുമാരനാശാൻ)

ആശാന്റെ സീതയുടെയും എഴുത്തച്ഛന്റെ ശകുന്തളയുടെയും സ്വഭാവത്തിൽ പ്രകടമാവുന്ന സമാനതകൾ കണ്ടെത്തി വിലയിരുത്തൽക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- എഴുത്തച്ഛൻകൃതികളിലെ ലോകോക്തികൾ ശേഖരിച്ച് അവയിലെ ആശയം വികസിപ്പിച്ച് പ്രഭാഷണം തയാറാക്കി അവതരിപ്പിക്കുക.

“കാവ്യഭാഷയുടെ കരുത്തിനും കാന്തിക്കും നിദർശനമാണ് ശകുന്തളോപാഖ്യാനത്തിലെ വരികൾ” *(‘എഴുത്തച്ഛൻ’ - ഒ. എൻ.വി.)*

ഒ.എൻ.വിയുടെ നിരീക്ഷണത്തെ താഴെപ്പറയുന്ന സൂചകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പരിശോധിച്ച് അപഗ്രഥനക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- സംസ്കാരമുദ്ര പതിഞ്ഞ നാട്ടുമലയാളപദങ്ങൾ.
- സമകാലികമലയാളത്തോട് അടുത്തുനിൽക്കുന്ന ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ.
- സൗന്ദര്യാനുഭൂതിയുണർത്തുന്ന പദങ്ങൾ, പ്രയോഗങ്ങൾ.
- വാമൊഴിയിലും വരമൊഴിയിലും ഇരിപ്പുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ചൊല്ലുകൾ.

“കണ്ണാടി കാൺമോളവും തന്നുടെ മുഖമേറ്റം
നന്നെന്നു നിരൂപിക്കുമെത്രയും വിരൂപൻമാർ.”

ഈ വരികളിലെ ആശയത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി റേഡിയോ പ്രക്ഷേപണത്തിനായി ഒരു ‘സുഭാഷിതം’ രചിക്കുക.

വഴിയിൽ അവശനായിക്കിടന്നിരുന്ന അഗതിയായ ഒരു വൃദ്ധനെ ആശുപത്രിയിലേക്ക് കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ജസ്യൂട്ട് പുരോഹിതനുണ്ട്. കോഴിക്കോട്ടുള്ള ഒരു ഹോസ്പിറ്റലിൽ ഞാൻ അന്ന് നഴ്സിങ് പരിചയിക്കുകയാണ്. പോസിറ്റീവ് ടി.ബി. ആയിരുന്ന, അവശനിലയിലായിരുന്ന ആ വൃദ്ധനെ കാറിൽ കയറ്റിക്കൊണ്ടുവരുകയായിരുന്നു.

‘ആമ സാർ, അല്ല സാർ’ എന്നും പേരു ചോദിച്ചാൽ ‘ജോർജ് സാർ’ എന്നുമുള്ള മൂന്നു വാക്കുകളേ, ആരെങ്കിലും നിർബന്ധിക്കുമ്പോൾ അയാൾ സംസാരിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. കടുത്ത ചുമയുണ്ട്. തുപ്പുന്നത് കഫമാണ്. അയാളുടെ അവസ്ഥ കണ്ട് ആശുപത്രിയിലെല്ലാവരും മുറുമുറുപ്പ് തുടങ്ങി. ആശുപത്രി അധികൃതർ ആ ഫാദറിനെ കണ്ട് പറഞ്ഞു: ‘ഫാദർ, ഞങ്ങൾക്ക് ആവശ്യത്തിന് സ്റ്റാഫില്ല. നിലവിലുള്ള പേഷ്യൻസിനെപ്പോലും നോക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്.’

‘എന്നാൽ ഞാൻ അയാളെ വണ്ടിയിൽ കയറ്റി കിടന്നിരുന്ന സ്ഥലത്തുതന്നെ കൊണ്ടുപോയിടട്ടെ?’ നല്ലവനായ ആ പുരോഹിതൻ ചോദിച്ചു. ഇതുകേട്ട് ഞാൻ പറഞ്ഞു: ‘അയാളെ ഞാൻ നോക്കിക്കോളാം ഫാദർ.’ അങ്ങനെ എന്റെ ചുമതലയിൽ ആ വൃദ്ധനെ അവിടെത്തന്നെ അഡ്മിറ്റ് ചെയ്തു.

(പച്ചവിരൽ -ദയാബായ്)

"നല്ലനായിരിപ്പവൻ നല്ലതു ഗ്രഹിച്ചീടും."

എഴുത്തച്ഛന്റെ ഈ വരിയിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്ന ആശയത്തെ സാമൂഹികപ്രവർത്തകയായ ദയാബായിയുടെ ജീവിതാനുഭവവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ചർച്ചചെയ്യുക. ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവരെ സഹായിക്കുന്നതിൽ എത്രത്തോളം നിങ്ങൾക്ക് ഇടപെടാനാകും?

"ദൈവമേ, കാത്തുകൊൾകങ്ങു
കൈവിടാതിങ്ങു ഞങ്ങളെ,
നാവികൻ നീ ഭവാബ്ധിയ്ക്കൊ-
രാവിവൻതോണി നിൻപദം.

ഒന്നൊന്നായെണ്ണിയെണ്ണിത്തൊ-
ട്ടെണ്ണും പൊരുളൊടുങ്ങിയാൽ
നിന്നിടും ദൃക്കുപോലുള്ളം
നിന്നിലസ്പന്ദമാകണം

അന്നവസ്ത്രാദി മുട്ടാതെ
തന്നു രക്ഷിച്ചു ഞങ്ങളെ
ധന്യരാക്കുന്ന നീയൊന്നു-
തന്നെ ഞങ്ങൾക്കു തമ്പുരാൻ."

(ദൈവദശകം- ശ്രീനാരായണഗുരു)

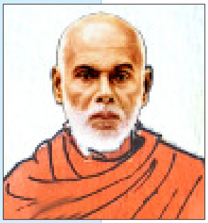

"പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സത്യമെന്തെന്ന് ജിജ്ഞാസുവിന് ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്ന ഒരു വിശ്വപ്രാർഥനയാണ് ദൈവദശകം."

-ഈ വീക്ഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മുകളിലെ കാവ്യഭാഗം വ്യാഖ്യാനിച്ച് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

പ്രകാശം ജലം പോലെയാണ്

ഗബ്രിയേൽ ഗാർസിയ മാർക്വെസ്

രണ്ടു കുട്ടികളും കൂടി ക്രിസ്തുമസ് ആയപ്പോൾ തുഴവള്ളം വേണമെന്ന ആവശ്യം വീണ്ടും ഉന്നയിച്ചു.

"ശരി" -പപ്പാ പറഞ്ഞു.' 'കാട്ജിനെയിൽ മടങ്ങിച്ചെല്ലുമ്പോൾ നമുക്കതു വാങ്ങാം". കാട്ജിനെ അവർ താമസിച്ചിരുന്ന തുറമുഖനഗരമാണ്; കടലും കപ്പലും വള്ളങ്ങളും ധാരാളമുള്ള സ്ഥലം.

ഒമ്പതു വയസ്സായ ടോട്ടോയും ഏഴു വയസ്സുകാരൻ ജോവലും അച്ഛനമ്മമാർ കരുതിയതിനെക്കാൾ നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ളവരായിരുന്നു.

"പറ്റില്ല" - അവർ ഒറ്റസ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾക്കത് ഇപ്പോൾ ഇവിടെ വേണം."

പക്ഷേ, അവരുടെ അമ്മ പറഞ്ഞു: "വള്ളം തുഴയാൻ ഇവിടെ ആകെയുള്ള വെള്ളം ഷവറിൽനിന്നു വരുന്നതല്ലേയുള്ളൂ."

അവരും ഭർത്താവും പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. കാട്ജിനെ ഇന്ത്യാസിലെ അവരുടെ വീടിന് ഒരു മുറ്റവും ഉൾക്കടലിനോടുചേർന്ന് ബോട്ടുകളടുപ്പിക്കാനുള്ള സ്ഥലവും ഉണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ രണ്ടു വലിയ വള്ളങ്ങൾ വയ്ക്കാവുന്ന ഒരു ഷെഡ്ഡും. ഇപ്പോൾ അവർ

താമസിക്കുന്ന മാഡ്രിഡ് എന്ന യൂറോപ്യൻപരിഷ്കൃതനഗരത്തിൽ ഇതൊന്നുമില്ല. ഒരു വലിയ ഫ്ളാറ്റ്സമുച്ചയത്തിലെ അഞ്ചാംനിലയിലുള്ള ഒരു അപാർട്ട്മെന്റിലാണ് അവർ തിങ്ങിക്കൂടിക്കഴിയുന്നത്. എങ്കിലും രണ്ടു പേർക്കും ഒടുവിൽ കുട്ടികളുടെ ആവശ്യം നിരസിക്കാനാവാതെ വന്നു. കാരണം, എലിമെന്ററി സ്കൂളിൽ മികവു പുലർത്തി സമ്മാനം വാങ്ങിയാൽ *സെക്സ്റ്റന്റും കോമ്പസും ഉള്ള ഒരു തുഴവള്ളം വാങ്ങിക്കൊടുക്കാമെന്നവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കുട്ടികൾ സ്കൂളിൽനിന്ന് ആ സമ്മാനം വാങ്ങിയതുകൊണ്ടു പപ്പ അവർക്ക് തുഴവള്ളം വാങ്ങിക്കൊടുക്കുക തന്നെ ചെയ്തു. ഭാര്യയോട് അയാൾ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. ചൂതാട്ടം മൂലം വന്നുചേർന്ന കടം കൊടുത്തുതീർക്കാൻ അയാളെക്കാൾ വിഷമം അവർക്കായിരുന്നു.

ഭംഗിയുള്ള ഒരു അലുമിനിയം വള്ളമാണ് അയാൾ വാങ്ങിയത്; വെള്ളത്തെ സ്പർശിക്കുന്നിടത്ത് സ്വർണവരകളുള്ളത്.

''കാറിടുന്നിടത്താണ് വള്ളം വച്ചിട്ടുള്ളത്'', ഊണുസമയത്ത് പപ്പാ പറഞ്ഞു: ''അത് എലിവേറ്റർ വഴിയോ ഏണിപ്പടികൾ വഴിയോ മുകളിലേക്കു കൊണ്ടുവരാനാവില്ല. കാർ ഇടുന്നിടത്ത് ഇപ്പോൾ ഒട്ടും സ്ഥലവുമില്ല.''

എന്നാൽ, അടുത്ത ശനിയാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്ക് കുട്ടികൾ തങ്ങളുടെ സഹപാഠികളെ ക്ഷണിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് അവരുടെ സഹായത്തോടെ വള്ളത്തെ ഏണിപ്പടികൾ വഴി അപാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് എത്തിച്ചു. അത് ജോലിക്കാരിക്കായുള്ള മുറിയിലേക്ക് എടുത്തു വയ്ക്കാനും അവർക്കു കഴിഞ്ഞു.

"കൊള്ളാം, അഭിനന്ദനങ്ങൾ" - പപ്പാ പറഞ്ഞു, "ഇനി എന്താണ്?"

"ഇനി ഒന്നുമില്ല" - കുട്ടികൾ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾക്ക് വള്ളം ഈ മുറിയിൽ കൊണ്ടുവരണമെന്നേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു സാധിച്ചു."

ബുധനാഴ്ച രാത്രി എല്ലാ ബുധനാഴ്ചകളിലും ചെയ്യുന്നതു പോലെ, അച്ഛനമ്മമാർ സിനിമ കാണാൻ പോയി. വീടിന്റെ സർവാധികാരികളായി മാറിയ കുട്ടികൾ എല്ലാ കതകുകളും ജനലുകളും അടച്ചിട്ട് സ്വീകരണമുറിയിലെ വിളക്കുകളിൽ ഏറ്റവും പ്രകാശമുള്ള ഒരെണ്ണം പൊട്ടിച്ചു. പൊട്ടിയ ബൾബിൽനിന്ന് തണുത്ത വെള്ളത്തിന്റെ കുത്തൊഴുക്കുപോലെ സ്വർണപ്രകാശം കുതിച്ചുചാടി പുറത്തേക്കൊഴുകാൻ തുടങ്ങി. നിലത്തുനിന്ന് മൂന്നടിയോളം ഉയരത്തിൽ പ്രകാശം തളംകെട്ടുന്നതു വരെ അവർ നോക്കി നിന്നു. പിന്നെ അവർ കറന്റ് വിച്ഛേദിച്ചിട്ട് തുഴവള്ളം വെളിയിലെടുത്ത് വീട്ടിനുള്ളിലെ എല്ലാ ദ്വീപുകളിലേക്കും ഇഷ്ടം പോലെ സഞ്ചരിച്ചു.

അതിശയകരമായ ഈ സാഹസത്തിനു കാരണം എന്റെ ബാലിശമായ ഒരു പ്രസ്താവനയാണ്. 'വീട്ടുപകരണങ്ങളിലെ കവിത' എന്ന ഒരു ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുക്കുകയായിരുന്നു ഞാൻ. ടോട്ടോ എന്നോട് സ്വിച്ചിൽ ഒന്നു തൊടുമ്പോൾ എന്തുകൊണ്ടാണ് പ്രകാശം വരുന്നത് എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനെക്കുറിച്ച് രണ്ടുതവണ ചിന്തിക്കാനുള്ള ധൈര്യം എനിക്കുണ്ടായില്ല.

"പ്രകാശം ജലം പോലെയാണ്," ഞാൻ പറഞ്ഞു: "ടാപ്പ് തുറന്നാൽ മതി, കുതിച്ചൊഴുകും." അങ്ങനെ എല്ലാ ബുധനാഴ്ച രാത്രികളിലും അവർ പ്രകാശം തുറന്നുവിട്ട് വള്ളം തുഴയുന്നതു തുടർന്നു. സെക്സ്റ്റന്റും കോമ്പസും ഉപയോഗിക്കാൻ പഠിച്ചു. സിനിമ കഴിഞ്ഞ് അച്ഛനമ്മമാർ വരുവോളം അവരതു ചെയ്തു. മടങ്ങിയെത്തുന്ന അച്ഛനമ്മമാർ കാണുന്നത് ഉണങ്ങിയ തറയിൽ മാലാഖമാരെപ്പോലെ ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന മക്കളെയാണ്.

മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സാഹസത്തെ കുറച്ചുകൂടി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാനായി കുട്ടികൾ മുങ്ങൽപരീക്ഷണത്തിനുള്ള സാമഗ്രികൾ വാങ്ങിത്തരാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മുഖംമൂടികൾ, കുഞ്ഞിച്ചിറകുകൾ, വായുനിറച്ച തോക്കുകൾ.

---

* *സെക്സ്റ്റന്റ്, കോമ്പസ് : സമുദ്രയാത്രയാത്രയ്ക്ക് സഹായിക്കുന്ന ഉപകരണങ്ങൾ. വസ്തുക്കൾ തമ്മിലുള്ള അകലം കൃത്യമായി നിർണയിക്കാനുള്ള ഉപകരണമാണ് സെക്സ്റ്റന്റ്. കോമ്പസ് ദിശ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.*

"ഇതുവരെ ഉപയോഗിക്കാൻ പോലും കഴിയാത്ത ഒരു തുഴവള്ളം കൊണ്ടുവന്ന് ജോലിക്കാരിക്കുള്ള മുറിയിൽ സ്ഥാപിച്ചതു പോരേ?'' പപ്പാ ചോദിച്ചു: "ഇനി ആഴങ്ങളിൽ മുങ്ങാനുള്ള ഉപകരണങ്ങളും കൂടിയേ വേണ്ടൂ!"

"ഒന്നാം സെമസ്റ്ററിൽ ഞങ്ങൾ ഏറ്റവും നല്ല വിദ്യാർഥിക്കുള്ള സമ്മാനം വാങ്ങാം; എന്നാലോ?" ജോവൽ ചോദിച്ചു.

"അയ്യോ, വേണ്ട"- അമ്മ ഭയത്തോടെ പറഞ്ഞു: "വാങ്ങിച്ച സമ്മാനമൊക്കെ മതി."

"ചെയ്യേണ്ടതു ചെയ്തിട്ട് ഈ പിള്ളേർ ഒരാണി പോലും സമ്മാനമായി വാങ്ങില്ല"- അമ്മ പറഞ്ഞു. "എന്നാൽ എന്തെങ്കിലും വേണമെന്നവർക്കു വാശി തോന്നിയാൽ അവർ എന്തും ചെയ്യും. വേണമെങ്കിൽ ടീച്ചറുടെ കസേരപോലും അവർ നേടിയെടുക്കും."

മുങ്ങൽസാമഗ്രികൾ വാങ്ങിക്കൊടുക്കാമെന്നോ ഇല്ലെന്നോ അച്ഛനമ്മമാർ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. പക്ഷേ, ജൂലൈ മാസത്തിൽ ടോട്ടോയും ജോവലും ഏറ്റവും നല്ല വിദ്യാർഥികൾക്കുള്ള സമ്മാനങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുകയും ഹെഡ്മാസ്റ്ററിൽനിന്ന് തുറന്ന അഭിനന്ദനങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങുകയും ചെയ്തു. അന്നുച്ചയ്ക്ക്, ഒന്നും ചോദിക്കാതെതന്നെ അവർ കണ്ടു, തങ്ങളുടെ കിടക്കമുറിയിൽ മുങ്ങൽസാമഗ്രികളുടെ പെട്ടികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു!

അങ്ങനെ, അടുത്ത ബുധനാഴ്ച അച്ഛനമ്മമാർ സിനിമ കാണാൻ പോയപ്പോൾ അവർ അപാർട്ട്മെന്റ് നിറയെ പന്ത്രണ്ടടി പൊക്കത്തിൽ പ്രകാശം നിറച്ചു. അവർ ഇരിപ്പിടങ്ങൾക്കും കട്ടിലിനുമൊക്കെ അടിയിൽ ഇണക്കമുള്ള സ്രാവുകളെപ്പോലെ മുങ്ങിത്തപ്പി. കളഞ്ഞുപോയ, വർഷങ്ങളായി ഇരുട്ടിലായിരുന്ന പലതിനെയും അവർ പ്രകാശത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്നു കണ്ടെടുത്തു.

വർഷാവസാനത്തിൽ രണ്ടു സഹോദരൻമാരും മാതൃകാവിദ്യാർഥികളായി വാഴ്ത്തപ്പെട്ടു. പ്രവർത്തനമികവിനുള്ള സർട്ടിഫിക്കറ്റുകൾ നേടുകയും ചെയ്തു. ഇത്തവണ അവർക്ക് ഒന്നും ചോദിക്കേണ്ടി വന്നില്ല. കാരണം, എന്താണു വേണ്ടതെന്ന് അച്ഛനമ്മമാർ ഇങ്ങോട്ടു ചോദിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്രാവശ്യം കുട്ടികൾ വളരെ ന്യായമായ ഒരു കാര്യമേ ആവശ്യപ്പെട്ടുള്ളൂ: തങ്ങളുടെ സഹപാഠികൾക്ക് വീട്ടിൽവച്ച് ഒരു പാർട്ടി കൊടുക്കണം.

ഭാര്യയുമൊന്നിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ പപ്പ സന്തോഷവാനായിരുന്നു. "അവർക്ക് പാകത വരുന്നതിന്റെ തെളിവാണിത്" - അയാൾ പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ വാക്കുകൾ സത്യമാകാൻ ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ" -അമ്മ പറഞ്ഞു.

അടുത്ത ബുധനാഴ്ച അച്ഛനമ്മമാർ പതിവുപോലെ സിനിമ കാണാൻ പോയപ്പോൾ ഫ്ളാറ്റ്സമുച്ചയത്തിന് വെളിയിലൂടെ നടന്നുപോകുന്ന ആൾക്കാർ ഒരു അദ്ഭുതക്കാഴ്ച കണ്ടു. മരങ്ങൾക്കിടയിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന ഒരു വീട്ടിൽനിന്ന് പ്രകാശത്തിന്റെ ഒരു വെള്ളച്ചാട്ടം. അത് മട്ടുപ്പാവുകൾ നിറഞ്ഞുകവിഞ്ഞ് കെട്ടിടത്തിന്റെ മുൻവശത്തുകൂടി പെരുമഴപോലെ പെയ്തിറങ്ങി ഒരു സുവർണപ്രളയമായി തെരുവിലൂടെ ഒഴുകുന്നു. അകലെ പട്ടണം വരെയുള്ള വഴി പ്രകാശത്തിൽ മുങ്ങിക്കുളിച്ചുനിൽക്കുന്നു.

അത്യാഹിതസന്ദേശത്തിനു പിറകെ വന്ന തീ കെടുത്തലുകാർ അഞ്ചാം നിലയിലെ വാതിൽ തകർത്ത് അപാർട്ട്മെന്റിന്റെ മുകൾത്തട്ടുവരെ പ്രകാശം നിറഞ്ഞുകവിയുന്നതു കണ്ടു. സോഫയും പുലിത്തോലിൽ പൊതിഞ്ഞ ചാരുകസേരകളും സ്വീകരണമുറിയിൽ പല പൊക്കത്തിൽ ഒഴുകി നടക്കുന്നു. ഒന്നാന്തരം ഒരു പിയാനോയും കൂട്ടത്തിലൊഴു

കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. പിയാനോയുടെ പുതപ്പ്, പരന്ന ശരീരവും വീതിച്ചിറകുമുള്ള സുവർണമത്സ്യത്തെപ്പോലെ പകുതി മുങ്ങി തത്തിപ്പറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വീട്ടുപകരണങ്ങൾ തങ്ങളുടെ കവിതയുടെ നിറവിൽ അടുക്കളയുടെ ആകാശത്ത് സ്വന്തം ചിറകുകൾ വിടർത്തിപ്പറന്നു. നൃത്തത്തിനു വേണ്ടി കുട്ടികൾ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സംഗീതോപകരണങ്ങൾ അവരുടെ അമ്മയുടെ അക്വേറിയത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരായ വർണമത്സ്യങ്ങൾക്കൊപ്പം ഒഴുകിനടന്നു. ഉഗ്രപ്രകാശത്തിന്റെ ആ ചതുപ്പുനിലത്തിൽ ജീവനോടെ, സന്തോഷത്തോടെ അവശേഷിച്ച ഏകജീവികൾ ആ മത്സ്യങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു. ബാത്ത്റൂമിൽ എല്ലാവരുടെയും ടൂത്ത്ബ്രഷുകൾ മമ്മായുടെ കൃത്രിമ പല്ലുസെറ്റിനൊപ്പം ഒഴുകിനടന്നു. പ്രധാന ഉറക്കറയിലെ ടെലിവിഷൻ സെറ്റ് വശം തിരിഞ്ഞ് ഒഴുകുമ്പോൾ ഒരു പാതിരാപ്പടത്തിന്റെ അവസാനദൃശ്യങ്ങൾ കാണിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഹാളിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തായി പ്രകാശത്തിരയിൽ ഒഴുകിക്കൊണ്ട്, തുഴ പിടിച്ചുകൊണ്ട്, കഷ്ടിച്ചു തീരമണയാൻ വേണ്ടത്ര വായുമാത്രമുള്ള മുഖംമൂടി ധരിച്ച് വള്ളത്തിന്റെ പിൻഭാഗത്ത് ടോട്ടോ ഇരുന്നു. അവൻ വിളക്കുമാടം എവിടെയെന്ന് അന്വേഷിക്കുകയായിരുന്നു; വള്ളത്തിന്റെ അമരത്തിൽ ഒഴുകിനിന്ന ജോവൽ സെക്സ്റ്റന്റിലൂടെ പടിഞ്ഞാറൻനക്ഷത്രത്തെ തിരയുകയും. വീട്ടിൽ മുഴുവനുമായി അവരുടെ മുപ്പത്തിയേഴു സഹപാഠികളും ഒഴുകിനടന്നു. ജെറാനിയംചെടിച്ചട്ടിയിൽ മൂത്രമൊഴിച്ച, സ്കൂളിലെ പാട്ടിന്റെ വരികൾ മാറ്റിപ്പാടി ഹെഡ്മാസ്റ്ററെ കളിയാക്കിയ കുട്ടികൾ ഒരേ സമയത്ത് ഒരുപാട് ലൈറ്റുകൾ പ്രകാശിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടാണ് അപാർട്ട്മെന്റിൽ പ്രകാശത്തിന്റെ വെള്ളപ്പൊക്കമുണ്ടായത്. സ്ഥലത്തെ എലിമെന്ററി സ്കൂളിലെ രണ്ടു ക്ലാസുകളിലുള്ള കുട്ടികളും ആ വെള്ളപ്പൊക്കത്തിൽ മുങ്ങിത്താണുപോയിരുന്നു. സ്പെയ്നിൽ പൊള്ളുന്ന വേനലും മഞ്ഞും കാറ്റുമുള്ള, നദിയോ കടലോ ഇല്ലാത്ത, പ്രകാശത്തിൽ തുഴഞ്ഞു നടക്കുന്ന, ശാസ്ത്രം ഒരിക്കലും സ്വന്തമാക്കാത്ത ആളുകളുള്ള മാഡ്രിഡ് എന്ന പട്ടണത്തിലാണ് ഇതു നടന്നത്.

'Light is like water' – വിവ: ചന്ദ്രമതി (സാഹിത്യലോകം, ഒക്ടോബർ 2014)

- "കാട്ജിനെ ഇന്ത്യാസിലെ അവരുടെ വീടിന് ഒരു മുറ്റവും ഉൾക്കടലിനോടു ചേർന്ന് ബോട്ടുകളടുപ്പിക്കാനുള്ള സ്ഥലവും ഉണ്ടായിരുന്നു."
  ഇവ നഷ്ടപ്പെട്ടതിന്റെ വേദനയും അതിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പും മാർക്വെസ് ആവിഷ്കരിച്ചതെങ്ങനെയെന്ന് വിശദമാക്കിയെഴുതുക.

- കുട്ടികളുടെ അഭിരുചി തിരിച്ചറിയുന്നതിലും ഭാവനാത്മകമായ ജീവിതം കരുപ്പിടിപ്പിക്കുന്നതിലും മുതിർന്നവർ വഹിക്കുന്ന പങ്കിനെക്കുറിച്ച് ഈ കഥയിൽ സൂചനകളുണ്ടോ?
  കഥാസന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ചർച്ചക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- മാജിക്കൽ റിയലിസം എന്ന രചനാസങ്കേതത്തെ 'പ്രകാശം ജലം പോലെയാണ്' എന്ന രചനയുടെ പ്രമേയാവിഷ്കാരത്തിന് മാർക്വെസ് പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയതെങ്ങനെ? കഥ അപഗ്രഥിച്ച് നിരൂപണം തയാറാക്കുക.

"The woods are lovely, dark and deep
But I have promises to keep,
And miles to go before I sleep,
And miles to go before I sleep."

('Stopping by woods on a snowy Evening' - Robert Frost)

'മോഹനം വനം സാന്ദ്രഗഹനം നീലശ്യാമം
ഞാൻ പക്ഷേ പാലിക്കേണം ഒട്ടേറെ പ്രതിജ്ഞകൾ
പോകേണമേറെ ദൂരം വീണുറങ്ങീടുംമുന്നേ"

(എൻ.വി. കൃഷ്ണവാരിയർ)

"മനോഹരം മഹാവനം ഇരുണ്ടഗാധമെങ്കിലും
അനേകമുണ്ട് കാത്തിടേണ്ട മാമക പ്രതിജ്ഞകൾ.
അനക്കമറ്റു നിദ്രയിൽ ലയിപ്പതിന്നു മുൻപിലായ്
എനിക്കതീവ ദൂരമുണ്ടവിശ്രമം നടക്കുവാൻ."

(കടമ്മനിട്ട)

റോബർട്ട് ഫ്രോസ്റ്റിന്റെ കാവ്യഭാഗം രണ്ടു കവികൾ വിവർത്തനം ചെയ്തതാണ് മുകളിൽ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. വിവർത്തനത്തിൽ ഇവർ സ്വീകരിച്ച ഭാഷാപരവും ഭാവപരവുമായ സവിശേഷതകൾ താരതമ്യം ചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

വിശ്രുതചിത്രകാരൻ സാൽവദോർ ദാലിയുടെ 'The Persistence of Memory' എന്ന പെയിന്റിങ്ങാണിത്.
ചിത്രത്തിന് വ്യാഖ്യാനം തയാറാക്കുക.

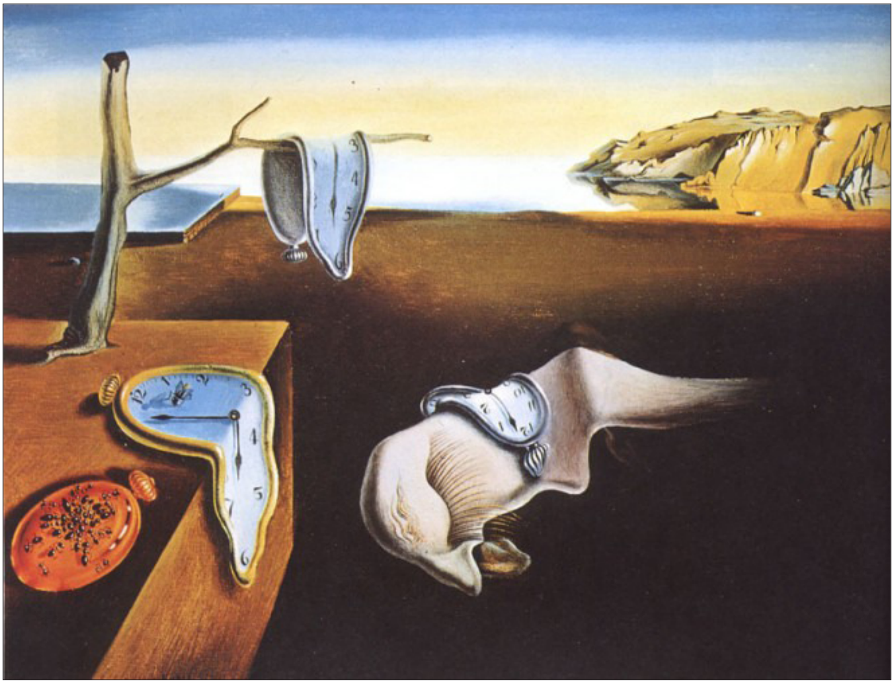

അന്യഭാഷാപദങ്ങൾ നമ്മുടേതാക്കി മാറ്റുമ്പോൾ നമ്മുടെ വ്യാകരണനിയമങ്ങളാണ് പ്രയോഗിക്കേണ്ടത്. അതുവഴി ആ പദം നമ്മുടെ ഭാഷയിലേക്കു ചേക്കേറും.

ഉദാ: റൗണ്ട്സിന്, സൂപ്രണ്ടിന്റെ, ഹോസ്പിറ്റലിൽ, ഫിസിഷ്യനോട്, ടെൻഷനാൽ

-പ്രചുരപ്രചാരം വന്ന ഇതുപോലുള്ള ഭാഷാപ്രയോഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

മാജിക്കൽ റിയലിസം (Magical realism)

മാർക്വെസിന്റെ "Chronicle of a Death Fortold" എന്ന നോവലിൽനിന്ന് ഒരു സന്ദർഭമെടുത്ത് മാജിക്കൽ റിയലിസമെന്തെന്ന് വിവരിക്കാം. ഈ നോവലിലെ ഒരു കഥാപാത്രമായ 'സാന്തിയാഗോ നാസർ' തങ്ങളുടെ പെങ്ങളെ പിഴപ്പിച്ചുവെന്ന് രണ്ടു സഹോദരങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പാകുന്നു. അവരിലൊരുത്തൻ നാസറുടെ കൈകളിലൊന്നിലേക്ക് കത്തി താഴ്ത്തുന്നു. ചോര ലേശവും പുറത്തു വരുന്നില്ല. പിന്നീട് കത്തികൊണ്ട് വയറ്റിൽ കുത്തുന്നു. നാസറിന്റെ കുടൽമാല പുറത്തെത്തുന്നു. എന്നാൽ അയാൾ കുടലിൽ പറ്റിയ അഴുക്ക് തുടച്ചുമാറ്റുന്നതായി നോവലിൽ കാണുന്നു. ഇതൊരു അദ്ഭുതകഥയായി നമുക്കു തോന്നാം. എന്നാൽ മാർക്വെസിന്റെ കഥയ്ക്കകത്ത് ഒരു യാഥാർഥ്യമൊളിഞ്ഞിരിപ്പുണ്ട്. സാന്തിയാഗോ നാസർ ആരെയും പിഴപ്പിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണത്. അയാൾ നിരപരാധിയാണ്. ഈ നിരപരാധിത്വം എന്ന യാഥാർഥ്യം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനാണ് കത്തി കയറിയപ്പോൾ ചോര വന്നില്ലെന്നും കുടലിലെ അഴുക്ക് തുടച്ചുമാറ്റിയെന്നും പറഞ്ഞത്. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലും അദ്ഭുതവും മാന്ത്രികതയുമുണ്ട്. ഈ മാന്ത്രികമായ അവതരണം യാഥാർഥ്യത്തെ കൂടുതൽ മിഴിവോടെ ആവിഷ്കരിക്കാനുള്ള ഒരുപാധിയായി മാറുകയാണ്. അസംഭവ്യമാണിതെല്ലാമെന്ന് നമുക്കറിയാം. പക്ഷേ, ഇവയെല്ലാം സ്വാഭാവികമായി സംഭവിച്ചതായി മാർക്വെസ് അവതരിപ്പിക്കുന്നു. നിത്യജീവിതത്തിലെ യഥാർഥ വ്യക്തികളും സംഭവങ്ങളുമാണിവിടെ പ്രമേയം. എന്നാൽ അവതരണത്തിലാണ് അവ മാന്ത്രികതയിലേക്ക് അനായാസം നീങ്ങുന്നത്.

കിരാതവൃത്തം

കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ

ഈറ്റപ്പുലി നോറ്റു കിടക്കും
ഈറൻകണ്ണു തുറന്നും
കരിമൂർഖൻ വാലിൽ കിളരും
പുരികം പാതി വളച്ചും
നീറായ വനത്തിൻ നടുവിൽ
നിൽപ്പൂ കാട്ടാളൻ.......
നെഞ്ചത്തൊരു പന്തം കുത്തി
നിൽപ്പൂ കാട്ടാളൻ.......
ആകാശത്തച്ഛൻ ചത്തു-
കിടപ്പതു കണ്ടു നടുങ്ങി
മലയോരത്തമ്മയിരുന്നു
ദഹിപ്പതു കണ്ടു കലങ്ങി
മുല പാതി മുറിഞ്ഞവളാറ്റിൻ-
കരയിൽ കനലായി വിളിച്ചു

കനലിൻ വിളി ചാട്ടുളിയായി
കരളിൽ ചെന്നാഞ്ഞുതറച്ചു
കണയേറ്റ കരിമ്പുലിപോലെ
ഉരുൾപൊട്ടിയ മാമലപോലെ
ഉലകാകെയുലയ്ക്കുംമട്ടിൽ
അലറീ കാട്ടാളൻ..........
അലകടലിൻ വേരുപറിക്കാൻ
കുതറീ കാട്ടാളൻ.........
ഒരു നിമിഷം തേങ്ങിക്കരയും
വേഴാമ്പൽപ്പക്ഷികണക്കെ
മഴനീരിനു മാനം നോക്കി -
യിരുന്നൂ കാട്ടാളൻ........
മാനത്തിനു മൗനം, ഭ്രാന്ത-
സ്നേഹത്തിനു ദാഹം പെരുകി
മാന്തോപ്പുകളുരുകും മണ്ണി -
ലിരുന്നൂ കാട്ടാളൻ........
കരിമേഘം ചത്തുകിടക്കും
കാകോളക്കടലോ മാനം?
കരിമരണം കാവലിരിക്കും
കടുനോവിൻ കോട്ടയിലോ ഞാൻ?
എവിടെന്റെ കിനാക്കൾ വിതച്ചോ-
രിടിമിന്നലു പൂക്കും മാനം
എവിടെന്റെ തുളസിക്കാടുകൾ, ഈറൻമുടി
കോതിയ സന്ധ്യകൾ?
പച്ചപ്പൈ ചാടിനടക്കും
മുത്തങ്ങാപ്പുല്ലുകളെവിടെ?
കറുകപ്പുൽത്തുമ്പത്തമ്പിളി
കളമെഴുതിപ്പാടിയ രാവുകൾ
കാറ്റിന്റെ ചിലങ്കകൾ കെട്ടി
കാട്ടാറിൻ തരിവള മുട്ടി
കാടത്തികൾ ചോലമരത്തിൻ-
ചോട്ടിൽ ചുവടൊത്തു കളിക്കെ,
കരിവീട്ടിക്കാതൽ പിണഞ്ഞും
കൺപീലിക്കാടു വിടർന്നും
കവിളത്തഴകേഴു വളഞ്ഞും
പൂഞ്ചായൽ കെട്ടുകളൂർന്നും
ഉടലിളകിയരക്കെട്ടിളകി

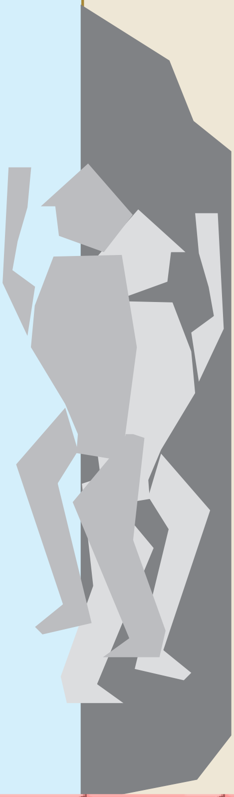

മുലയിളകിക്കാർമുടി ചിതറി
കാടത്തികൾ ചോലമരത്തിൻ-
ചോട്ടിൽ ചുവടൊത്തു കളിക്കെ,
മുളനാഴി നിറച്ച പഴഞ്ചാ-
റൊരു മോന്തിനു ലഹരിപിടിച്ചാ-
മാഞ്ചോട്ടിൽ താളം കൊട്ടി
തലയാട്ടിയ ഞാനിന്നെവിടെ?
എവിടെപ്പോയെന്റെ ദിനങ്ങൾ?
എവിടെപ്പോയെന്റെ കിടാങ്ങൾ?
തേൻകൂടുകൾ തേടിപ്പോയോ -
രാൺകുട്ടികളെന്റെ കിടാങ്ങൾ
പൂക്കൂട നിറയ്ക്കാൻ പോയോ-
രെൻ കുട്ടികൾ പെൺപൈതങ്ങൾ.
അമ്മിഞ്ഞച്ചുണ്ടത്തൊട്ടിയൊ-
രാമ്പൽപ്പൂമൊട്ടുകളെവിടെ?
തളിരെല്ലുകൾ കരിയും മണമോ
തറയുന്നു നാഡികളിൽ?
മലരുരുകിയൊലിക്കും നിറമോ
നിറയുന്നു ദിക്കുകളിൽ?
ഈറ്റപ്പുലി മുരളും കണ്ണിൽ
ഊറിയടർന്നൊരു തീത്തുള്ളി
കാട്ടാളൻ കരളിൽ നുറുങ്ങിയ
നട്ടെല്ലു നിവർന്നെഴുന്നേറ്റു
ചുരമാന്തിയെഴുന്ന കരുത്തിൻ
തിരമാലകൾ ചീറിയലച്ചു
“വേട്ടക്കാരവരുടെ കൈയുകൾ
വെട്ടും ഞാൻ കൽമഴുവോങ്ങി
മലതീണ്ടിയശുദ്ധം ചെയ്തവർ
തലയില്ലാതൊഴുകണമാറ്റിൽ
മരമൊക്കെയരിഞ്ഞവരെന്നുടെ
കുലമൊക്കെ മുടിച്ചവരവരുടെ
കുടൽമാലകൾകൊണ്ടു ജഗത്തിൽ
നിറമാലകൾ തൂക്കും ഞാൻ.
കുരലൂരിയെടുക്കും ഞാനാ-
ക്കുഴലൂതി വിളിക്കും വീണ്ടും
മത്താടി മയങ്ങിയ ശക്തികൾ
എത്തും ഞാൻ വില്ലുകുലയ്ക്കും
കുലവില്ലിനു പ്രാണഞരമ്പുകൾ
പിരിയേറ്റിയ ഞാണേറ്റും ഞാൻ
ഇടിമിന്നലൊടിച്ചമ്പഗ്നി -
ത്തിരയായക്കരിമുകിലിൽ ചെ-
ന്നുരയും പൊരി പേമഴയായി -
പ്പൊഴിയും പൊടിവേരുകളായി-
പ്പടരും മുള പൊട്ടിവിളിക്കും
കിരണം ....
ഒരു സൂര്യനുദിക്കും
നിഴലായിട്ടമ്പിളി വളരും
വളരും വനമോടികളാടിത്തെളിയും
വനമൂർച്ഛയിൽ ദുഃഖം തകരും
ഞാനന്നു ചിരിക്കും.”
നീറായ വനത്തിൻ നടുവിൽ
നിൽപ്പൂ കാട്ടാളൻ.....
നെഞ്ചത്തൊരു പന്തം കുത്തി
നിൽപ്പൂ കാട്ടാളൻ.....

(കടമ്മനിട്ടയുടെ കവിതകൾ)

നീറായ വനം, ചാട്ടുളിയായ കനൽവിളി, അലകടലിൻ വേരുപറിക്കൽ, കറുക പ്പുൽത്തുമ്പത്തമ്പിളി കളമെഴുതിപ്പാടിയ രാവുകൾ, ഈറ്റപ്പുലി മുരളും കണ്ണിൽ ഊറിയടർന്നൊരു തീത്തുള്ളി

- എന്നീ പ്രയോഗങ്ങളുടെ അർഥതലങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംഘചർച്ച നടത്തുക.

- നമ്മുടെ നാടോടിസംസ്കാരത്തിന്റെയും 'പടയണി' എന്ന അനുഷ്ഠാനകലാരൂപത്തിന്റെയും അടിത്തറയിൽ കെട്ടിയുയർത്തിയ കാവ്യശിൽപ്പമാണ് 'കിരാതവൃത്തം'. കവിത വിശകലനം ചെയ്ത് ഉപന്യാസം തയാറാക്കുക.

- കാവ്യബിംബങ്ങളിൽ ദൃശ്യബിംബങ്ങൾക്ക് സവിശേഷസ്ഥാനമാണുള്ളത്. 'കിരാതവൃത്തം' എന്ന കവിതയെ സൗന്ദര്യാത്മകമാക്കുന്നതിൽ ദൃശ്യബിംബങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന പങ്കെന്തെന്നു കണ്ടെത്തി എഴുതുക.

- സ്വർണവർണത്തെപ്പൂണ്ട മൈഥിലി മനോഹരി
സ്വർണഭൂഷണങ്ങളുമണിഞ്ഞു ശോഭയോടെ
സ്വർണമാലയും ധരിച്ചാദരാൽ മന്ദം മന്ദ -
മർണോജനേത്രൻ മുമ്പിൽ സത്രപം വിനീതയായ്
നിന്നുടൻ നേത്രോല്പലമാലയുമിട്ടാൾ മുന്നേ
പിന്നാലെ വരണാർഥ മാലയുമിട്ടീടിനാൾ
(അധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ട് - എഴുത്തച്ഛൻ)

"കണയേറ്റ കരിമ്പുലി പോലെ
ഉരുൾപൊട്ടിയ മാമല പോലെ
ഉലകാകെയുലയ്ക്കും മട്ടിൽ
അലറീ കാട്ടാളൻ...
അലകടലിൻ വേരു പറിക്കാൻ
കുതറീ കാട്ടാളൻ...."

എഴുത്തച്ഛനിൽനിന്ന് കടമ്മനിട്ടയിലേക്ക് എത്തുമ്പോൾ കാവ്യഭാഷയിൽ സംഭവിച്ച പരിണാമത്തെപ്പറ്റി മുകളിൽ കൊടുത്ത കാവ്യഭാഗങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്ത് ലഘൂപന്യാസം രചിക്കുക.

- • കണ്ണാടി കാൺമോളവും - എഴുത്തച്ഛൻ
  • ഊഞ്ഞാലിൽ - വൈലോപ്പിള്ളി
  • കിരാതവൃത്തം - കടമ്മനിട്ട
  • മത്സ്യം - ടി.പി. രാജീവൻ

ഈ കവിതകൾ ഉൾപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന കവിതാസമാഹാരത്തിന് അവതാരിക എഴുതുക.

- "പിന്നെ എന്നാ ഒണ്ട്?"
"ഓ, അങ്ങനെ പറയാമ്മേണ്ടി ഒന്നൂല്ല. വീടിയൊണ്ടേ ഒന്നുതാ."
"ഇല്ല. ഇവിടെ ഒരാളെക്കാണാമ്മന്നതാ."
"ഉം. അപ്പനു സുഖോക്കെ ആണോ?"
"അയ്യോ! ചത്തുപോയി, കഴിഞ്ഞ വേനക്ക്."
"എന്നതായിരുന്നു?"
"ഒന്നൂല്ലാഞ്ഞു. രാത്രീ ഒരു ചൊമകേട്ട്. നേരംവെളുത്തു നോക്കിയപ്പം വെറകുകൊള്ളിപോലെ കെടക്കണു, മരച്ച്."
(ഓർമ്മകളിൽ വന്നുപോകുന്നവർ- നാരായൻ)

കഥയിൽ പ്രാദേശികഭാഷ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ കൈവരുന്ന ശക്തിസൗന്ദര്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തി വിശദീകരിക്കുക.

അച്ചടി വ്യാപകമായതോടെ മലയാളകവിതയിലെ ചൊല്ലൽപാരമ്പര്യം അസ്തമിച്ചുപോയി എന്ന് കവിയും ചിന്തകനുമായ എം. ഗോവിന്ദൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒ.എൻ.വിയുടെയും കടമ്മനിട്ടയുടെയും ബാലചന്ദ്രൻ ചുള്ളിക്കാടിന്റെയും ഡി. വിനയചന്ദ്രന്റെയും കുരീപ്പുഴ ശ്രീകുമാറിന്റെയും വി. മധുസൂദനൻനായരുടെയുമെല്ലാം രംഗപ്രവേശത്തോടെയാണ് ഇത് വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടത്. ഇവരുടെ ആലാപനസാധ്യതയുള്ള കവിതകൾ തിരഞ്ഞെടുത്ത് കവിതയരങ്ങ് സംഘടിപ്പിക്കുക.

പടയണി

മധ്യതിരുവിതാംകൂറിലെ ഭഗവതിക്കാവുകളിൽ ആചരിച്ചുവരാറുള്ള ഒരു ജനകീയ-അനുഷ്ഠാന കലാരൂപമാണ് പടയണി. സജീവജനപങ്കാളിത്തം ആവശ്യപ്പെടുന്ന ഈ കലാരൂപത്തിൽ കൊട്ടും പാട്ടും തുള്ളലും ചിത്രങ്ങളും ശില്പങ്ങളും ദീപപ്രസാരണ രീതികളുമൊക്കെയുണ്ട്. പാട്ടിന്റെയും തപ്പുതാളത്തിന്റെയും അകമ്പടിയോടെ അരങ്ങത്ത് ഉറഞ്ഞുതുള്ളുന്ന കോലംതുള്ളലാണ് പടയണിയിലെ സുപ്രധാന ഇനം. ഗണപതി, മറുത, കാലൻ, കുതിര, ഭൈരവി തുടങ്ങി നിരവധി കോലങ്ങൾ പാട്ടിനും കൊട്ടിനുമൊത്ത് തുള്ളിത്തിമർക്കുന്നു. പാളകൾകൊണ്ടാണ് കോലങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്നത്. 101 പാളകളാണ് ഭൈരവിക്കോലത്തിലുള്ളത്. ചില കോലങ്ങൾ മുഖാവരണങ്ങളാണ്, ചിലത് കിരീടമാതൃകയിലാണ്. നിണഭൈരവി പോലുള്ള വലുപ്പമുള്ള കോലങ്ങൾ തലയിലേറ്റി, ഇരു കൈകളും കോലത്തിന്റെ പിന്നിൽ, ചട്ടക്കോലിന്മേൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് തുള്ളുന്നത്. ഉണങ്ങിയ കവുങ്ങിൽനിന്നു കീറിയെടുത്ത അലകുകൾ കൊണ്ട് ചട്ടമുണ്ടാക്കും. പ്രകൃതിദത്തങ്ങളായ നിറങ്ങളാണ് കോലം വരയ്ക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുക. പാട്ടിനും കൊട്ടിനും ഒപ്പം കോലംതുള്ളുന്നു. ദാരികവധത്തിനുശേഷം രക്തദാഹിയും ഉഗ്രരൂപിണിയുമായി മാറുന്ന കാളിയുടെ തനിസ്വരൂപം തന്നെയാണ് നിണഭൈരവിക്കോലം. ഇടംകൈ കോലത്തെ താങ്ങിയും വലംകൈ വാളേന്തിയുമാണ് നിണഭൈരവി കളത്തിലെത്തുക. കോലത്തിൽ പന്തം തറച്ചിരിക്കും. ചടുലചലനങ്ങളും രൗദ്രഭാവവുമാണ് മുഖമുദ്ര. 'കിരാതവൃത്ത'മെന്ന കവിതയിലെ കാട്ടാളനെന്ന സങ്കല്പം കവി ഭൈരവിക്കോലത്തിൽനിന്ന് സ്വാംശീകരിച്ചതാണ്.

അവകാശങ്ങളുടെ പ്രശ്നം

പി. പത്മരാജൻ

മരിച്ചവരുടെ ഛായാപടങ്ങൾ മാത്രം വിൽക്കുന്ന തെരുവായിരുന്നു അത്. ഒരുച്ചയ്ക്ക് ഒരാൾ വിയർത്തു കിതച്ച് അവിടേക്കു കയറിച്ചെന്നു. അയാൾ ആദ്യമായാണ് ആ ഭാഗത്തു വരുന്നതെന്ന് അപരിചിതമായ ഒരു പകച്ചുനോട്ടം വിളിച്ചറിയിച്ചു. ഛായാപടങ്ങൾ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ആ അമ്പരപ്പ് പെട്ടെന്നു മനസ്സിലായി. അവർ ഇത്തരം എത്ര പകച്ചമുഖങ്ങളെ കാണുന്നതാണ്.

"എന്താ നിങ്ങളുടെ പേര്?" കച്ചവടക്കാർ അയാളോട് വാൽസല്യപൂർവം തിരക്കി.ന

"ദിവാകരൻ."

"എന്താ ദിവാകരനു വേണ്ടത്?"

"എനിക്ക് കുറേ ചിത്രങ്ങൾ കിട്ടിയാൽ കൊള്ളാമായിരുന്നു." -ദിവാകരൻ പറഞ്ഞു.

"എല്ലായിടത്തും ഞാൻ അന്വേഷിച്ചു. എന്റെ അച്ഛന്റെയും അമ്മയുടെയും ചിത്രങ്ങൾക്കു വേണ്ടി ഞാനിനി പോകാനൊരിടമില്ല. അവസാനം, ഇന്നിപ്പോൾ മാത്രമാണ് അറിഞ്ഞത്, ഒരു പക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ തെരുവിൽനിന്ന് എനിക്കത് കിട്ടിയേക്കുമെന്ന്."

അത്രയും പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്ക് അയാൾ വിവശനായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അയാളുടെ നെറ്റിത്തടത്തിൽ പുതിയ ഗോളങ്ങളുണ്ടായി.

"നിങ്ങൾക്കു കിട്ടിയ അറിവു ശരിയാണ്."ഒരു കച്ചവടക്കാരൻ, കച്ചവടക്കാർക്കു മാത്രം സ്വായത്തമായ ഒരു നിർവികാരതയോടെ അറിയിച്ചു:

"ഞങ്ങൾക്കു നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും."

ദിവാകരന്റെ മുഖം സന്തോഷംകൊണ്ടു വികസിച്ചു: "സഹായിക്കുമോ?" അയാൾ ചോദിച്ചു:

"ശരിക്കും?"

കച്ചവടക്കാർക്ക് ചിരിവന്നു. ഒരു കൂട്ടച്ചിരിക്കിടയിൽ അവർ പരസ്പരം കണ്ണുകളിൽ നോക്കി.

"ഞങ്ങൾ പാതി, നിങ്ങൾ പാതി എന്നതാണ് ഇവിടത്തെ പ്രമാണം" - അവരിലൊരാൾ സൗമ്യമായി പറഞ്ഞു: "നിങ്ങൾക്ക് ഈ തെരുവിലെ ഏതു ഛായാപടവും പരിശോധിക്കാം. അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നാൽ തൽക്കാലം തൃപ്തിപ്പെടാമല്ലോ, അല്ലേ?"

ഇരുഭാഗത്തുമുള്ള കടകളിൽ അസംഖ്യം ചിത്രങ്ങൾ തൂക്കിയിട്ടിരുന്നു. അവയുടെ സംഖ്യ ദിവാകരനെ ഭയപ്പെടുത്തി. ആദ്യത്തെ കടയിൽ അയാൾ വിപുലമായ ഒരു തിരച്ചിൽതന്നെ നടത്തി. അനവധി മുഖങ്ങൾ, അനവധി കണ്ണുകൾ. അവയിൽ പലതും താനറിയുന്നവയാണെന്ന് ദിവാകരനു തോന്നി. ഓരോ ചിത്രവും മുന്നിലെത്തുമ്പോൾ അയാൾ വിചാരിച്ചു: ഇതാ എന്റെ അച്ഛൻ, ഇതാ എന്റെ അമ്മ....... പക്ഷേ, അയാൾക്കൊരിക്കലും ആവശ്യമുള്ള ചിത്രങ്ങൾ കിട്ടിയതേയില്ല.

ആദ്യത്തെ കടവിട്ടിറങ്ങുമ്പോൾ അയാൾ കച്ചവടക്കാരനോടു ചോദിച്ചു:

"ഒരു കടയിൽ കണ്ടത്, വേറൊരു കടയിൽ കാണുകയില്ലല്ലോ, അല്ലേ?"

"അങ്ങനെ ഉറപ്പൊന്നുമില്ല" -വികൃതമായ മന്ദഹാസത്തോടെ കടക്കാരൻ പറഞ്ഞു:

"കിട്ടുന്ന പടങ്ങൾ മുഴുവൻ ഞങ്ങൾ ശേഖരിച്ചുവയ്ക്കുന്നു. ഒരു പടം തന്നെ ചിലപ്പോൾ എല്ലാ കടകളിലും കണ്ടെന്നുവരും."

ദിവാകരനു പരിഭ്രമം തോന്നി.

രണ്ടാമത്തെ കടയിൽനിന്ന് പരിശോധനയും കഴിഞ്ഞ് നിരാശനായി ഇറങ്ങുമ്പോൾ അവിടത്തെ കച്ചവടക്കാരൻ അന്വേഷിച്ചു:

"ഏതെങ്കിലും കുറേ പടങ്ങൾ പോരേ? ഇന്നതുതന്നെ വേണമെന്ന് നിർബന്ധം പിടിക്കുന്നത് അത്ര ബുദ്ധിയാണോ? വെറുതെ സമയം പാഴാണ്."

"എനിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ടവരുടെ ചിത്രങ്ങളാണ് ഞാൻ തിരക്കുന്നത്. കണ്ടവന്റെയൊന്നും പടം എനിക്കാവശ്യമില്ല."

ലേശം ക്ഷോഭിച്ച് ദിവാകരൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. മൂന്നാമത്തെ കച്ചവടക്കാരൻ ചോദിച്ചു: "വേണ്ടപ്പെട്ടവരുടെ ചിത്രങ്ങൾ കണ്ടാൽ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുമെന്ന് എന്താ ഉറപ്പ്?"

"എനിക്കറിയാം"- ദിവാകരൻ പിറുപിറുത്തു. എങ്കിലും ആ ചോദ്യം അയാളെ ചെറുതായി കുഴക്കി.

ഒരുപക്ഷേ, പിന്നിട്ട അസംഖ്യം ഛായാപടങ്ങളിലൊന്ന് അച്ഛന്റേതായിരുന്നില്ല എന്നെങ്ങനെ പറയാൻ പറ്റും?

പതിനായിരക്കണക്കിനു ചിത്രങ്ങൾ ഒറ്റ മധ്യാഹ്നംകൊണ്ടു താൻ പരിശോധിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. കണ്ടുകണ്ട് ഏതാണ്ടെല്ലാ പടങ്ങളും ഒരേപോലെയാണെന്നുവരെ അയാൾക്കു തോന്നിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു.

സന്ധ്യയായപ്പോൾ, പതിനാറാമത്തെ കടയിൽനിന്ന്, വെറുംകൈയുമായി ദിവാകരൻ ഇറങ്ങി. അയാൾക്ക് നന്നേ ക്ഷീണം തോന്നി, അതുവഴി കടന്നുപോയ ഒരു വഴിയാത്രക്കാരനെ വിളിച്ചു നിർത്തി അയാൾ ചോദിച്ചു:

"ഈ തെരുവിൽ എത്ര കടകളുണ്ട്?"

''എനിക്കറിയില്ല. ആരും കണക്കെടുത്തിട്ടില്ലെന്നു മാത്രം അറിയാം'' -അയാൾ പറഞ്ഞു: ''ആയിരക്കണക്കിനുണ്ടാവണം.''

ദിവാകരൻ അമ്പരന്നുപോയി. ഇനി എത്രയെത്ര മുഖങ്ങളിലൂടെ കണ്ണോടിച്ചാലാണ് തനിക്കാവശ്യമുള്ള ചിത്രങ്ങൾ ലഭിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അയാൾ അദ്ഭുതപ്പെടുകയായിരുന്നു.

എന്നിട്ടും അയാൾ ശ്രമം ഉപേക്ഷിച്ചില്ല. രാത്രിയായതോടെ തെരുവിൽ വിളക്കുകൾ തെളിഞ്ഞു. ഓരോ കച്ചവടക്കാരനും അവനവന്റെ കട, കഴിയുന്നത്ര ഭാവനാപൂർണമായി വെളിച്ചംകൊണ്ടു നിറയ്ക്കാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് ദിവാകരൻ ശ്രദ്ധിച്ചു. എന്നാൽ, വീണ്ടും രണ്ടുമൂന്നു കടകൾകൂടി പിന്നിട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോഴാണ് ആ വെളിച്ചത്തിനുപിന്നിൽ ഒരു ചതിവുണ്ടെന്നു മനസ്സിലായത്. ദീപാലങ്കാരങ്ങളുടെ സ്വഭാവം

വ്യത്യസ്തമായിരുന്നെങ്കിലും ഛായാപടങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുന്ന മുറികളിലെ വെട്ടത്തിന് ഏതാണ്ടൊരേ സ്വഭാവമാണുള്ളതെന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി. ഒരേതരം പ്രകാശം. ആ ധാരാളിത്തത്തിൽ മുഖങ്ങൾക്കും ഏകാന്തത വീണിരിക്കുന്നു.

രാത്രി കനത്തു. ദിവാകരൻ പിൻവാങ്ങിയില്ല. പ്രകാശത്തിന്റെ കബളിപ്പിക്കലിനെ അതിജീവിച്ചും ആവശ്യമുള്ള ചിത്രങ്ങൾതന്നെ കൈക്കലാക്കുമെന്ന് അയാൾ പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. ഒരു ഭയം മാത്രമാണ് അപ്പോഴും അയാളെ നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തിയത്. ഛായാചിത്രങ്ങളുടെ സമുദ്രങ്ങൾ തന്നെ പിന്നിട്ടതുകൊണ്ട്, തനിക്കാവശ്യമുള്ള മുഖങ്ങൾ ഏതെന്ന് അയാൾ കുറേശ്ശെ മറന്നു തുടങ്ങിയിരുന്നു. അവസാനം കയറിയ കടയിൽനിന്ന് 'ഇതാ എന്റെ അച്ഛൻ' എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, ഏതോ ഒരു വൃദ്ധന്റെ പടം വാരിവലിച്ചെടുക്കാൻ തുടങ്ങിയ സംഭവം അയാളുടെ ആത്മവിശ്വാസം ചെറുതായി ഉലച്ചിരുന്നു.

പാതിരാവായി. ദിവാകരൻ നന്നേ തളർന്നവശനായി ക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

"ഈ കടകൾ അടയ്ക്കാറില്ലേ?" ഒരു പുതിയ കടയിലേക്കു കയറിക്കൊണ്ട് അയാൾ അന്വേഷിച്ചു.

"ഇല്ലല്ലോ" -കടക്കാരൻ പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങൾക്കു രാത്രിയും പകലും എന്ന ഭേദമില്ല."

ആ മറുപടി അയാളെ കൂടുതൽ തളർത്തി. ഒരിടവേള കിട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ എന്നയാൾക്ക് ആഗ്രഹം തോന്നി. പടങ്ങൾ നോക്കി നോക്കി കൺപോളകൾക്കു കനം വച്ചിരിക്കുന്നു. പുതിയ ഒരു പടത്തിലേക്ക് മിഴിയൂന്നുമ്പോഴേക്ക് കണ്ണിൽനിന്ന് ചാടുന്ന അവസ്ഥ.

"നിങ്ങൾ ആകെ അവശനായിരിക്കുന്നു."

കടക്കാരൻ ദിവാകരന്റെ തോളിൽ തട്ടി പറഞ്ഞു: "വിശ്രമിക്കൂ. പുലർന്നിട്ടു തിരച്ചിൽ തുടരാം."

"എനിക്കു ക്ഷീണമൊന്നുമില്ല." ദിവാകരൻ ഉന്മേഷം നടിച്ചു: "ഞാൻ എന്റെ ബന്ധുക്കളുടെ ചിത്രങ്ങൾ തിരയട്ടെ."

പുതിയൊരുത്സാഹത്തോടെ അയാൾ കടയ്ക്കുള്ളിലേക്ക് കയറിപ്പോയി. അസംഖ്യം ചിത്രങ്ങളുടെ നിരയ്ക്കു മുന്നിൽ എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അവിടെയും ദിവാകരൻ പകച്ചു നിന്നു.

തല കറങ്ങുന്നതുപോലെ അയാൾക്കു തോന്നി. മുഖങ്ങളുടെ സാദൃശ്യം അയാളെ വിഷമിപ്പിച്ചു. എനിക്കൊരിക്കലും ആ ചിത്രങ്ങൾ കിട്ടാൻ പോകുന്നില്ല. കണ്ടാൽ പോലും അവയെ ഞാൻ തിരിച്ചറിയാൻ പോകുന്നില്ല. അയാൾ സ്വയം പിറുപിറുത്തു. ഈ സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് .....

അപ്പോഴേക്കും കടയ്ക്കുള്ളിലേക്കു രണ്ടു കൊച്ചുകുട്ടികൾ കടന്നുവന്നു; ആറും ഏഴും വയസ്സായ രണ്ട് ആൺകുട്ടികൾ.

അവരുടെ ചൊടിയുള്ള കാലടിശബ്ദം ആ സമയത്ത് ദിവാകരനെ ഭയപ്പെടുത്തി. അയാളൊരു മൂലയിലേക്കു മാറി, ഭിത്തിയിൽ ചാരിനിന്നു. ആ കുട്ടികൾ പോയിക്കഴിഞ്ഞ് തിരച്ചിൽ തുടരുകയാവും ബുദ്ധി എന്ന് അയാൾക്കു തോന്നി.

പുറത്ത് തെരുവിൽ വെളുപ്പാൻകാലമാകുന്നത് ദിവാകരൻ കണ്ടു.

പടങ്ങൾ നോക്കിനോക്കി കുട്ടികൾ അയാൾ നിൽക്കുന്നയിടത്തെത്തി. ദിവാകരനെ കണ്ട് അവർ നിന്നു. അവരുടെ കണ്ണുകൾ അയാളുടെ തുറന്ന കൺപോളകളിൽ തറച്ചു. അവരുടെ തിരച്ചിൽ തന്റെ മുന്നിൽ ഒടുങ്ങുന്നു എന്ന് ദിവാകരൻ ഭയപ്പാടോടെ അറിഞ്ഞു.

നോക്കിനിൽക്കെ കുട്ടികളുടെ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകി. നിശ്ശബ്ദമായി അവർ കരയാൻ തുടങ്ങി. ആ കരച്ചിൽ കണ്ടു നിൽക്കുക വിഷമമായിരുന്നെങ്കിലും എന്തു ചെയ്യണമെന്ന് നിശ്ചയമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അയാൾ അവിടെത്തന്നെ നിന്നു.

ഏറെ നേരത്തെ കരച്ചിലിനുശേഷം അവർ കടക്കാരനെ അകത്തേക്കു വിളിച്ചു.

“ഇതാ ഈ പടമാണ് ഞങ്ങൾ തിരഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നത്”-ഏങ്ങലടികൾക്കിടയിൽ അവർ പറഞ്ഞു.

കടക്കാരൻ ദിവാകരനെ ഒരു വലിയ കടലാസുകൂട്ടിലാക്കി ഭംഗിയായി പൊതിയാൻ തുടങ്ങി.

കാരണം, മരിച്ചവരുടെ ഛായാപടങ്ങൾ മാത്രം വിൽക്കുന്ന ഒരു തെരുവായിരുന്നല്ലോ അത്.

(പത്മരാജന്റെ കഥകൾ സമ്പൂർണം)

- 'അവകാശങ്ങളുടെ പ്രശ്നം' എന്ന കഥയിൽ ഫോട്ടോ എന്ന വസ്തുവിനെ ദിവാകരൻ, കുട്ടികൾ എന്നീ കഥാപാത്രങ്ങൾ സമീപിക്കുന്ന രീതിയിലല്ല കച്ചവടക്കാർ സമീപിക്കുന്നത്.

  ഇത് എത്രത്തോളം ശരിയാണെന്ന് ചർച്ചചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- ഉൽപ്പന്നങ്ങളുടെ ധാരാളിത്തത്തിൽ മുങ്ങിപ്പോകുന്ന ഉപഭോക്താവിന്റെ ധർമ്മസങ്കടം ആവിഷ്കൃതമാകുന്ന കഥാസന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തുക.

- പത്മരാജന്റെ കഥകളിൽ ദൃശ്യഭാഷ കഥപറച്ചിലിനുള്ള ഉപാധിയാകാറുണ്ട്.

  ഈ കഥയിലെ ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി ഇതിവൃത്തത്തിന് അവ എങ്ങനെ മിഴിവേകുന്നുവെന്ന് ഒരു നിരീക്ഷണക്കുറിപ്പ് രചിക്കുക.

- വെളിച്ചം ചതിവിനുള്ള ഉപാധിയാകുന്ന സമകാലികചുറ്റുപാടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള നിങ്ങളുടെ കണ്ടെത്തലുകൾ ക്രോഡീകരിച്ച് പവർപോയിന്റ് അവതരണത്തിനുള്ള സ്ലൈഡ് ഡിസൈൻ ചെയ്യുക.

- യാഥാർഥ്യത്തിന്റെയും അയാഥാർഥ്യത്തിന്റെയും അതിരുകൾ മാഞ്ഞുപോകുന്നതിന്റെ ദൃശ്യം മാർക്വെസിന്റെ 'പ്രകാശം ജലം പോലെയാണ്', പത്മരാജന്റെ 'അവകാശങ്ങളുടെ പ്രശ്നം' എന്നീ രചനകളിലുണ്ട്.

  എങ്കിലും അവ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. കഥാസന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി താരതമ്യക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- ഐഡന്റിറ്റി കാർഡിനുവേണ്ടി മാത്രം സ്വന്തം ഫോട്ടോ എടുത്തിരുന്ന സമൂഹം ക്രമേണ 'സെൽഫി'യിലേക്ക് മാറി.

  ഇതേക്കുറിച്ച് സംവാദം സംഘടിപ്പിച്ച് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

-
  - ഭാഷാപണ്ഡിതനായ റവ. ജോർജ് മാത്തൻ 'ബാലാഭ്യസനം' എന്ന പ്രഭാഷണത്തിൽ മാതൃഭാഷയാണ് പഠനമാധ്യമമായും ഭരണഭാഷയായും കോടതിഭാഷയായും ഉപയോഗിക്കേണ്ടത് എന്നഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.
  - എം.ബി.ബി.എസ്. വിദ്യാർഥികൾ താരാശങ്കർ ബാനർജിയുടെ 'ആരോഗ്യനികേതനം' പോലുള്ള നോവലുകളും ആർക്കിടെക്ടുകൾ ബഷീറിന്റെ 'ഭൂമിയുടെ അവകാശികൾ' പോലുള്ള കൃതികളും വായിക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കുമല്ലോ.

  ഈ കാഴ്ചപ്പാടുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിവിധതലങ്ങളിൽ മാതൃഭാഷയ്ക്കു നൽകേണ്ട പ്രാധാന്യം വിലയിരുത്തി സെമിനാർ സംഘടിപ്പിക്കുക.
  ചുവടെ ചേർത്ത സൂചകങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തണം.

  - മാതൃഭാഷയും സാമൂഹികജീവിതവും
  - മാതൃഭാഷയും സംസ്കാരവും
  - മാതൃഭാഷയും ബോധനമാധ്യമവും
  - മാതൃഭാഷയും ഭരണഭാഷയും
  - മാതൃഭാഷയും മാധ്യമങ്ങളും

സ്വയംവിലയിരുത്തൽ

	പൂർണമായി	ഭാഗികമായി	തീരെയില്ല
✳ മാതൃഭാഷാപഠനം വ്യക്തിയുടെ സർഗാത്മകവും വൈകാരികവുമായ വികാസത്തിന് സഹായിക്കുന്നു എന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു.			
✳ കഥയിലെ രചനാസങ്കേതങ്ങൾ അപഗ്രഥിച്ച് പഠനക്കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കാൻ പ്രാവീണ്യം നേടി.			
✳ കവിതകളിലെ ഭാഷാപരവും സാംസ്കാരികവുമായ തലങ്ങൾ കണ്ടെത്തി സ്വന്തം നിരീക്ഷണങ്ങൾകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി നിരൂപണ-ആസ്വാദനക്കുറിപ്പുകൾ തയാറാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.			
✳ ഭാഷാപദങ്ങളിലെ വ്യാകരണാംശങ്ങൾ കണ്ടെത്തി വർഗീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.			

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

- തുഞ്ചൻപ്രബന്ധങ്ങൾ - എഡിറ്റർ: എസ്. ഗുപ്തൻനായർ
- തുഞ്ചൻപഠനങ്ങൾ- എഡിറ്റർ: പ്രഫ. പന്മന രാമചന്ദ്രൻനായർ
- കടമ്മനിട്ടയിലെ കവി - കെ. എസ്. രവികുമാർ
- കഥ: ആഖ്യാനവും അനുഭവസത്തയും - കെ.പി. അപ്പൻ
- ചെറുകഥയുടെ ഛന്ദസ്സ് - ഡോ.വി. രാജകൃഷ്ണൻ
- ഇസങ്ങളുടെ ലോകത്തിൽ - കല്ലട രാമചന്ദ്രൻ

എഴുത്തുകാരെ അറിയുക

ഇ.സി.ജി. സുദർശൻ

എണ്ണക്കൽ ചാണ്ടി ജോർജ് സുദർശൻ. കോട്ടയം ജില്ലയിലെ പള്ളം എന്ന സ്ഥലത്ത് 1931 ൽ ജനിച്ചു. വിഖ്യാതനായ ഊർജതന്ത്രശാസ്ത്രജ്ഞൻ. അമേരിക്കയിലെ ടെക്സാസ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ പ്രഫസർ ആയിരുന്നു. പ്രകാശത്തെക്കാൾ വേഗത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന 'ടാക്കിയോണുകൾ' (Tachyons) എന്ന കണികകളെ സംബന്ധിച്ച പരികൽപ്പനകളാണ് മുഖ്യസംഭാവന. നിരവധിതവണ ഊർജതന്ത്രത്തിനുള്ള നൊബേൽസമ്മാനത്തിന് നിർദേശിക്കപ്പെട്ടു. സി.വി. രാമൻ അവാർഡ്, പത്മഭൂഷൺ, പത്മവിഭൂഷൺ ബഹുമതികൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

തുഞ്ചത്ത് എഴുത്തച്ഛൻ

പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടാണ് ജീവിതകാലം. മലപ്പുറംജില്ലയിലെ തിരൂരിലുള്ള തൃക്കണ്ടിയൂരാണ് ജന്മസ്ഥലമെന്ന് കരുതുന്നു. മലയാളഭാഷാപിതാവ് എന്ന് സാഹിത്യചരിത്രം ആദരിക്കുന്ന കാവ്യഗുരുവാണ് എഴുത്തച്ഛൻ. പാട്ടിന്റെയും മണിപ്രവാളത്തിന്റെയും കാവ്യസവിശേഷതകൾ സ്വാംശീകരിച്ചുകൊണ്ട് തികച്ചും മൗലികമായൊരു കാവ്യപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിച്ചു. ഭക്തിയിലൂടെ ഒരു ജനതയെ പരിവർത്തിപ്പിക്കുക എന്ന ചരിത്രദൗത്യമാണ് എഴുത്തച്ഛൻ നിർവഹിച്ചത്. മഹാഭാരതം കിളിപ്പാട്ട്, അധ്യാത്മരാമായണം കിളിപ്പാട്ട് എന്നിവയാണ് എഴുത്തച്ഛന്റേതെന്ന് ഉറപ്പിച്ചുപറയാവുന്ന കൃതികൾ.

ഗബ്രിയേൽ ഗാർസിയ മാർക്വിസ് (1927-2014)

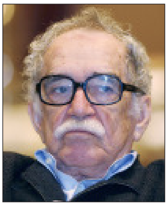

ഇതിഹാസസമാനമായ സാഹിത്യജീവിതത്തിലൂടെ ലോകത്തെ സ്വാധീനിച്ച ലാറ്റിനമേരിക്കൻ എഴുത്തുകാരൻ. കൊളംബിയയിലെ അരാക്കറ്റക്കയിൽ ജനിച്ചു. ഗാബോ എന്ന വിളിപ്പേരിലൂടെയണ് അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നത്. ഒരു മലയാളിഎഴുത്തുകാരനെപ്പോലെയാണ് മാർക്വിസിനെ നാം സ്വീകരിച്ചുപോരുന്നത്. മാജിക്കൽ റിയലിസം എന്ന രചനാസങ്കേതത്തിലൂടെ ലാറ്റിനമേരിക്കയുടെ ചരിത്രത്തെയും വർത്തമാനത്തെയും തന്റെ കൃതികളിൽ അദ്ദേഹം അടയാളപ്പെടുത്തി. 1967ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച 'ഏകാന്തതയുടെ നൂറുവർഷങ്ങൾ' എന്ന നോവലാണ് അദ്ദേഹത്തെ പ്രസിദ്ധനാക്കിയത്. ഈ കൃതിക്ക് 1982 ൽ സാഹിത്യത്തിനുള്ള നൊബേൽസമ്മാനം ലഭിച്ചു. മനുഷ്യരാശിയുടെ ഓർമ്മകളുടെ മഹാസമുദ്രങ്ങൾ എന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ലൗ ഇൻ ദ ടൈം ഓഫ് കോളറ, ലീഫ്സ്റ്റോം, ക്രോണിക്കിൾ ഓഫ് എ ഡത്ത് ഫൊർടോൾഡ്, ദ ഓട്ടം ഓഫ് പേട്രിയാർക് എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ.

കടമ്മനിട്ട രാമകൃഷ്ണൻ (1935-2008)

ആധുനികജീവിതത്തിലെ ധർമ്മസങ്കടങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും ആവിഷ്കരിച്ച കവി. പത്തനംതിട്ടയ്ക്കടുത്തുള്ള കടമ്മനിട്ടയിൽ ജനിച്ചു. ദ്രാവിഡവഴക്കമാർന്ന ഭാവന, ഭാഷ എന്നിവയിലൂടെ മലയാളകവിതയിലെ ചൊല്ലൽപാരമ്പര്യത്തെ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുപിടിച്ചു. ഇതിനായി ചൊൽക്കാഴ്ചയെയും കവിയരങ്ങിനെയും അദ്ദേഹം പ്രയോജനപ്പെടുത്തി. പടയണിയിൽനിന്ന് സ്വാംശീകരിച്ച മാതൃദേവതാസങ്കൽപ്പം, നഗര-ഗ്രാമസംഘർഷം, പരിസ്ഥിതിവിനാശത്തോടുള്ള പ്രതിഷേധം, അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ടവരുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് എന്നിവ കടമ്മനിട്ടക്കവിതയുടെ ഭാവതലങ്ങളിൽ പെടുന്നു. കേരളനിയമസഭാംഗമായിരുന്നു. കേരള സ്റ്റേറ്റ് ലൈബ്രറി കൗൺസിലിന്റെ പ്രസിഡന്റായിരുന്നു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം, ആശാൻ പ്രൈസ് എന്നിവ നേടി. മഴപെയ്യുന്നു മദ്ദളംകൊട്ടുന്നു, കടമ്മനിട്ടയുടെ കവിതകൾ എന്നിവയാണ് പ്രധാന കൃതികൾ. ഗോദോയെ കാത്ത് (സാമുവൽ ബെക്കറ്റിന്റെ 'വെയിറ്റിങ് ഫോർ ഗോദോ'), സൂര്യശില (ഒക്ടോവിയോ പാസിന്റെ 'സൺ സ്റ്റോൺ') എന്നിവ പ്രധാന വിവർത്തനങ്ങൾ.

പി. പത്മരാജൻ (1945-1991)

മലയാളകഥയിൽ ആധുനികതയുടെ വരവറിയിച്ചവരിൽ പ്രധാനി. ശമ പ്രധാനമായൊരു ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരാളുടെ നിസ്സംഗമായ ശബ്ദം എന്ന് പത്മരാജന്റെ കഥകളെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്. ജീവിതത്തിന്റെ വിരസതയും വരണ്ട സ്വഭാവവും ആവിഷ്കരിക്കാൻ ഭാഷയിൽ പാരുഷ്യത്തിന്റെ സിംഫണി കണ്ടെത്തിയ എഴുത്തുകാരനാണ് അദ്ദേഹം. ആലപ്പുഴജില്ലയിലെ മുതുകുളത്ത് ജനിച്ചു. ചലച്ചിത്രസംവിധായകൻ, തിരക്കഥാകൃത്ത്, നോവലിസ്റ്റ്, ചെറുകഥാകൃത്ത് എന്നീ നിലകളിൽ ശ്രദ്ധേയൻ. പത്മരാജന്റെ കഥകൾ, പ്രഹേളിക, മറ്റുള്ളവരുടെ വേനൽ, അപരൻ, പുകക്കണ്ണട, കരിയില ക്കാറ്റുപോലെ (കഥാസമാഹാരങ്ങൾ). പ്രതിമയും രാജകുമാരിയും, നക്ഷത്രങ്ങളേ കാവൽ (നോവലുകൾ) തുടങ്ങിയവ പ്രധാന കൃതികൾ. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ്, തിരക്കഥാരചനയ്ക്ക് നാലു തവണ സംസ്ഥാന അവാർഡ്, ദേശീയതല ത്തിൽ 'രജതകമലം' തുടങ്ങി നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

2
തനതിടം

മലയാളിയുടെ സംസ്കാരരൂപീകരണത്തിന് അടിത്തറയായി വർത്തിച്ച കലാപാരമ്പര്യങ്ങളും സാഹിത്യപാഠങ്ങളും പരിചയപ്പെടുന്ന യൂണിറ്റാണിത്. നാടോടിനാടകം, ആട്ടക്കഥ, നാടകം എന്നിവ ഈ യൂണിറ്റിലുണ്ട്. രംഗഭാഷയുടെ സവിശേഷതകൾ പരിചയപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ് ലക്ഷ്യം. പാഠഭാഗങ്ങൾ അരങ്ങേറാനും ദൃശ്യാനുഭവം നൽകാനും കഴിയേണ്ടതാണ്. ഉണ്ണായിവാരിയരുടെ 'കേശിനീമൊഴി', കാവാലം നാരായണപ്പണിക്കരുടെ 'അഗ്നിവർണന്റെ കാലുകൾ' എന്നീ പാഠഭാഗങ്ങളിലൂടെ നമ്മുടെ തനത് രംഗാവതരണങ്ങളെക്കുറിച്ച് സാമാന്യധാരണ ലഭിക്കും. കലാമണ്ഡലം ഹൈദരലിയുടെ 'പദത്തിന്റെ പഥത്തിൽ' എന്ന ആത്മകഥാഭാഗം കലാകാരന്റെ ആത്മസംഘർഷങ്ങളിലൂടെയുള്ള സഞ്ചാരമാണ്. മാപ്പിളക്കലകളുടെ അരങ്ങിലേക്കുള്ള ചൂണ്ടുപലകയെന്ന നിലയിലാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഹൈദറിനെക്കുറിച്ച് ഡോ. എം.എൻ. കാരശ്ശേരി എഴുതിയ 'മാപ്പിളപ്പാട്ടുകളിലെ കേരളീയത' എന്ന പഠനം ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ രംഗകലകളുടെ സവിശേഷതകളും ചരിത്രവും സാമാന്യമായി പരിചയപ്പെടാനും തനതു സംസ്കാരം മനസ്സിലാക്കാനും ഈ യൂണിറ്റ് സഹായകമാവും.

പഠനനേട്ടങ്ങൾ

- മലയാളികളുടെ സംസ്കാരരൂപീകരണത്തിൽ നിർണായക പങ്കു വഹിച്ച കലാമാതൃകകളുടെ സവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്ത് ഉചിതമായ വ്യവഹാരരൂപങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിക്കുന്നു.
- ആട്ടക്കഥ, നാടകം എന്നീ രംഗകലകളിലെ സാഹിത്യപാഠങ്ങളിൽനിന്ന് അഭിനയസാധ്യതകൾ കണ്ടെത്തി വിഭിന്ന രീതികളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
- സാഹിത്യകൃതികളിലെ ദൃശ്യ-സംഗീതസാധ്യതകൾ കണ്ടെത്തി അവതരിപ്പിക്കുന്നു.
- കാവ്യഭാഷാസവിശേഷതകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞ് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുന്നു.
- നാടകത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ അപഗ്രഥിച്ച് നിരൂപണം തയാറാക്കുന്നു.
- കലാരംഗത്ത് വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചവരുമായി അഭിമുഖം നടത്തി റിപ്പോർട്ട് തയാറാക്കുന്നു.
- വർണവികാരങ്ങൾ അപഗ്രഥിച്ച് പദങ്ങൾ പട്ടികപ്പെടുത്തുന്നു.

കാക്കാരശ്ശിപ്പാട്ട്

കാക്കാത്തിമാർ :

പ്രാണനാഥാ ഞങ്ങൾക്കിന്നൊ-
രാഭരണം വേണം.
കാതിലിടാൻ കമ്മൽ രണ്ടേ
ഇങ്ങുതരവേണം.
തീക്കനൽപോൽ മിന്നിടുന്ന
മൂക്കുത്തി വേണം.
ആലിലസമമായുള്ള
ഞാത്തു രണ്ടു വേണം.
കൈവിരൽക്കേ മോതിരങ്ങൾ
ഇങ്ങുതരവേണം.
കാൽവിരൽക്കും മോതിരങ്ങൾ
വേറെ തരവേണം.
ദന്തശോഭ വേണ്ടതിനാൽ
പഞ്ചപൊടി വേണം.
ചെപ്പുവേണം പ്രാണനാഥാ
ചെപ്പടി കളിപ്പാൻ.
ഇപ്പടി തരണമെന്റെ
പ്രാണനാഥാ കേൾക്ക.

കാക്കാൻ:

കാലിൽ കിടന്നൊരു കാലാഴിമോതിരം
എപ്പടി പോച്ചിതെടീ കാക്കാത്തി
എപ്പടി പോച്ചിതെടീ കാക്കാത്തി

കാക്കാത്തിമാർ:

കല്ലുള്ള നാട്ടിലേ കാൽവീശിപ്പോയപ്പോൾ
കല്ലാലേ പോച്ചിതെടാ കാക്കാനേ
കല്ലാലേ പോച്ചിതെടാ കാക്കാനേ

കാക്കാൻ:

കൈയിൽ കിടന്നൊരു കൈവളമോതിരം
എങ്ങനെ പോച്ചിതെടീ കാക്കാത്തി
എങ്ങനെ പോച്ചിതെടീ കാക്കാത്തി

കാക്കാത്തി:

കാടുള്ള കാട്ടിലേ ചുള്ളിക്കുപോയപ്പം
കാടാലേ പോച്ചിതെടാ കുറവാ
കാടാലേ പോച്ചിതെടാ കുറവാ

കാക്കാൻ:

മൂക്കിൽ കിടന്നൊരു കൽവച്ചമൂക്കുത്തി
എപ്പടി പോച്ചിതെടീ കാക്കാത്തി
എപ്പടി പോച്ചിതെടീ കാക്കാത്തി

കാക്കാത്തി:

മൊന്തയിലേ ജലം മൊത്തിക്കുടിച്ചപ്പോൾ
വീർപ്പാലേ പോച്ചിതെടാ കാക്കാനേ
വീർപ്പാലേ പോച്ചിതെടാ കാക്കാനേ

(കാക്കാരശ്ശിനാടകം)

-സമ്പാ: ജി. ഭാർഗവൻപിള്ള

ഈ നാടകഭാഗം സംഘമായി പാടിയാടി അവതരിപ്പിക്കുക.

സൂചന

കേരളത്തിലെ നാടോടിരംഗകലയായ 'കാക്കാരശ്ശിനാടക'ത്തിലെ വളരെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു പാട്ടാണിത്. ഇതിന് പല പ്രാദേശികഭേദങ്ങളുമുണ്ട്.

ഉണ്ണായിവാരിയർ

കേശിനീമൊഴി

ഋതുപർണനോടൊപ്പം തേരാളിയായി വന്നത് നളൻ തന്നെയാണ് എന്ന് ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനായി ദമയന്തി വിദഗ്ധയായ തോഴി കേശിനിയെ പറഞ്ഞയയ്ക്കുന്നു. കേശിനി ബാഹുകനെ നേരിൽക്കണ്ട് സംസാരിക്കുകയും തുടർന്ന് ബാഹുകന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഒളിഞ്ഞിരുന്ന് നിരീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ വിവരങ്ങൾ കേശിനി സ്വകാര്യമായി ദമയന്തിയെ അറിയിക്കുന്നതാണ് പാഠസന്ദർഭം. കേശിനിയുടെ വിവരണങ്ങളിൽനിന്ന്, ബാഹുകവേഷധാരിയായി കൊട്ടാരത്തിലെത്തിയത് നളനാണെന്ന് ദമയന്തി ഉറപ്പിക്കുന്നു. 'നൈഷധനിവൻ താൻ ഒരീഷലില്ലാമേ നിർണയം' എന്ന് തുടർന്ന് ദമയന്തി ആത്മഗതം ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

(ആറാം രംഗം)

ഭൈമീഗൃഹം

ശ്ലോകം

വെളിച്ചമേ ചെന്നു തിരഞ്ഞൊരോന്നേ
കളിച്ചവൻ ചൊന്നതു കേട്ടു പോന്നു
ഒളിച്ചു പിന്നൊട്ടു ധരിച്ചു ദൂതി
വിളിച്ചു ഭൈമീം വിജനേ പറഞ്ഞാൾ.

(അനന്തരം ചിന്താമഗ്നയായി ഭൈമി പ്രവേശിക്കുന്നു. ഉടനെ കേശിനി വന്നു ചുമലിൽ കൈവച്ചു കുലുക്കി വിളിക്കുന്നു. ഭൈമി കേശിനിയെക്കണ്ടു സന്തോഷിക്കുന്നു.)

പദം 9 -കേശിനി

പദം. പൂമാതിനൊത്ത ചാരുതനോ! വൈദർഭി! കേൾനീ,
പുരുഷരത്നമീ ബാഹുകനോ,
ധീമാനവനെന്നോടു നാമവും വാർത്തയും ചൊന്നാൻ.
(പൂമാതിനൊത്ത.....)

നളനില്ലൊരപരാധം പോൽ, ഉണ്ടെന്നാകിലും
കുലനാരിക്കരുത് കോപം പോൽ,
ഖലനല്ല വാക്കു കേട്ടാൽ, ഛലമുണ്ടെന്നതും തോന്നാ
പലതും പറഞ്ഞു പിന്നെ, ഫലിതമത്രേ പാർത്തോളം
(പൂമാതിനൊത്ത.....)

അന്നാദിപാകസംഭാരം സ്വാമിനിയോഗാൽ
വന്നതു കണ്ടേ,നന്നേരം
കുംഭേ നിറഞ്ഞു നീരം കുതുകമെത്രയും പാരം.
ദംഭം കൂടാതെ ഘോരദഹനൻ കത്തിയുദാരം.
(പൂമാതിനൊത്ത.....)

വേഗേന വച്ചങ്ങൊരുങ്ങി, കൊണ്ടങ്ങുചെന്നു
സാകേതപതിയെ വണങ്ങി,
പോന്നു തേരിലൊതുങ്ങി, പൂനിര കണ്ടു മങ്ങി,
അവമർദ്ദനം തുടങ്ങി, അവകളപ്പോൾ വിളങ്ങി.
(പൂമാതിനൊത്ത.....)

(കേശിനി പോകുന്നു. ഭൈമി
ചിന്താകുലയായിരിക്കുന്നു.)

(നളചരിതം-നാലാംദിവസം)

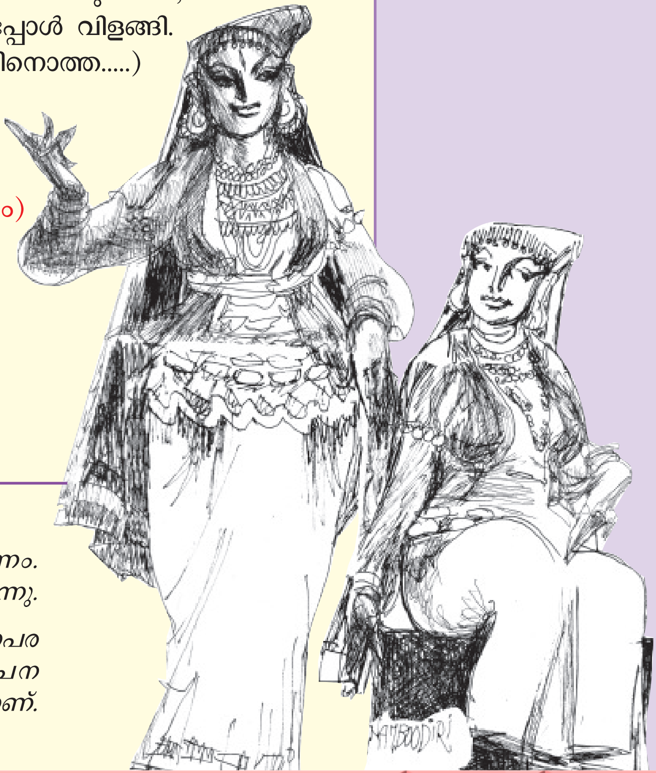

സൂചന:

പദം - കഥാപാത്രത്തിന്റെ സംഭാഷണം. കഥകളിയിൽ പദം അഭിനയിക്കുന്നു.

ശ്ലോകം - രണ്ട് പദങ്ങൾക്കിടയിലെ കഥാപരമായ വികാസത്തിന്റെ സൂചന നൽകുന്നത് ശ്ലോകത്തിലൂടെയാണ്.

പദസൂചന

വെളിച്ചമേ ചെന്ന് - നേരിൽ ചെന്ന്; കളിച്ച് - കളിമട്ടിൽ (ഗൗരവമില്ലാതെ); വിജനേ - സ്വകാര്യമായി; പൂമാത് -ലക്ഷ്മീദേവി; ചാരുതനു - സുന്ദരി; ബാഹുകൻ - നളന് കാർക്കോടകൻ നിർദേശിച്ച പേര് (കുറിയ കൈകളോടുകൂടിയവൻ); ധീമാൻ -ബുദ്ധിമാൻ; ഖലൻ - ദുഷ്ടൻ; ഛലം - കളവ്; പാർത്തോളം - ആലോചിച്ചിടത്തോളം; നീരം - വെള്ളം; അന്നാദിപാകസംഭാരം - ചോറും കറികളും വയ്ക്കാനുള്ള സാധനങ്ങൾ; നിയോഗാൽ - കൽപ്പനപ്രകാരം; കുംഭേ - കുടത്തിൽ; കുതുകം - കൗതുകം; ദംഭം - അഹങ്കാരം; ദഹനൻ - തീ; സാകേതപതി - ഋതുപർണരാജാവ്; തേരിലൊതുങ്ങി - തേരിൽ ചെന്ന് ഒതുങ്ങിയിരുന്നു; അവമർദ്ദനം - തിരുമ്മൽ; അവകൾ - പൂക്കൾ; ഈഷൽ - സംശയം; മേ - എനിക്ക്

- "നൈഷധനിവൻ താൻ ഒരീഷലില്ലാമേ നിർണയം"-
  ഈ ആത്മഗതത്തിൽ ദമയന്തി എത്തിച്ചേരാനുണ്ടായ കാരണങ്ങൾ ആട്ടക്കഥാ ഭാഗത്തെ അപഗ്രഥിച്ച് ക്രോഡീകരിക്കുക.
- 'കേശിനീമൊഴി' ദൃശ്യാവിഷ്കാരം കാണുക.
  അവതരണകലകളിലെ വേഷം, അഭിനയം, സംഗീതം എന്നീ ഘടകങ്ങൾ പ്രസ്തുത സന്ദർഭത്തിൽ എങ്ങനെ ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് ചർച്ചചെയ്യുക.
- കേശിനി ഒളിഞ്ഞുകണ്ട ബാഹുകന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഏകാഭിനയം, മൂകാഭിനയം എന്നിവയിലൂടെ അവതരിപ്പിക്കുക. അവതരണം വിലയിരുത്തി അഭിപ്രായങ്ങൾ എഴുതുക.
- കേശിനി- കഥാപാത്രനിരൂപണം തയാറാക്കുക.
- ഉണ്ണായിവാരിയരുടെ കാവ്യഭാഷയുടെ സവിശേഷതകൾ പാഠഭാഗം ആസ്പദമാക്കി കണ്ടെത്തുക. താഴെ പറയുന്ന സൂചകങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്താം.
  - പ്രാസം
  - മിശ്രഭാഷ
  - സംബോധനകളിലെ പ്രത്യേകത
  - സൂക്ഷ്മവിവരണം
  -
  -

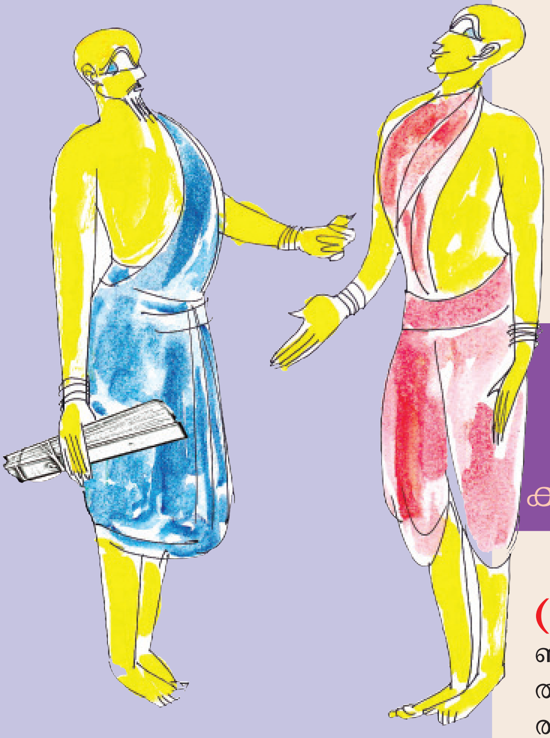

അഗ്നിവർണന്റെ കാലുകൾ

കാവാലം നാരായണപ്പണിക്കർ

കഥാപാത്രങ്ങൾ

ഗായകസംഘം
വിദൂഷകൻ
കേവലരാമൻ
ചിന്താരാമൻ
കൊത്തുവാൾ
രാജഗുരു
അടിച്ചുതളിക്കാരി

(രംഗം : അയോധ്യയിലെ കൊട്ടാരം. സുവർണസിംഹാസനം. അതിനു പിന്നിൽ നീലത്തുണി തറച്ച ഒരു തട്ടി (സ്റ്റാൻഡ്) വച്ചിട്ടുണ്ട്. രംഗത്തു മറ്റൊരിരിപ്പിടംകൂടിയുണ്ട്. പിന്നിൽ വാദ്യങ്ങൾ മുഴങ്ങുന്നു. വിദൂഷകൻ രണ്ടു മരക്കാലുകൾ തലയിലേറ്റിക്കൊണ്ടു പ്രവേശിക്കുന്നു. പിന്നാലെ അയോധ്യയിലെ രാജഭക്തരായ മൂന്നോ നാലോ സ്ത്രീകളും അത്രയുംതന്നെ പുരുഷന്മാരും പ്രവേശിക്കുന്നു).

വിദൂഷകൻ : അയോധ്യയിലെ രാജഭക്തരായ സ്ത്രീപുരുഷന്മാരേ, ഇതിലേ ഇതിലേ. ഇവിടത്തെ വിദൂഷകനായ എന്റെ തലയിലിരിക്കുന്ന രണ്ടു കാലുകൾ, നിങ്ങൾ കണ്ടുപഴകിയ കാലുകൾ തന്നെ. ഈ കാലുകളെ ഞാൻ പ്രത്യേകിച്ചു പരിച

യപ്പെടുത്തേണ്ടതില്ലല്ലോ. എന്റെ പ്രിയതോഴരും സന്ത തസഹചാരിയും നിങ്ങൾക്കെല്ലാം കാണപ്പെട്ട ദൈവ വും, അല്ല; കണ്ടുകിട്ടാത്ത ദൈവവുമായ അഗ്നിവർണ മഹാരാജാവിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കാലുകളാണിവ. ഞാൻ ഈ അസാമാന്യവും അസുലഭവുമായ കാലുകളെ രത്നം പതിച്ച ഈ സിംഹാസനത്തിൽ വച്ചുകൊള്ള ട്ടെ.

(മരക്കാലുകൾ സിംഹാസനത്തിൽ വയ്ക്കുന്നു).

ജനം : അഗ്നിവർണമഹാരാജാവിന്റെ കാലുകൾ വിജയിക്കട്ടെ!

വിദൂഷകൻ : ഛെ, ഛെ! അങ്ങനെയല്ല പറയേണ്ടത്. അഗ്നിവർണമ ഹാരാജാവുതന്നെ വിജയിക്കട്ടെ എന്നു തിരുത്തിപ്പറ യൂ. ഈ കാലുകൾതന്നെ രാജാവ്.

ജനം : അഗ്നിവർണമഹാരാജാവുതന്നെ വിജയിക്കട്ടെ!

വിദൂഷകൻ : വിദൂഷകന്റെ ജോലി തൽക്കാലം ഇവിടെ തീരുന്നു. പ്രജാവത്സലനായ അഗ്നിവർണമഹാരാജാവ് ഇവിടെ സങ്കടങ്ങളും പരാതികളും കേൾക്കുന്നതാണ്. വിദൂ ഷകനാവട്ടെ, യാതൊരുവിധ പരാതികളുമില്ല; ഹാസ്യ കഥാപാത്രമല്ലേ. അയാൾക്കു പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമില്ല. മൂക്കറ്റം ശാപ്പാട്, പകലിരവുറക്കം (ജനം ചിരിക്കുന്നു.)

അധിക്ഷേപത്തിലോ ആദരവിലോ പ്രജകളുടെ ചിരി ഉയരുന്നത്? എങ്ങനെയായാലും വിരോധമില്ല. ങാ, മഹാരാജാവിന്റെ ഉറ്റതോഴനുമാണ്, ഈ വിദൂഷകൻ. എപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം ഉണ്ടാകുമെന്നാണ് വെപ്പ്. ഹേ, രാജഭക്തരായ അയോധ്യാവാസികളേ, പതിവിൻപടിയുള്ള പ്രാർഥന തുടങ്ങിക്കൊള്ളുവിൻ.

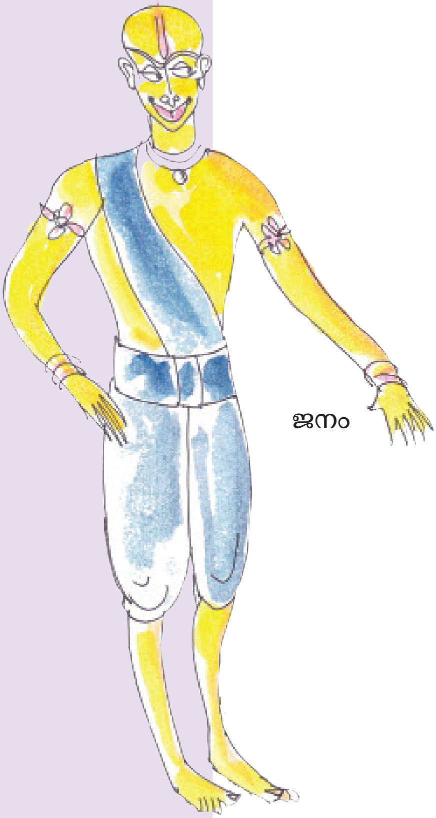

ജനം : (കൈമണി കൊട്ടി പാടുന്നു)

പാഹി പാഹി പാഹി പാഹി
അഗ്നിവർണ പാഹിമാം
രാമചന്ദ്രവംശജാത-
നഗ്നിവർണ പാഹിമാം.
ഇന്ദ്രിയങ്ങളഞ്ചുകൊണ്ടു
സുന്ദരാംഗികൾക്കു ചിത്ത-
ബന്ധുവായ ബന്ധുരാംഗ-
നഗ്നിവർണ പാഹിമാം.
ഇന്നയോധ്യ വാണിടുന്ന
രണ്ടുപാദം പാഹിമാം.
ഞങ്ങളിൽക്കനിഞ്ഞുറങ്ങു-
മിന്ദ്രിയങ്ങൾ പാഹിമാം.

ഒന്നാമൻ : അഗ്നിവർണമഹാരാജാവിന്റെ രണ്ടു കാലുകൾ വിജയിക്കട്ടെ, അല്ല, രാജാവുതന്നെ വിജയിക്കട്ടെ.

രണ്ടാമൻ : കാലുകളും രാജാവും വിജയിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. പക്ഷേ, അയോധ്യയിലെ പാവപ്പെട്ടവരായ നാം വിശപ്പടക്കാൻ എന്ത് ചെയ്യും?

വിദൂഷകൻ : അതിനു വിശപ്പുണ്ടോ നമുക്ക്? അല്ല, വിശപ്പുപോലുള്ള താണതരം കാര്യങ്ങളിൽ നാം വ്യാപൃതരാകാറുണ്ടോ എന്നാണ് വിദൂഷകനു സംശയം.

ഒന്നാമൻ : രാജസന്നിധിയിൽ വച്ച് അപശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നവരെ സംഘത്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കാം.

മറ്റുള്ളവർ : വാസ്തവം, വാസ്തവം; ഞങ്ങൾക്ക് രാജാവിന്റെ കാലുകൾ കണ്ടാൽ വിശപ്പില്ല.

ഒന്നാമൻ : പാടിക്കൊള്ളൂ.

('പാഹി പാഹി' എന്ന പല്ലവി ഏവരും ചേർന്ന് പാടിക്കൊണ്ടു പോകുന്നു. കേവലരാമൻ പ്രേക്ഷകർക്ക് പിന്തിരിഞ്ഞു പ്രവേശിക്കുന്നു. രംഗത്തു വന്നശേഷം, തന്നോടൊപ്പം വന്ന മറ്റൊരാളെ ആംഗ്യംകാട്ടി വിളിക്കുന്നു. കേവലരാമൻ ആകെ ഭയപ്പെട്ടാണ്. ചിന്താരാമൻ പ്രവേശിക്കുന്നു. കൈയിൽ ഒരു തടിച്ച പുസ്തകമുണ്ട്).

കേവലരാമൻ : നിങ്ങൾ ആരാ?

ചിന്താരാമൻ : (നിർഭയം) നിങ്ങൾക്കു പിടികിട്ടാത്ത ആളാണ്. നിങ്ങൾ എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു?

കേവലരാമൻ : ഇവിടെയാകെ ശവത്തിന്റെ ദുർഗന്ധം നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയില്ലേ?

ചിന്താരാമൻ : ഇല്ല (ഒരു ഇരിപ്പിടത്തിൽ ഇരുന്ന് പുസ്തകം നിവർത്തി മൗനമായ വായന തുടങ്ങുന്നു).

കേവലരാമൻ : നിങ്ങടെ കൈയിൽ എന്തിനാണ് ഈ തടിച്ച പുസ്തകം?

ചിന്താരാമൻ : നിങ്ങൾക്കു പറഞ്ഞാൽ മനസ്സിലാവില്ല.

കേവലരാമൻ : നിങ്ങൾ ഇവിടെയിരുന്ന് വായിക്കാനാണോ ഭാവം? ഭയം തോന്നുന്നുണ്ടോ? (ചിന്താരാമൻ മൗനം)

തോന്നുന്നില്ലേ? (തെല്ലിട) ഇതെന്തൊരു നശിച്ച വായന! ഭയം കൂടുന്നു. (തെല്ലിട) ഇവിടെ വരരുതായിരുന്നു, ഇല്ലേ?

ചിന്താരാമൻ : എനിക്കങ്ങനെ തോന്നുന്നില്ല. സമീപനത്തിന്റെ വ്യത്യാസമാണ്.

(കേവലരാമൻ എന്തോ ശബ്ദംകേട്ട് ഭയന്നു വാതിൽക്കൽ പോയി നോക്കിയിട്ട് തിരികെ വരുന്നു.)

കേവലരാമൻ : നിങ്ങളെന്താ വായിക്കുന്നത്?

ചിന്താരാമൻ : ഇതൊരു പുസ്തകം (ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ശബ്ദം).

കേവലരാമൻ : അയ്യോ! നിങ്ങൾ ആ ശബ്ദം കേട്ടില്ലേ? (തെല്ലിട) നാം തമ്മിൽ ഇവിടെവച്ചു കണ്ടുമുട്ടിയതു നന്നായി.

ചിന്താരാമൻ : ആർക്ക്?

കേവലരാമൻ : എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും രാജ്യത്തിനും.

ചിന്താരാമൻ : ഓഹോ! എനിക്കങ്ങനെ തോന്നിയില്ല. (തെല്ലിട) നിങ്ങൾക്കിരിക്കാൻ സ്ഥലമില്ലെന്നാണോ? അതാ, ആ സിംഹാസനത്തിൽപ്പോയിരുന്നു കൊള്ളൂ.

കേവലരാമൻ : സിംഹാസനത്തിലോ? (നോക്കിയിട്ട്) ഇതിൽ രണ്ടു കാലുകൾ!

ചിന്താരാമൻ : അതങ്ങോട്ടു മാറ്റിവച്ചിട്ടിരിക്കൂ. ഏതായാലും ശല്യപ്പെടുത്താൻ പറ്റുകയില്ല. ഞാൻ ഒന്നു വായിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

കേവലരാമൻ : വായിക്കാൻ ഇതൊരു പറ്റിയ സ്ഥലമാണോ? ആയിരിക്കും. എനിക്കു ഭയം വരുന്നു. (ഒന്നുരണ്ടു വട്ടം അക്ഷമനായി ചോദ്യം ചോദിക്കാൻ ഒരുങ്ങി സ്വയം നിയന്ത്രിച്ച്, ഒടുവിൽ നിയന്ത്രണംവിട്ട്) പിണങ്ങരുത്. ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചോട്ടെ. നിങ്ങടെ പേരെന്താ?

ചിന്താരാമൻ : ചിന്താരാമൻ

കേവലരാമൻ : ഭേഷ്! നാം ചേരേണ്ടവരാണ്. (ചിന്താരാമന്റെ കൈപിടിച്ച് കുലുക്കുന്നു) എന്റെ പേർ കേവലരാമൻ എന്നാണ്.

ചിന്താരാമൻ : കേവലരാമാ, ദയവുചെയ്ത് മിണ്ടാതിരിക്കൂ. ആ സിംഹാസനത്തിൽപ്പോയി സുഖമായി, രാജാരാമനായി ഇരുന്നുകൊള്ളൂ.

കേവലരാമൻ : പക്ഷേ, നിങ്ങൾ അപകടം വരുമ്പോൾ എന്നെ വിട്ടുകളയരുത്.

ചിന്താരാമൻ : ഹേയ്, ഞാനോ! ഞാൻ കൂടെയുണ്ട്.

(സിംഹാസനത്തിലെ കാലുകൾ ഒതുക്കിവച്ച് കേവലരാമൻ അതിലിരുന്ന് ഉറക്കം തൂങ്ങുന്നു. ചിന്താരാമൻ വായനയിൽത്തന്നെ. കൊത്തുവാൾ കവാത്തുചെയ്ത് പ്രവേശിക്കുന്നു. ദീർഘകായൻ, വലിയ മേൽമീശ, നിയമപാലകന്റെ വേഷം. കൈയിൽ ഒരു ദണ്ഡുണ്ട്.)

കൊത്തുവാൾ : എടാ, ധിക്കാരീ! സിംഹാസനത്തിൽ കയറിയിരിക്കുന്നോ! അഗ്നിവർണമഹാരാജാവിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കൊത്തുവാളാണു ഞാൻ.

(കേവലരാമൻ ഉണരുന്നു)

ചിന്താരാമൻ : ഓഹോ! അപ്പോൾ സ്ഥലത്തെ നിയമരാമൻ!

കൊത്തുവാൾ : അതെ, നിയമരാമൻ, നമ്മുടെ മഹാരാജാവിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുലത്തിൽ അത്യുന്നതനായിരുന്ന ശ്രീരാമചന്ദ്രന്റെ പേരുകൂടെകൂട്ടി എല്ലാവരും അറിയപ്പെടുന്നത് ഇഷ്ടമാണ്. നമ്മുടെ മഹാരാജാവിനു മറ്റൊരിഷ്ടം കൂടിയുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകളെ ശല്യപ്പെടുത്തി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പ്രജാരാമന്മാരെ പിടലിക്കു പിടിച്ചു തള്ളുക. (കേവലരാമനെ തള്ളാൻ പിടിക്കുന്നു.)

കേവലരാമൻ : ചിന്താരാമാ, അപകടത്തിൽ താൻ എന്നെ കൈവിടുകയില്ലെന്നുറപ്പുതന്നതു മറന്നിട്ട് പുസ്തകം വായനയാണോ?

ചിന്താരാമൻ : കൊത്തുവാൾ, നിങ്ങൾ ആരായാലും വെറുതെ നിയമം കൈയിലെടുത്ത് ആപത്തിൽ ചാടരുത്.

കൊത്തുവാൾ : അതാണെടോ എന്റെ ജോലി.

ചിന്താരാമൻ : ആപത്തിൽ ചാടലോ?

കൊത്തുവാൾ : അല്ല, ദേ ഇതു കൈയിൽ വയ്ക്കുക. (ദണ്ഡുയർത്തി കാട്ടുന്നു).

ചിന്താരാമൻ : (പുസ്തകം ഉയർത്തിക്കാട്ടി) ഇതുകണ്ടോ?

(കൊത്തുവാൾ കേവലരാമനെ ബലമായി പിടിച്ചു താഴെയിട്ട് ദണ്ഡുകൊണ്ടടിക്കുന്നു. ചിന്താരാമൻ ഇതൊന്നും ശ്രദ്ധിക്കാതെ വായനയിൽത്തന്നെ.)

കേവലരാമൻ : (താഴെ വീണതിലും അടികൊണ്ടതിലും ശ്രദ്ധയില്ലാതെ) ആട്ടെ, ഇവിടെ ഒരു രാജാവുണ്ടോ?

കൊത്തുവാൾ : ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായില്ലേ?

കേവലരാമൻ : അതാ ചോദിച്ചത്. എനിക്കൊരു സംശയം. നിങ്ങൾതന്നെയല്ലേ, അഗ്നിവർണമഹാരാജാവ്?

കൊത്തുവാൾ : എന്തുവേണമെങ്കിലും ധരിച്ചോളണം.

കേവലരാമൻ : (സിംഹാസനത്തിൽ ചൂണ്ടി) ആ മരക്കാലുകൾ ആരുടേതാണ്?

കൊത്തുവാൾ : രാജാവിന്റേതാണ്.

കേവലരാമൻ : രാജാവിന്റെ ബാക്കി എവിടെ? ശരീരം, തല, കൈകൾ, ചെവികൾ, മസ്തകം, മൂക്ക്, ശബ്ദം?

കൊത്തുവാൾ : അതെല്ലാം പിന്നിലേക്ക് അതതിന്റെ സ്ഥാനത്തു തന്നെയുണ്ട്.

കേവലരാമൻ : ഉണ്ടോ? ഓ! നല്ല ഘടന കേട്ടോ ചിന്താരാമാ, നമ്മുടെ അഗ്നിവർണമഹാരാജാവിന്റെ ഇന്ദ്രിയഘടന കണ്ടോ?

ചിന്താരാമൻ : എനിക്കീ ഘടന അറിയാം. അതല്ലേ ഞാൻ തന്നെപ്പോലെ ഭയപ്പെടാത്തത്. അതു കണ്ടുരസിക്കാനാ ഞാൻ ഇവിടെ വന്നത്.

കേവലരാമൻ : ഞാൻ വന്നത് എന്റെ സങ്കടങ്ങൾ ആ തൃപ്പാദങ്ങളിൽ ഉണർത്താനാണ്.

ചിന്താരാമൻ : കാലുകളോടു സങ്കടം ഉണർത്താനോ? ഭ്രാന്ത്! ആട്ടെ, തന്റെ സങ്കടമെന്താ?

കേവലരാമൻ : ഇവിടെ ഒരു രാജാവില്ലെന്ന്.

കൊത്തുവാൾ : ഇവിടെ ഒരു രാജാവുണ്ട്; അന്നദാതാവായ പൊന്നുതമ്പുരാൻ.

ചിന്താരാമൻ : അതു ഞാനാണ്; ആ കാണുന്നത് എന്റെ കാലുകളാണ്.

കൊത്തുവാൾ : ഭ്രാന്തു പറയാതെടോ, ഇവിടെയിരുന്ന് അലക്ഷ്യമായി പുസ്തകം വായിച്ചതിനു തനിക്കു വേണെങ്കിൽ മാപ്പുതരാം. എന്നാൽ രാജദ്രോഹം പറയുന്നതിനു മാപ്പില്ല. രക്ഷ വേണമെങ്കിൽ ഇവിടം വിട്ടു പോയ്ക്കൊള്ളണം.

ചിന്താരാമൻ : കൊത്തുവാൾ തമാശ പറയുകയാണോ?

കൊത്തുവാൾ : അതിനു ഞാൻ വിദൂഷകനല്ല.

കേവലരാമൻ : നിങ്ങളാരായാലും വേണ്ടില്ല. നിങ്ങൾ ഒരു ചുക്കും ചെയ്യാനില്ല. ഞാനാണു രാജാവ്; എന്റെ കാലുകളാണ് ആ കാണുന്നത്. എന്റെ കാലുകൾ നിങ്ങൾക്ക് മാപ്പു തന്നിരിക്കുന്നു.

കൊത്തുവാൾ : ഉത്തരവ്..........

ചിന്താരാമൻ : ഓ, താൻ കളിയാക്കണ്ടാ. ഇവിടെ ഒരു രാജാവില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുന്നു.

കേവലരാമൻ : (ചിന്താരാമന്റെ കൈയിലെ പുസ്തകം പിടിച്ചുയർത്തി) ഇതു കണ്ടോ കൊത്തുവാളേ?

കൊത്തുവാൾ : (ദണ്ഡുയർത്തിക്കാട്ടി) ഇതുകണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ പുസ്തകത്തേക്കാൾ തടിച്ച പുസ്തകങ്ങൾ ഈ കൊട്ടാരത്തിൽ അടുങ്ങിയിരുപ്പുണ്ട്. ഞങ്ങളുടെ രാജാവ് എന്തു പുസ്തകം തിന്നുതീർത്ത ആളാണെന്നോ!

ചിന്താരാമൻ : അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു വായുണ്ട്!

കൊത്തുവാൾ : വായുണ്ടെങ്കിലും വായിക്കാൻ നേരമില്ലാഞ്ഞിട്ട് അദ്ദേഹം വേറൊരാളെ ഇരുത്തി വായിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്, അറിയാമോ?

(രാജാവിന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കൊമ്പുവിളി കേൾക്കുന്നു.)

കൊത്തുവാൾ : (തിടുക്കത്തിൽ) മാറിക്കൊള്ളൂ, ഇനി ഇവിടെ നിൽക്കരുത്, മഹാരാജാവെഴുന്നള്ളുന്നു.

കേവലരാമൻ : നമുക്കിവിടെത്തന്നെ നിൽക്കാം; രാജാവു നമ്മെ എന്തു ചെയ്യാനാ!

ചിന്താരാമൻ : (പുസ്തകം ഉയർത്തി) എന്തു ചെയ്യാനാ? ഒരു ചുക്കും ചെയ്യാനില്ല.

കൊത്തുവാൾ : ഉം, മാറിൻ, പൊയ്ക്കൊള്ളിൻ. (ഇരുവരേയും തള്ളി മാറ്റുന്നു.)

കേവലരാമൻ : ഹേയ്, തള്ളാതെ. രാജാവിനെ ഞങ്ങൾക്കു കാണണം.

കേവലരാമൻ : ഞങ്ങൾക്കു കാലു മാത്രം കണ്ടാൽ പോരാ.

(രാജഗുരു പ്രവേശിക്കുന്നു. പിന്നിലേക്കു മുടി. പാളത്താറും മേൽമുണ്ടും പൂണൂലും. കൈയിൽ അറ്റം വളഞ്ഞ വെള്ളികെട്ടിയ സവാരിവടി. കൊത്തുവാൾ രാജഗുരുവിനെ വണങ്ങി തന്നെപ്പോലെ വണക്കംകാട്ടാൻ രാമന്മാരോട് ആംഗ്യം കാട്ടുന്നു.)

ആരിത്? സാക്ഷാൽ ചാണക്യനോ?

ചിന്താരാമൻ : അല്ലാ, വസിഷ്ഠൻ.

കൊത്തുവാൾ : ഛീ! ധിക്കാരം പറയുന്നോ? ഇതാണ് രാജഗുരു, തൊഴുതോളൂ.

ചിന്താരാമൻ : ഓഹോ! അപ്പോൾ രാജാവല്ലേ! ഞാൻ വിചാരിച്ചു രാജാവാണെന്ന്.

രാജഗുരു : എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ വിനയം കാട്ടിയില്ല!

ചിന്താരാമൻ : രാജഗുരു! രാജാവിനെക്കാൾ താൻ തന്നെയാണേടോ വലിയവൻ!

കൊത്തുവാൾ : താനോ? അധികപ്രസംഗീ!

രാജഗുരു : കൊത്തുവാൾ! ഇവരെ നാം വിദൂഷകരാക്കുന്നു. വിശേഷേണ ദൂഷകർ, അവരെന്തും പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

ചിന്താരാമൻ : രാജഗുരുവേ, ഇവിടെ ഭരണം എന്നൊന്നുണ്ടോ?

രാജഗുരു : പിന്നെയില്ലാതെ...?

ചിന്താരാമൻ : എവിടെ മഹാരാജാവ്?

കേവലരാമൻ : ഞങ്ങളുടെ പരാതി ആരോടാ ഒന്നു പറയേണ്ടത്?

രാജഗുരു : (സിംഹാസനം കാട്ടി) അവിടെ പറഞ്ഞുകൊള്ളൂ. ഞാൻ കുറിച്ചെടുക്കും. രാജാവിന്റെ കാലാണ് എന്റെ ചെവി.

ചിന്താരാമൻ : എങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്ക് പരാതിയില്ല.

കേവലരാമൻ : രാജാവിന്റെ കാലുകൾക്ക് പകരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തന്നെ രണ്ടു ചെവികൾ ഇവിടെ വച്ചുകൂടേ?

രാജഗുരു : രാജാവിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കെല്ലാം പിടിപ്പതു ജോലിയുണ്ട്.

ചിന്താരാമൻ : ജോലിയെല്ലാം തീർത്ത് ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ സ്വതന്ത്രമാവട്ടെ. അതുവരെ ഞങ്ങൾ കാത്തിരിക്കാം.("പാഹി പാഹി" എന്ന പല്ലവി ദൂരെ കേൾക്കുന്നു.)

കേവലരാമൻ : ഈ രാജഗുരു മുമ്പാരായിരുന്നുവെന്ന് രാജ്യത്താർക്കാണറിഞ്ഞു

കൂടാത്തത്? ഹേ, രാജഗുരോ, മരിച്ചുപോയ രാജാവിന്റെ വിദൂഷകനായിരുന്നില്ലേ നിങ്ങൾ?

ചിന്താരാമൻ : എടോ കേവലരാമാ, മരിച്ചുപോയതല്ല, കൊന്നുകളഞ്ഞ രാജാവ്. ഇപ്പോഴത്തെ കാലുകാരൻ രാജാവിന്റെ ഭ്രാന്തുപിടിച്ച ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ലഹരിയിൽ ഇയാളല്ലേ പഴയ രാജാവിനെ വധിച്ചത്, അതോടെ ഈ വംശത്തിൽപ്പെട്ട എല്ലാ രാജാക്കന്മാരെയും ഇയാൾ കൊന്നുകളഞ്ഞു.

രാജഗുരു : നിർത്ത്! നിങ്ങളെ ഞാൻ വെറുതെ വിടാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. കൊലമരത്തിലേറ്റും.

ചിന്താരാമൻ : ബുദ്ധിരാമൻ ഇടയ്ക്ക് തട്ടിവിടുന്ന തമാശയായിരിക്കും.

കേവലരാമൻ : കൊത്തുവാളെന്താ തുറിച്ചുനോക്കുന്നത്? (ചിന്താരാമന്റെ കൈയിലെ പുസ്തകം ഉയർത്തിക്കാട്ടി) ഇതു കണ്ടോ?

കൊത്തുവാൾ : (ദണ്ഡുയർത്തി) ഇതുകണ്ടോ?

കേവലരാമൻ : ശരി, അരക്കൈ നോക്കിക്കളയാം.

(കൊത്തുവാൾ തന്റെ കൈയിലെ ദണ്ഡുയർത്തിക്കൊണ്ട് കേവലരാമന്റെ നേർക്കടുക്കുന്നു. കേവലരാമൻ ചിന്താരാമന്റെ കൈയിലെ പുസ്തകം വാങ്ങി അതും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ച് കൊത്തുവാളിന്റെ നേർക്കും അടുക്കുന്നു. പിന്നിൽ യുദ്ധത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന വാദ്യമേളം മുറുകി, താഴുന്നു. സമരത്തിനെന്നപോലെ ഇരുവരും നിൽക്കുന്നു.)

രാജഗുരു : (സിംഹാസനത്തിലിരുന്ന്) നടക്കട്ടെ, നാം കണ്ടു രസിക്കാം.

ചിന്താരാമൻ : രാജഗുരുവിനിരിക്കാനുള്ളതല്ല ആ സിംഹാസനം.

രാജഗുരു : പിന്നെ?

ചിന്താരാമൻ : ഞങ്ങൾക്കിരിക്കാനുള്ളതാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾക്കിന്ദ്രിയങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ കാലുകൾ അവിടെ വച്ചുകൊള്ളാം.

കൊത്തുവാൾ : അവിടുന്നു മറുപടി ഒന്നും പറയണ്ട. നിയമത്തെ ധിക്കരിക്കുന്നവരോടിടപെടാൻ ഇവിടെ ഭാഗ്യവശാൽ ഒരു കൊത്തുവാളുണ്ട്.

(രാജാവിന്റെ വരവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കൊമ്പുവിളി കേൾക്കുന്നു. രാജഗുരു എഴുന്നേറ്റ് രാജാവിനെ സ്വീകരിക്കാൻ തയാറായി നിൽക്കുന്നു. കൊത്തുവാളും തയാറായി നിൽക്കുന്നു.)

വിദൂഷകൻ : ആകെ എന്താ ഒരു മൗനം? വിദൂഷകൻ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ ഏവരും തല കുമ്പിട്ടു നിൽക്കുന്നല്ലോ.

രാജഗുരു : താനാണോ! വിദൂഷകന്റെ എഴുന്നള്ളത്തിനും കൊമ്പും കുഴലുമോ? ഈ പതിവെന്നു തുടങ്ങി?

വിദൂഷകൻ : വിദൂഷകൻ രാജാവിന്റെ ഉറ്റ തോഴനാണെന്ന് കുഴലൂത്തുകാർക്കറി

യാം. എന്റെ പുറപ്പാടിന് എന്തിനു കൊമ്പും കുഴലും വേണ്ടെന്ന് വയ്ക്കണം? ആയിക്കൊള്ളട്ടെ, വിരോധമില്ല.

രാജഗുരു : ആർക്കു വിരോധമില്ല? നാം രാജഗുരു, വിരോധിക്കുന്നു.

വിദൂഷകൻ : എന്റെ തോഴൻ അഗ്നിവർണമഹാരാജാവു ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോഴോ? ശിക്ഷയായി!

കേവലരാമൻ : അങ്ങനെയൊരാൾ ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ?

വിദൂഷകൻ : ആ ചോദ്യം വിദൂഷകന് നന്നേ ബോധിച്ചു. മഹാരാജാവ് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ടോ എന്ന്. എന്നാൽ, പറയാം, കഷ്ടിച്ച് ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട് (ചിരിക്കുന്നു).

ചിന്താരാമൻ : കാലുകൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ മരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു, ജീവിച്ചു മരിക്കുന്നു.

വിദൂഷകൻ : ആ ഹാസ്യവും ഒന്നാന്തരമായി. എന്നാൽ എന്റെ തോഴന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ സദാ ഉണർന്നുതന്നെയാണ്. കൊത്തുവാൾ, ഈ രസികന്മാർ ആരാണ്?

കേവലരാമൻ : ചിന്താരാമാ, ഇതു വിദൂഷകനാണോ? ഇയാൾ രാജാവ് വേഷം മാറിയതല്ലേ? അങ്ങനെ വിശ്വസിക്കാൻ തോന്നുന്നു.

ചിന്താരാമൻ : ഏയ്! അയാൾക്കു രണ്ടു കാലുകൾ വേറെത്തന്നെയുണ്ടല്ലോ. അയാൾ ആരാണെന്ന് ഞാൻ പറഞ്ഞുതരാം. ഹാസ്യനടനാണ്. പാവം! ഒരു നല്ലകാലം ഉണ്ടായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ രാജാവിന്റെ കാലത്തു മന്ത്രിയോ രാജഗുരുവോ ഏതാണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ജോലിയിൽ നിന്ന് തരംതാഴ്ത്തി.

വിദൂഷകൻ : ഏയ്! തരം പൊക്കി എന്നു പറയുക. വിദൂഷകനാണ് ഒന്നാം സ്ഥാനം.

ചിന്താരാമൻ : വളരെ ശരി. തന്റെ ജോലി രാജാവിന്റെ കാലെടുത്ത് സിംഹാസനത്തിൽ വയ്ക്കലല്ലേ? പ്രജകൾക്ക് സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കാൻ എന്നും കാലെടുത്ത് വയ്ക്കുക. സമയം കഴിഞ്ഞാൽ അതെടുത്ത് തിരികെ കൊണ്ടുപോകുക.

വിദൂഷകൻ : വാസ്തവത്തിൽ കാലുകൾ തിരികെ കൊണ്ടുപോകാൻ നേരമായി. അതാണിങ്ങോട്ട് വന്നത്. ഇതെത്ര കണിശമായി മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നു!

കേവലരാമൻ : പാവം! ഹേ വിദൂഷകൻ, താനല്ല രാജാവെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ എന്റെ മനസ്സു തയാറല്ല. താനാ സിംഹാസനത്തിലേക്കിരുന്നുകൊള്ളൂ. ഞങ്ങൾ കൊതി തീരെ ഒന്നു വിളിക്കട്ടെ.
(വിളിക്കുന്നു) ഹാസ്യരാമാ...

വിദൂഷകൻ : ഫലിതം അങ്ങോട്ടേറ്റെടുത്തോ? എന്നാൽ ഇനി ഒന്നു തുറന്നങ്ങോട്ടു പറയാം. ഞാൻ ആ സിംഹാസനത്തിൽ എന്റെ തോഴന്റെ കാൽക്കൽ ഒന്നിരുന്നാലും തോഴൻ ഒന്നും പറയുകയില്ല.

ചിന്താരാമൻ : അതു മനസ്സിലായി; ആരിരുന്നാലും ഒന്നും പറയാത്ത തോഴനാണ്.

വിദൂഷകൻ : ഏയ്, അതൊന്നുമല്ല. അങ്ങനെ വല്ലവർക്കും കയറി ഇരിക്കാനുള്ളതല്ല എന്റെ തോഴന്റെ സിംഹാസനം. രാജഗുരുവിനു പോലും അവിടെ ഇരിക്കാൻ കാര്യമില്ല. എന്നാൽ ഞാൻ, വിദൂഷകൻ ഇരുന്നെന്നിരിക്കും. (സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു.)

രാജഗുരു : (സഗൗരവം) കൊത്തുവാൾ!

കൊത്തുവാൾ : വിദൂഷകൻ, അവിടെ ഇരുന്നുകൂടാ. നിയമം അതിനനുവദിക്കുന്നില്ല.

വിദൂഷകൻ : കൊത്തുവാളും മഹാ ഫലിതപ്രിയനാണല്ലോ. ഇവിടെ ഇരുന്നാൽ എന്തുവരുമെന്നറിയട്ടെ. (ഇരിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു).

രാജഗുരു : കൊത്തുവാൾ!

കൊത്തുവാൾ : വിദൂഷകൻ, നിങ്ങൾക്കു നിയമം ധിക്കരിക്കാൻ അനുവാദമില്ല. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിനനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള തിരുവെഴുത്തുണ്ടാകണം.

വിദൂഷകൻ : തിരുവെഴുത്തൊക്കെ എഴുതുന്നതു ഞാൻ തന്നെയല്ലേ കൊത്തുവാളേ, പരിഭ്രമിക്കണ്ടാ. തോഴരാണു തുല്യം ചാർത്തുന്നതെങ്കിലും എഴുത്തൊക്കെ ഞാൻ തന്നെ.

രാജഗുരു : ഇവിടെ തിരുവെഴുത്തെല്ലാം ഈ രാജഗുരുവിന്റെ അധികാരത്തിലാണ്.

ചിന്താരാമൻ : ഇവിടെ തിരുവെഴുത്തു പോയിട്ട് എഴുത്തുതന്നെയുണ്ടോ?

കേവലരാമൻ : ഏതായാലും ഹാസ്യരാമൻ തന്നെ മഹാരാജാവ് എന്ന് എന്റെ മനസ്സു പറയുന്നു. അദ്ദേഹം സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കട്ടെ. ഒന്നും സംഭവിക്കാൻ പോണില്ല. അദ്ദേഹത്തോടെങ്കിലും സങ്കടം പറയാമല്ലോ.

വിദൂഷകൻ : തിരുവെഴുത്തിന്റെ കാര്യം പറഞ്ഞതുപോലെ സങ്കടം കേൾക്കുന്നതും ഞാൻ തന്നെ. ഞാൻ ഏതായാലും ഈ സിംഹാസനത്തിൽ ഒന്നിരുന്നിട്ടു സങ്കടം കേൾക്കാം. (സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നു.)

കൊത്തുവാൾ : നിയമത്തെ ധിക്കരിക്കാമെന്നായോ? അതും, കൊത്തുവാൾ ഇവിടെ നിൽക്കുമ്പോൾ – സാധ്യമല്ല, സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് മാറ്. (വിദൂഷകനെ തള്ളിയിടുന്നു.)

വിദൂഷകൻ : (വീണ കിടപ്പിൽ) സാരമില്ല, മറ്റാരെങ്കിലും എന്റെ തോഴന്റെ സിംഹാസനത്തിലിരുന്നാൽ ഇതാണനുഭവം. നിയമത്തിന്റെ ശക്തി എന്താണെന്നറിയും. അതു കൊത്തുവാൾ ഭംഗിയായി നടിച്ചു കാണിച്ചു. തോഴരോടു കൊത്തുവാളിന്റെ മിടുക്കും ആത്മാർഥതയും ഞാൻ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി ജോലിക്കയറ്റം വാങ്ങിത്തന്നുകൊള്ളാം.

ചിന്താരാമൻ : അടുത്ത വിദൂഷകനായിട്ടായിരിക്കും.

കേവലരാമൻ : എല്ലാവരും ഇങ്ങനെ വിദൂഷകരായാലോ! എന്റെ പരാതി ആരോടെങ്കിലും ഒന്നു ബോധിപ്പിക്കണമല്ലോ.

ചിന്താരാമൻ : എന്താ കേവലരാമാ തന്റെ പരാതി?

കേവലരാമൻ : ഇവിടെ ഒരു രാജാവില്ലെന്നതു തന്നെ.

(രാജാവിന്റെ വരവിനെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കൊമ്പുവിളി കേൾക്കുന്നു.)

കൊത്തുവാൾ : ഏവരും ജാഗ്രത. അഗ്നിവർണമഹാരാജാവെഴുന്നള്ളുന്നു.

കേവലരാമൻ : ഓ, ചുമ്മാ. അഗ്നിവർണമഹാരാജാവ്! എഴുന്നള്ളത്ത്! അതിന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾ ഇവിടെത്തന്നെയുണ്ടല്ലോ. പുലിവരുന്നേന്ന് പറഞ്ഞപോലെയാ.

ചിന്താരാമൻ : എങ്കിൽ ഇത്തവണ പുലിയായിരിക്കും. ആണെങ്കിലും നമുക്കെന്താ?

(മുറ്റമടിക്കുന്ന ചൂലും കിണ്ടിയിൽ വെള്ളവുമായി അടിച്ചുതളിക്കാരി പ്രവേശിക്കുന്നു).

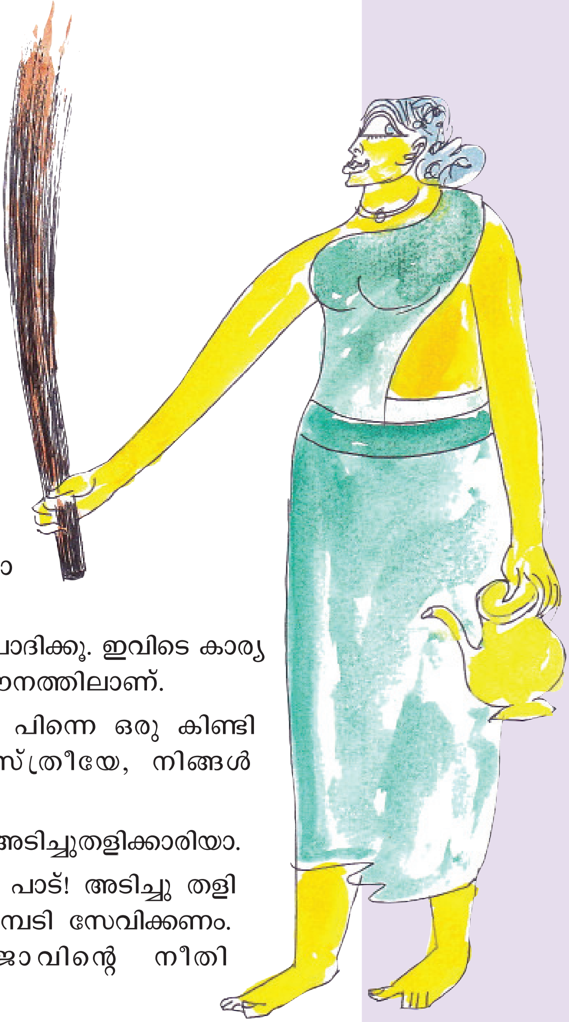

കേവലരാമൻ : അല്ലാ, ഇത്തവണ പതിവുതെറ്റിയല്ലോ. ഒരു പെണ്ണാണ്.

ചിന്താരാമൻ : രാജാവ് വാസ്തവത്തിൽ പെണ്ണാണോ?

കേവലരാമൻ : ഏയ്, അഗ്നിവർണൻ ആണിന്റെ പേരല്ലേ. പോരാഞ്ഞിട്ട് താൻ മുമ്പേ പറഞ്ഞപോലെ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾ ഇവിടെയുണ്ടല്ലോ. ഇത് ആൺകാലാണു താനും. അദ്ദേഹം തൻകാലിലേ നിൽക്കൂ.

ചിന്താരാമൻ : ആരാണെന്ന് നേരിട്ടു ചോദിക്കൂ. ഇവിടെ കാര്യവിവരമുള്ളവരെല്ലാം മൗനത്തിലാണ്.

കേവലരാമൻ : കൈയിൽ ഒരു ചൂലും പിന്നെ ഒരു കിണ്ടി വെള്ളവും. ഹേയ്, സ്ത്രീയേ, നിങ്ങൾ ആരാണ്?

അടിച്ചുതളിക്കാരി: ഞാൻ കൊട്ടാരത്തിലെ അടിച്ചുതളിക്കാരിയാ.

കേവലരാമൻ : കുഴലൂത്തുകാരുടെ ഒരു പാട്! അടിച്ചു തളിക്കാരിക്കും അവർ അകമ്പടി സേവിക്കണം. അഗ്നിവർണമഹാരാജാവിന്റെ നീതി കൊള്ളാം.

ചിന്താരാമൻ : സമത്വം, സാഹോദര്യം, സ്വാതന്ത്ര്യം!

കേവലരാമൻ : എന്താ അടിച്ചുതളിക്കാരീ, ഈ അനവസരത്തിൽ ആയുധങ്ങളുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ?

അടിച്ചുതളിക്കാരി : ആയുധമെന്തിനാ, ശിക്ഷിക്കാനല്ലാതെ?

കേവലരാമൻ : ശിക്ഷിക്കാൻ രാജാവില്ലേ?

ചിന്താരാമൻ : രാജാവിന്റെ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു നേരമില്ലെങ്കിൽ കൊത്തുവാളില്ലേ?

കേവലരാമൻ : ആരേക്കാളും മുകളിൽ രാജഗുരുവില്ലേ?

ചിന്താരാമൻ : അതിനും മുകളിൽ വിദൂഷകനില്ലേ?

വിദൂഷകൻ : എന്നാൽ വിദൂഷകൻ ഇനി ഒരു സത്യം പറയാം. മറച്ചുവയ്ക്കുന്നില്ല. അടിച്ചുതളിക്കാരി തന്നെയാണേ വിദൂഷകന്റെയും മുകളിൽ. (കേവലരാമനും ചിന്താരാമനും ചിരിക്കുന്നു).
ചിരിക്കാൻ ഫലിതം പറഞ്ഞതല്ല.

അടിച്ചുതളിക്കാരി : എനിക്കിതൊന്നും അറിഞ്ഞുകൂടാ. എല്ലാവരും ഒന്നു മാറിത്തരണം. ഇവിടമെല്ലാം ഒന്നടിച്ചുവാരണം.

ചിന്താരാമൻ : മാറിയില്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങളെ ചവറാക്കുമായിരിക്കും.

അടിച്ചുതളിക്കാരി : അല്ലാണ്ടു ഞാൻ എന്തു ചെയ്യാനാ?

കേവലരാമൻ : രാജഗുരുവിനെയും ചവറാക്കുമോ?

ചിന്താരാമൻ : രാജഗുരുവോ? അതിനു രാജാവെവിടെ?

കേവലരാമൻ : അതു ശരിയാ. രാജാവില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ രാജഗുരുവുണ്ടോ?

രാജഗുരു : രാജാവില്ലേ?

ചിന്താരാമൻ : കൊള്ളാം! രാജഗുരുവിനും സംശയമായി. സംശയം എപ്പോഴും നല്ലതിനാണ്.

കേവലരാമൻ : അടിച്ചുതളിക്കാരീ, ഈ കാലുകളും അടിച്ചുവാരിക്കളയുമല്ലോ.

അടിച്ചുതളിക്കാരി : എനിക്കിതൊന്നും അറിയേണ്ട കാര്യമില്ല. എന്റെ ജോലി നോക്കണം.

രാജഗുരു : ആരു തന്ന ജോലി?

അടിച്ചുതളിക്കാരി : അതിനധികാരമുള്ളവർ.

രാജഗുരു : ഇവിടെ അങ്ങനെ അധികാരമുള്ളവർ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ?

അടിച്ചുതളിക്കാരി : അയ്യോടാ, ഇതെന്താ പ്രാന്താ!

കൊത്തുവാൾ : സിംഹാസനത്തിൽ രാജാവുണ്ടെന്നോ ഇല്ലെന്നോ അടിച്ചുതളിക്കാരി ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?

അടിച്ചുതളിക്കാരി : എനിക്കങ്ങനെ ഒരുദ്ദേശോമില്ല.

കേവലരാമൻ : അവിടെ രണ്ടു കാലുകളുണ്ട്. തീർച്ച. എനിക്കു വ്യക്തമായി കാണാം.

അടിച്ചുതളിക്കാരി : ഒന്നുമറിഞ്ഞുകൂടാത്തവരെപ്പോലെ നിങ്ങളിങ്ങനെ പറഞ്ഞാലോ? എനിക്കുണ്ടല്ലോ, നിങ്ങളേക്കാൾ ഗൗരവം!

ചിന്താരാമൻ : കണ്ടിട്ടും കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്നത് വാസ്തവത്തിൽ കഷ്ടമാണ്.

കേവലരാമൻ : കാണാഞ്ഞിട്ടും കണ്ടെന്നു നടിക്കുന്നത് അതിലും കഷ്ടം!

ചിന്താരാമൻ : യഥാ രാജാ, തഥാ പ്രജാ.

കേവലരാമൻ : അഥവാ, യഥാ പ്രജാ, തഥാ രാജാ.

ചിന്താരാമൻ : വാസ്തവം. നമുക്കവകാശപ്പെട്ടതേ നമുക്കു ലഭിക്കൂ. (അടിച്ചുതളിക്കാരിയോട്) നിങ്ങൾ കൊട്ടാരത്തിലെ അടിച്ചുതളിക്കാരിയാണ്, അല്ലേ? നിങ്ങളാണ് ശരിക്കു രാജാവ്.

കേവലരാമൻ : രാജാവല്ല, രാജ്ഞി. ഞങ്ങടെ സങ്കടം അങ്ങോട്ടു പറയട്ടെ? ഇവിടെമെല്ലാം ഒന്നടിച്ചു തളിച്ചു വൃത്തിയാക്കണേ, രാജ്ഞീ.

അടിച്ചുതളിക്കാരി : ഇത് നല്ല കൂത്ത്! എന്റെ ജോലിയാ അത്. ആരും എനിക്കു പറഞ്ഞു തരേണ്ട കാര്യമില്ല. പക്ഷേ, ഞാൻ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞപോലെ രാജ്ഞിയൊന്നുമല്ല. (വിദൂഷകനോട്) തമാശുകാരാ. നിങ്ങൾ കൂടേ കൂടിക്കേ.

വിദൂഷകൻ : എല്ലാവരും മാറിക്കൊള്ളിൻ. അന്തരീക്ഷത്തിലെ മാറാലയെല്ലാം അടിച്ചു കളയട്ടെ. നിലത്തുകിടക്കുന്ന ചപ്പുചിപ്പെല്ലാം പറപ്പിച്ചു കളയട്ടെ.

(വിദൂഷകൻ ബഹളം കൂട്ടി ആളുകളെ തള്ളി മാറ്റുന്നു. സ്ത്രീ തിടുക്കത്തിൽ അന്തരീക്ഷത്തിലെ മാറാലയും തറയും ചൂലുകൊണ്ടടിച്ച് കിണ്ടിയിൽ നിന്ന് വെള്ളം എല്ലായിടത്തും തളിക്കുന്നു).

(മരക്കാലുകൾ തലയിൽ എടുത്തുവച്ചുകൊണ്ട്) ഇനി ഏവർക്കും പോകാം. അഗ്നിവർണമഹാരാജാവിന്റെ കാലുകൾ വിശ്രമത്തിനായി സ്വകാര്യമുറിയിലേക്ക് പോകുന്നു. ഇതിൽ കൂടുതൽ രാജ്യഭരണത്തിനു സമയം കളയാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലുകൾക്ക് സാധിക്കുന്നതല്ല.

(ഏവരും പിരിഞ്ഞുപോകുന്നു. "പാഹി പാഹി" എന്ന സംഘഗാനം ദൂരെ കേൾക്കാം.)

(യവനിക)

(കാവാലം നാടകങ്ങൾ)

ആശയത്തെ പ്രതീകമായി അവതരിപ്പിച്ച് ധ്വനിപാഠം നിർമ്മിക്കാനുള്ള ശ്രമം ഈ നാടകത്തിലുണ്ട്. 'അഗ്നിവർണന്റെ കാലുകൾ' അവതരിപ്പിക്കുന്ന ധ്വനിപാഠം എന്തെന്ന് ചർച്ചചെയ്ത് അപഗ്രഥനക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- 'അഗ്നിവർണന്റെ കാലുകൾ' എന്ന നാടകത്തിലെ ആക്ഷേപഹാസ്യാംശം താഴെ കൊടുത്ത സൂചകങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തി നിരൂപണം തയാറാക്കുക.
    - അധികാരജീർണതയുടെ പ്രതീകമായി മാറുന്ന രാജാവ്.
    - അധികാരത്തിന്റെ ഇടനാഴികളിലെ ഉപജാപകവൃന്ദം.
- 'അടിച്ചുതളിക്കാരി' എന്ന കഥാപാത്രത്തിന്റെ രംഗപ്രവേശത്തോടെ നാടകത്തിനു കൈവരുന്ന സാമൂഹികമാനം ചർച്ചചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- ഈ നാടകം രംഗത്തവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ താളാത്മകമായ ചുവടുകൾക്ക് സാധ്യതയുണ്ട്. അത്തരം ദൃശ്യസന്ദർഭങ്ങൾ നാടകത്തിൽനിന്ന് കണ്ടെത്തുക.
- ഈ പാഠഭാഗം റേഡിയോനാടകമാക്കി അവതരിപ്പിക്കാം.
  എന്തെല്ലാം മുന്നൊരുക്കങ്ങൾ വേണം?
    -
    -
    -

  നാടകാവതരണത്തിനു ശേഷം ചർച്ചാവേദി(Open forum) സംഘടിപ്പിക്കാം.

  ചർച്ചാസൂചകങ്ങൾ
    - ഭാവമുൾക്കൊള്ളുന്ന സംഭാഷണം
    - വൈകാരികത
    - ശബ്ദനിയന്ത്രണം

  കാവാലത്തിന്റേത് ഒരു തനതുനാടകമാണ്. ഇത് റേഡിയോനാടകമാക്കിയപ്പോൾ വന്ന പരിമിതികൾ എന്തൊക്കെയാണ്?
  - പൊതുചർച്ച.

തനതുനാടകം

കൂടിയാട്ടം, കഥകളി തുടങ്ങി നമ്മുടെ ക്ലാസിക്കൽ കലാപാരമ്പര്യത്തിൽനിന്നും കാക്കാരശ്ശിനാടകം, പൊറാട്ടുനാടകം, തെയ്യം, പടയണി മുതലായ തനത് നാടോടി ക്കലാരൂപങ്ങളിൽ നിന്നും ഊർജം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് സമകാലികജീവിതസമസ്യകൾ രംഗപാഠമാക്കുന്നതാണ് തനതുനാടകങ്ങളുടെ സവിശേഷത. പാട്ടും കൊട്ടും ആട്ടവും ഒത്തുചേരുന്ന അവതരണരീതിയാണ് ഇതിനാവശ്യം. ഉചിതമായ സന്ദർഭങ്ങളിൽ സംഭാഷണമടക്കം താളനിബദ്ധമാവണം. സംഘചലനത്തിന് പ്രത്യേകമായ ചിട്ടപ്പെടുത്തലുകൾ വേണ്ടതുണ്ട്. ശൈലീകൃതമായ ചലനവും പ്രധാനമാണ്. 'അഗ്നിവർണന്റെ കാലുകൾ' തനതുനാടകമാണ്. ഇതവതരിപ്പിക്കുമ്പോൾ തുറന്ന രംഗവേദിയാണ് പലപ്പോഴും സ്വീകരിക്കാറുള്ളത്.

ഈ നാടകം തനതുനാടകശൈലിയിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.

- നാടകരചന, അഭിനയം, സംവിധാനം എന്നിവയിൽ പരിചയം ലഭിക്കുന്നതിന് ഒരു ദിവസത്തെ ശിൽപ്പശാല സംഘടിപ്പിക്കുക.

പദത്തിന്റെ പഥത്തിൽ

കലാമണ്ഡലം ഹൈദരലി

ഓട്ടുപാറയിലെ പാട്ടുകാരൻ മൊയ്തുട്ടിക്ക് വയസ്സാം കാലത്ത് പടച്ചോൻ കൊടുത്ത ചെക്കൻ.

ഒമ്പത് പ്രസവിച്ച, ഇനി പ്രസവിക്കില്ല്യാന്ന് കരുതിയിരുന്ന പാത്തുമ്മയെ അദ്ഭുതപ്പെടുത്തിയ ഗർഭം. ഈ വിസ്മയം നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞു രസിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ നാണം കൊണ്ട് മാറിത്താമസിച്ച ഉമ്മ. ആർക്കും ആവശ്യമില്ലാത്ത ജന്മമായി ഉമ്മയുടെ വയറ്റിൽ ഞാൻ വളർന്നു. ഉമ്മ പെറ്റതോ, വികൃതരൂപത്തിൽ ഒരു ചെറുക്കനെ.

പടച്ചോൻ തരണതല്ലേ എന്ന ദൈവകൃപയിൽ വിശ്വസിച്ച ബാപ്പ എന്നെ സ്നേഹിച്ചു. അഞ്ചു വയസ്സുവരെയേ ആ ലാളന അനുഭവിക്കാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ഹൈദറിന്റെ തല കണ്ടപ്പളയ്ക്കും മൊയ്തുട്ടി പോയി എന്ന് പലരെക്കൊണ്ടും പറയിക്കാൻ കൂടിയായി ഈ പാഴ്ജന്മം. തിരസ്കൃതനായിട്ടാണ് ഞാൻ ജനി

ച്ചതും വളർന്നതും. അനേകം നിർഭാഗ്യങ്ങളോടൊപ്പം സംഭവിച്ച ചില ഭാഗ്യങ്ങളുടെ പേരിലാണ് ഞാനിന്ന് ജീവിക്കുന്നത്.

എന്നെ മടിയിലിരുത്തി ബാപ്പ അന്നത്തെ സിനിമപ്പാട്ടുകൾ പാടിക്കേൾപ്പിക്കുമ്പോൾ ബാപ്പയുടെ വികാരം എന്തായിരുന്നിരിക്കണം? പാട്ടുപാടിത്തന്നാണ് ബാപ്പ എന്നെ സ്നേഹിച്ചതും ലാളിച്ചതും. അതിനപ്പുറം തരാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയിൽ ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു. ഞാൻ പാട്ടുകൊണ്ട് പുലരുമെന്ന് ബാപ്പ വിശ്വസിച്ചിരുന്നുവോ? സംഗീതത്തെക്കുറിച്ചും എന്നെക്കുറിച്ചും പറയേണ്ടിവരുമ്പോഴൊക്കെ ഞാനെന്റെ ബാപ്പയുടെ ഈണം കേൾക്കുന്നു.

അന്നത്തെ നാലരക്ലാസിൽവച്ച് എന്റെ സ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം അവസാനിച്ചു. തുടർന്നുള്ള കാലം സംഗീതം പഠിക്കാനായിരുന്നു നിയോഗം. അതിന്റെ ആരംഭമാവട്ടെ, ഒരു ലളിതഗാനമത്സരഫലവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതുമായിരുന്നു. കലാമണ്ഡലം ഹൈദരലി എന്ന പാട്ടുകാരന്റെ ഉദയത്തെ ഈ മത്സരഫലവുമായി ചേർത്തു പറയേണ്ടതാണ്.

കലാമണ്ഡലത്തിൽ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ എടുക്കുന്ന കാലമായി. പറഞ്ഞതുപോലെ ശിവരാമൻനായർ വേണ്ട ഒത്താശകൾ ചെയ്തു. ആരാണ് അപേക്ഷ അയച്ചത്, എപ്പോഴാണ് കാർഡ് വന്നത്, ഒന്നും അറിയില്ല. കലാമണ്ഡലം എന്നാൽ കഥകളി എന്നു മാത്രം അറിയാം. അതുവരെ കഥകളി കണ്ടിട്ടുമില്ല. കഥയെന്നും കളിയെന്നും കേട്ടിട്ടുള്ളതു മാത്രമാണ് എനിക്കുള്ള കഥകളിപരിചയം.

1957 മെയ് മാസത്തിലാണെന്നാണ് ഓർമ്മ. ജ്യേഷ്ഠനും ഞാനും ഓട്ടുപാറയിൽ നിന്ന് ചെറുതുരുത്തിക്ക് ബസ് കയറി. കരിപ്പാൽ, ടി.ആർ.നായർ എന്നീ രണ്ടു ബസ്സുകളേ അന്നുള്ളൂ. ഞങ്ങൾ ചെറുതുരുത്തിയിൽ പഴയ കലാമണ്ഡലത്തിന്റെ അവിടെ ബസ്സിറങ്ങി നടന്നു. എന്തിനാണ് എന്നെ കലാമണ്ഡലത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത്? കൊല്ലാനാണോ പാടാനാണോ? ഒന്നുമറിയില്ല. കലാമണ്ഡലത്തിലെത്തിയതും എന്റെ അന്ധാളിപ്പ് വർധിച്ചു. അവിടെ നിറയെ ആളുകളാണ്; കുട്ടികളും രക്ഷിതാക്കളുമായി അനവധി പേർ. ഞാൻ പകച്ചു നിന്നു. നോക്കിയപ്പോൾ വന്നവരിൽ ഒട്ടും കാണാൻ നന്നല്ലാത്തത് ഞാൻ മാത്രമാണ്. എന്നെ എടുക്കുമോ? ഊഴം വന്നപ്പോൾ എന്റെ പേരും വിളിച്ചു. അഴികളുള്ള ഒരു കളരിയിലേക്കാണ് എന്നെ വിളിപ്പിച്ചത്. അവിടെ നാലഞ്ചു പേർ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. നല്ല ഉയരത്തിൽ, കണ്ടാൽ തന്നെ തൊഴാൻ തോന്നുന്ന രൂപത്തിൽ ഒരാൾ. മറ്റൊരാൾക്ക് എന്തൊരു ചൈതന്യമാണ്. മൂന്നാമത്തെയാൾക്ക് ഗൗരവച്ഛായയാണ്. ഇനിയുള്ള ആൾക്ക് അധികം ഉയരമില്ല.

"എന്താ പേര്?"

"ഹൈദരലി."

"പാട്ടു പഠിക്കാൻ മോഹംണ്ടോ?"

"ഉം."

"പാട്ടു പാടിയിട്ടുണ്ടോ?"

"ഉം."

"ഇപ്പൊ ഒരു പാട്ടു പാടിക്കൂടേ?"

"പാടാം."

"എന്നാൽ ഒരു പാട്ടു പാടൂ."

"കല്ലേ കനിവില്ലേ
കല്ലേ കനിവില്ലേ
കൊള്ളയടിക്കും പണപ്പെട്ടിതൻ
കല്ലുകളേക്കാൾ നിനക്കു നെഞ്ചിൽ...."

"ഒരു പാട്ടു കൂടി."

"വെള്ളാരംകുന്നിന്റെ
കാതിൽ വന്ന്
കിന്നാരം ചോദിച്ച കാറ്റേ........"

"പൊയ്ക്കോളൂ."

അടുത്ത ചോദ്യങ്ങൾ എന്റെ ഒപ്പം വന്ന ജ്യേഷ്ഠനോടായിരുന്നു.

"കുട്ടിയെ ഇവിടെ എടുത്താൽ സമുദായത്തിൽ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നുമു ണ്ടാവില്യാലോ?"

"ഇല്ല."

"എതിർപ്പ് ഉണ്ടാവില്യാലോ?"

"ണ്ടാവില്യ. ഉറപ്പു തരാം."

ആ ഇന്റർവ്യൂ കഴിഞ്ഞു. പിന്നീടാണ് അറിഞ്ഞത്, അന്ന് എന്നെ പരി ശോധിച്ചവർ മഹാകവി വള്ളത്തോൾ, മുകുന്ദരാജ, കലാമണ്ഡലം നീലക ണ്ഠൻ നമ്പീശൻ, കിള്ളിമംഗലം വാസുദേവൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് എന്നിവരാ യിരുന്നു. നീലകണ്ഠനാശാനായിരുന്നു എന്നോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചത്. ജ്യേഷ്ഠനുമായി സംസാരിച്ചത് മഹാകവി വള്ളത്തോൾ.

തിരിച്ചു നാട്ടിലെത്തി. കലാമണ്ഡലത്തിൽ ചേർന്നുവെന്ന് പറയാനും വയ്യ. എന്തൊക്കെ മുസീബത്തിനാ ഇവൻ പോയത് എന്ന് അദ്ഭുതത്തോ ടെ നോക്കുന്ന ചിലർ.

എന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തുകൊണ്ട് കലാമണ്ഡലത്തിൽ നിന്ന് കത്തു വന്നു. പാട്ടു പഠിക്കാൻ പോവ്വാണ് എന്നല്ലാതെ കലാമണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ചൊന്നും അറിയില്ല. എട്ടുവർഷത്തെ പഠിപ്പു വേണ്ടിവരും എന്നു മാത്രം അറിയാം. കലാമണ്ഡലത്തിലെത്തി. അക്കൊല്ലം നാലുപേരെയാണ് തിരഞ്ഞെടുത്തി ട്ടുള്ളത്. ശങ്കരൻ എമ്പ്രാന്തിരി, മാടമ്പി സുബ്രഹ്മണ്യൻ നമ്പൂതിരി, തിരൂർ നാരായണൻ നമ്പീശൻ, പിന്നെ ഞാനും.

കലാമണ്ഡലത്തിലെത്തിയപ്പോൾ മറ്റൊരു പ്രശ്നം. രണ്ടായിരം ഉറുപ്പി കയുടെ ആൾജാമ്യം വേണം. എനിക്ക് വേണ്ടി ജാമ്യം നിൽക്കാൻ ആരും

തയാറായില്ല. അന്നത്തെക്കാലത്തെ രണ്ടായിരം ഉറുപ്പികയാണ്. വിദ്യാർഥി കലാമണ്ഡലത്തിൽനിന്ന് ചാടിപ്പോകുകയോ മറ്റോ ചെയ്താൽ ജാമ്യക്കാരൻ തുക കെട്ടിവയ്ക്കണം. ആരും എനിക്ക് അനുകൂലമായി നിൽക്കാനുണ്ടായില്ല. അപ്പോഴാണ് സി.പി. ആന്റണി ഈ വിവരം അറിയുന്നത്. അദ്ദേഹം എനിക്ക് ജാമ്യം നിന്നു. അദ്ദേഹം അന്നതു ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ കലാമണ്ഡലത്തിൽ ചേരാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഈയൊരു കടപ്പാട് വിവരണാതീതമാണ്. ജ്യേഷ്ഠൻ ജോലി ചെയ്തിരുന്ന സ്ഥാപനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ മല്ലയ്യ പോലും ഒഴിഞ്ഞുമാറുകയാണുണ്ടായത്. സംഗീതത്തോടും എന്നോടും ആന്റണിക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്നേഹത്തിന് മുമ്പിൽ കുമ്പിടുന്നു.

ജാമ്യം കിട്ടാൻ വൈകിയത് എന്റെ പ്രവേശനത്തെയും ബാധിച്ചു. ജൂണിൽ ചേരേണ്ട എനിക്ക് ഓഗസ്റ്റിലേ ചേരാൻ സാധിച്ചുള്ളൂ. എമ്പ്രാന്തിരിയും മാടമ്പിയും തിരൂർ നമ്പീശനും എന്നേക്കാൾ സീനിയറായി. അവർ സപ്തസ്വരം പഠിച്ചുതുടങ്ങിയിരുന്നു.

ഞാൻ ശാസ്ത്രീയമായി സംഗീതം അഭ്യസിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ദിവസം. കലാമണ്ഡലത്തിലെ ചിട്ടകളെല്ലാം ആരോ എനിക്ക് പറഞ്ഞു തന്നു. ഞാൻ സംഗീതക്കളരിയിലേക്ക് ചെന്നു. വെങ്കിടകൃഷ്ണഭാഗവതരുടെ ഫോട്ടോ വച്ചുള്ള മുറിയിൽ വച്ചാണ് ക്ലാസ് (അതു വെങ്കിടകൃഷ്ണ ഭാഗവതരുടെ ചിത്രമാണെന്നൊക്കെ പിന്നീടാണ് മനസ്സിലായത്.) നിലത്തു പായ വിരിച്ചു ഹാർമോണിയം അതിൽ വച്ചു. നമ്പീശനാശാന് ദക്ഷിണവച്ച് നമസ്കരിച്ചു. അദ്ദേഹം എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു. വല്ലാത്തൊരു ഊർജം വന്നുനിറയുന്നതു പോലെ തോന്നി. ആശാൻ വാത്സല്യത്തോടെ എന്റെ വീട്ടുകാര്യങ്ങളെല്ലാം അന്വേഷിച്ചു. ആ മുഖഗൗരവത്തിനും അപ്പുറത്ത് ശിഷ്യവാത്സല്യമുള്ള ഒരു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നു. വൈകിയെത്തിയ കുട്ടി എന്ന പരിഗണന എനിക്ക് ആദ്യമേ ലഭിച്ചു. നമ്പീശനാശാൻ പാട്ടുകളരിയെക്കുറിച്ചും അവിടത്തെ ചിട്ടകളെക്കുറിച്ചുമൊക്കെ മനസ്സിലാക്കിത്തന്നു. എങ്ങനെയൊക്കെ ജീവിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെയൊക്കെ ജീവിക്കരുത് എന്ന നിർദേശവും അതിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു.

അന്നു സപ്തസ്വരത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു തന്നു. 'സരിഗമപധനി' നാലു പ്രാവശ്യം ചൊല്ലിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ഞാൻ കലാമണ്ഡലം നമ്പീശന്റെ ശിഷ്യനായി.

ആദ്യത്തെ ദിവസം തന്നെ ഞാനതു ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ഇരുന്നതിന് തൊട്ടല്ല മറ്റുള്ളവർ ഇരുന്നിരുന്നത്. അൽപ്പം നീങ്ങിയുള്ള ഇരുപ്പ് എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലായി. ഞാനൊരു മാപ്പിളച്ചെക്കനാണല്ലോ. പിറ്റേന്നും ശ്രദ്ധിച്ചു. ഇന്നു നല്ലൊരു ഗ്യാപ്പുണ്ട്. ഈ ഗ്യാപ്പ് ഇങ്ങനെ തുടർന്നുപോന്നു. മാപ്പിളച്ചെക്കൻ എന്നത് മാത്രമല്ല എനിക്കുള്ള അയിത്തത്തിന് കാരണം. എന്നെ കാണാൻ ഭംഗിയില്ല. കറുത്തിട്ടു

മാണ്. ക്ലാസിൽ പെട്ടെന്ന് വന്നിരിക്കണ സമയത്താണെങ്കിൽ ഒപ്പമുള്ളവർ പതുക്കെപ്പതുക്കെ ഇരുന്നുകൊണ്ട് നീങ്ങിപ്പോകുന്നതു കാണാം. മെസ്സിലും ഈ അകലം ഉണ്ടായിരുന്നു. മനസ്സ് വേദനിച്ചിരുന്നെങ്കിലും ആരോട് പറയാൻ!

വെളുപ്പിന് രണ്ടേമുക്കാലിന് ബെല്ലു കേൾക്കും. മൂന്നു മണിക്ക് എഴുന്നേറ്റ് കളരിയിലെത്തണം. ഞങ്ങൾ 'സപസ' ശീലിക്കും. സപ്തസ്വരം സാധകം ചെയ്യും. വേഷക്കാർ കണ്ണുസാധകം, കൊട്ടുകാർ വാദ്യത്തിൽ സാധകം, ഇങ്ങനെ സാധകസമയമാണിത്. നമ്പീശനാശാനാണ് ആദ്യം വരുക. സപ്തസ്വരം കാലം മുറുകി വക്രസ്വരം 'ജണ്ട വരിശ' സാധകം ചെയ്യും. ആറു മണിവരെ തുടർച്ചയായ സാധകമാണ്. പിന്നെ ദിനകൃത്യങ്ങൾക്ക് ശേഷം ഭാരതപ്പുഴയിൽ കുളി.

വർഷകാലത്ത് ഭാരതപ്പുഴ കുത്തിയൊഴുകുന്നതു കണ്ടാൽ പേടി തോന്നും. ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയോ? ഒരു വേനലിലും ഇങ്ങനെ വറ്റിക്കണ്ടിട്ടില്ല. കലാമണ്ഡലത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമായിരുന്നു അന്ന് ഭാരതപ്പുഴ. പഴയ കലാമണ്ഡലത്തിൽ പഠിച്ചിറങ്ങിയവരുടെ ചെറിയ സ്മരണകളിൽ പോലും ഭാരതപ്പുഴയുണ്ടാകും. അത്രയ്ക്ക് ഹൃദയബന്ധം ആ പുഴയോടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കൊച്ചിപ്പാലത്തിലൂടെ പോകുമ്പോൾ കാണുന്ന ഭാരതപ്പുഴയുടെ അവസ്ഥ എന്താണ്? രമണീയമായ ആ കാലത്തെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മിക്കുക മാത്രമേ വഴിയുള്ളൂ.

എട്ടരയ്ക്കുള്ള ക്ലാസിൽ തോടയം, വന്ദനശ്ലോകങ്ങൾ എന്നിവ അഭ്യസിക്കും. ആദ്യവർഷത്തെ പഠനപദ്ധതിയിൽ ഇതു മാത്രമേ വരുന്നുള്ളൂ. രണ്ടാം കൊല്ലം പുറപ്പാട്, മേളപ്പദം, മൂന്നാംകൊല്ലം കിർമ്മീരവധം.

കിർമ്മീരവധം നമ്പീശനാശാനും ഭാഗവതം ശിവരാമനാശാനുമാണ് പഠിപ്പിച്ചിരുന്നത്.

ഇരുവരുടെയും ആലാപനവഴിക്കും അഭ്യസനവഴിക്കും ഉണ്ടായിരുന്ന വ്യത്യസ്തത അവരുടെ സ്വഭാവത്തിലും പ്രകടമായിരുന്നു. നമ്പീശനാശാൻ കസേരയിലിരുന്നാണ് പഠിപ്പിക്കുക. ശിവരാമനാശാൻ കുന്തിച്ചിരുന്ന് മുട്ടിക്കൊണ്ട് താളം പിടിച്ചും. അക്ഷരം പറയേണ്ട കാര്യത്തിൽ നമ്പീശനാശാനാണ് നിഷ്കർഷ. ശിവരാമനാശാന് അത്ര തന്നെയില്ല. അതിനാൽ പേടി അൽപ്പം കുറവായിരുന്നു. ശിവരാമനാശാൻ നല്ല പിച്ചലും പൂശയുമാണ്. ചെവി പിടിക്കും, തുടയിൽ നുള്ളും. എന്നാലും അവർക്കു രണ്ടാൾക്കും എന്നെ വലിയ കാര്യമായിരുന്നു. കാരണം, പാട്ടു വേഗം പിക്കപ്പ് ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാനായിരുന്നു മിടുക്കൻ.

ശിവരാമനാശാന് മാനുഷികപരിഗണന കൂടും. ഒരു വെക്കേഷന് ഞാൻ വീട്ടിൽ പോകാതെ ഇരിക്കുകയാണ്. ആശാൻ ചോദിച്ചു:

"നീ എന്താ പോവാത്തേ?"

"കാശില്ല."

"എത്ര കാശ് വേണ്ടിവരും. ഇതാ, പോയി വാ."

അതായിരുന്നു ശിവരാമനാശാൻ.

നമ്പീശനാശാൻ ഏതെങ്കിലും ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഓഫീസിൽ പോകുമ്പോൾ ക്ലാസുകൾ എന്നെ ഏൽപ്പിക്കും. അദ്ദേഹം കൽപ്പിക്കും: "ഹൈദ്രേ, പാടിക്കൊടുക്ക്."

വർഷം ഒന്നു കഴിഞ്ഞു. കലാമണ്ഡലത്തിലെ രീതികളോടൊക്കെ ഇണങ്ങാനുള്ള മാനസികാവസ്ഥയിലായി. പരിഹാസം കലർന്ന വാക്കും നോക്കും എന്നെ സ്പർശിക്കാതെയായി.

(മഞ്ജുതരം)

- "മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ച അതിർവരമ്പുകളെ കല മായ്ച്ചുകളയുന്നു." കലാമണ്ഡലം ഹൈദരലിയുടെ ജീവിതം ഈ പ്രസ്താവനയെ സാധൂകരിക്കുന്നുണ്ടോ? പാഠഭാഗം അപഗ്രഥിച്ച് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- ജന്മസിദ്ധിയും സാധനയുമാണ് കലാകാരനെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. ഹൈദരലിയുടെ ജീവിതം നൽകുന്ന അനുഭവപാഠമാണിത്. പ്രശസ്തരായ മറ്റു വ്യക്തികളുടെ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് സമാനസന്ദർഭങ്ങൾ കണ്ടെത്തി നിങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണവും ചേർത്ത് എഴുതുക.
- 'സാംസ്കാരികസമന്വയത്തിലൂടെ മതേതരത്വം ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിൽ കലോത്സവങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന പങ്ക്' എന്ന വിഷയത്തിൽ പ്രഭാഷണം തയാറാക്കി ക്ലാസിൽ അവതരിപ്പിക്കുക.
- 'പ്രതിസന്ധികളെ അതിജീവിക്കാൻ ഇച്ഛാശക്തി വ്യക്തിക്ക് കരുത്തു നൽകുന്നു.' ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ക്ലാസിൽ പൊതുചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.
- അരങ്ങുകളിൽ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ച ഒരു കലാകാരൻ അല്ലെങ്കിൽ കലാകാരിയുമായി അഭിമുഖം നടത്തി അഭിമുഖലേഖനം തയാറാക്കുക.

ക്ലാസിക്കൽ കലാരൂപങ്ങൾക്ക് ആസ്വാദകർ വളരെക്കുറച്ചേ ഉണ്ടാകൂ. ഇരിങ്ങാലക്കുട മാധവച്ചാക്യാരെ കാണാൻ കാനഡയിൽനിന്നും ഫ്രാൻസിൽനിന്നും ഓരോ കലാകാരസംഘം വന്നിരുന്നു. അമ്പലത്തിന്റെ അകത്തുവച്ചാണ് ചാക്യാർകൂത്ത് നടത്തുന്നത്. കാണാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവർ കൂത്തുമാടത്തിന്റെ പുറത്തുള്ള ഒരു കിളിവാതിലിലൂടെ നോക്കി. കാഴ്ചക്കാരാരുമില്ല! ഇദ്ദേഹമാകട്ടെ, ചിട്ടവട്ടങ്ങളൊന്നും തെറ്റിക്കാതെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടുകൂടി ആവിഷ്കാരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കഴിഞ്ഞുവന്നിട്ടവർ ചോദിച്ചു: “ആളൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ, എന്തിനു കൂത്തു നടത്തുന്നു?” അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “വിളക്കുണ്ടായിരുന്നല്ലോ, അതുകൊണ്ട് കളിച്ചതാണ്.”

അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പിന്നീട് ആ നിരൂപകൻ എഴുതിയത് “He was playing to the flame” എന്നാണ്.

(വാക്കുകളുടെ വിസ്മയം - എം.ടി. വാസുദേവൻനായർ)

കലാവിഷ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള എന്തു സമീപനമാണ് ഈ അനുഭവവിവരണത്തിലുള്ളത്? ചർച്ചക്കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

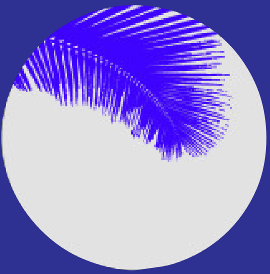

മാപ്പിളപ്പാട്ടിലെ കേരളീയത

ഡോ. എം.എൻ. കാരശ്ശേരി

കേരളത്തിലെ മുസ്‌ലീങ്ങൾ അഞ്ചാറ് നൂറ്റാണ്ടുകാലം പരിഷ്കരിച്ച അറബിലിപിയിലാണ് മലയാളം എഴുതിപ്പോന്നിരുന്നത്. പുസ്തകങ്ങളിലും മതപാഠശാലകളിലും ഇതു ഇപ്പോഴും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട്. 'അറബിമലയാളം' എന്നു പേരായ ഈ ലിപിയിൽ രേഖപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന രചനകളെ അറബിമലയാള സാഹിത്യം എന്നുപറയും. ഇതിൽ ഗദ്യവും പദ്യവുമുണ്ട്. 'മാപ്പിളപ്പാട്ടുകൾ' എന്നറിയപ്പെടുന്ന പദ്യകൃതികൾക്കാണ് ഏറെ പ്രചാരം. ഈ പാരമ്പര്യം ലക്ഷദ്വീപിലുമുണ്ട്.

ജാതിസമൂഹങ്ങളും മതസമുദായങ്ങളും ഇടകലർന്നു ജീവിക്കുന്ന സാഹചര്യം സംജാതമായതോടെ മാപ്പിളപ്പാട്ട് കേരളീയസംഗീതത്തിന്റെയും സാഹിത്യത്തിന്റെയും ഭാഗമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. രചന, ആലാപനം, ആസ്വാദനം തുടങ്ങിയ മേഖലകളിലൊന്നും അതിന് പ്രദേശത്തിന്റെയോ സമുദായത്തിന്റെയോ വിശ്വാസത്തിന്റെയോ അതിർവരമ്പുകളില്ല - കഥകളി, കൂത്ത് മുതലായ ക്ഷേത്രകലകൾ സമൂഹത്തിന്റെ പൊതു സ്വത്തായിത്തീർന്നതുപോലെ. രാഷ്ട്രീയം, സിനിമ, നാടകം, സാഹിത്യം മുതലായവവഴി നടക്കുന്ന കലകളുടെ ജനാധിപത്യവൽക്കരണത്തിന്റെ നേട്ടമാണിത്. ഇന്നു കേരളത്തിലെ എല്ലാ കലാപാരമ്പര്യങ്ങളും എല്ലാ കേരളീയരുടേതുമാണ്.

മാപ്പിളപ്പാട്ട് രചയിതാക്കൾക്കിടയിൽ ഏറെ ജനപ്രീതി നേടിയ പുലി ക്കോട്ടിൽ ഹൈദർ (1879–1975) ശ്രദ്ധേയനായത് കേരളീയതയ്ക്ക് നൽകിയ സ്ഥാനംകൊണ്ടാണ്. പ്രമേയം, ഭാഷ, കാഴ്ചപ്പാട് എന്നിവയിലെല്ലാം അദ്ദേഹം തീർത്തും നാടനായിരുന്നു – ആ വിഭാഗത്തിൽ മലയാളീയ തയ്ക്ക് ഇത്ര പ്രാധാന്യം നൽകിയ ആരുമില്ല.

ഒറ്റപ്പാട്ടുകൾ കെട്ടുന്നതാണ് തന്റെ ശീലം. അത്തരം രണ്ടായിരം പാട്ടു കളുണ്ട് എന്നാണ് പറഞ്ഞു കേൾക്കുന്നത്. ചരിത്രം ഇതിവൃത്തമാക്കി ഒരു ലഘുകാവ്യം രചിക്കേണ്ടി വന്നപ്പോൾ 'കേരളചരിത്ര'മാണ് എഴുതി യത്. 'വെള്ളപ്പൊക്കമാല'യിൽ

"എന്റെ കേരളത്തിൽ വന്നെ നാശം
*വിള്ളിടുവാൻ മാത്രമേ ഉള്ളൂ എനിക്കുദ്ദേശം.."

എന്നു പാടുന്നുണ്ട്. 'എന്റെ കേരളം' എന്ന പ്രയോഗത്തിന് അടിവര യിടണം. 'നരിനായാട്ട്', 'കാളപൂട്ട് പാട്ട്' തുടങ്ങി അനേകം രചനകളിൽ സ്വന്തം ചുറ്റുപാടിനെ ചിത്രീകരിക്കാനുള്ള ഈ ദാഹം കാണാം. മോയിൻകുട്ടി വൈദ്യരെപ്പോലുള്ള മറ്റു രചയിതാക്കൾ അറേബ്യൻ ചരി ത്രത്തിലേക്കും ഇസ്‌ലാമികേതിവൃത്തങ്ങളിലേക്കും കാൽപ്പനിക ലോക ങ്ങളിലേക്കും തിരിഞ്ഞപ്പോൾ ഹൈദർ സ്വന്തം മണ്ണിൽ ഉറച്ചു നിന്നു – കാൽപ്പനികർക്കിടയിലെ യഥാതഥവാദിയാണദ്ദേഹം. നാട്ടുകഥകളല്ലാതെ ഭക്തിപോലും അദ്ദേഹത്തെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നില്ല. മതേതരവും പ്രാദേശി കവുമായ പ്രമേയങ്ങൾക്കാണ് ഇവിടെ സ്ഥാനം.

അറബിമലയാളസാഹിത്യത്തിലെ 'നാട്ടുമൊഴി'ക്കാരനാണ് പുലിക്കോ ട്ടിൽ. മോയിൻകുട്ടി വൈദ്യരടക്കമുള്ള പ്രമുഖരിൽ പലരുടെയും കൃതി കൾ സങ്കരഭാഷയിലാണ്.

വാക്കുകളെയും പ്രയോഗങ്ങളെയും പറ്റി പറയുമ്പോൾ പുലിക്കോ ട്ടിൽ കൃതികളെ നാടൻ എന്നല്ല, 'ഏറനാടൻ' എന്നാണ് വിളിക്കേണ്ടത്. ഇന്നത്തെ മലപ്പുറം ജില്ലയിലെ ഏറനാട് താലൂക്കിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന ആളാണദ്ദേഹം, വണ്ടൂർ സ്വദേശി. സ്വന്തം നാട്ടിലെ വാമൊഴിയിൽനിന്ന് തരഭേദമൊന്നും നോക്കാതെ വാക്കുകൾ വാരിയെടുക്കാൻ ഒരു മടിയുമി ല്ല. താളത്തിനു വേണ്ടി വാമൊഴി യാതൊരു സംസ്കരണവും കൂടാതെ ഉപയോഗിച്ചതിന് ഉദാഹരണം മിക്ക പാട്ടിലുമുണ്ട്. വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുമ്പോൾ പോലും അദ്ദേഹം വാമൊഴിക്കാരനാണ് – മല മ്മൽ (മലയിൽ), നരീനെ (നരിയെ) എന്ന തരത്തിലാണ് പുലിക്കോട്ടി ലിന്റെ പോക്ക്.

പുരുഷന്റെ ക്രൂരതയ്ക്കും വഞ്ചനയ്ക്കും പാത്രമാവുന്ന സ്ത്രീത്വം ഹൈദറിന്റെ രചനാവൈഭവത്തെ നിരന്തരം പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നു. പുരുഷനെ

*വിള്ളിടുക – പറയുക

പുച്ഛിക്കുകയും ധിക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീകളെയും കൂട്ടത്തിൽ കാണാം. പക്ഷേ, ഹൈദർ വിജയിച്ചത് സ്ത്രീയുടെ നൊമ്പരം ചിത്രീകരിക്കുന്നതിലാണ്. ഏറ്റവും മികച്ച രചനയെന്ന് പറയാവുന്ന 'മറിയക്കുട്ടിയുടെ കത്ത്, (1924) ഇതിന് ഒന്നാംതരം ഉദാഹരണമത്രേ.

ബെല്ലാരി ജയിലിൽ തടവുകാരനായി കിടക്കുന്ന ഭർത്താവ് മറിയക്കുട്ടിയെ സംശയിക്കുന്നു. ഇക്കാര്യം കാണിച്ചുകൊണ്ട് അയാൾ അവളുടെ ഉമ്മയ്ക്കെഴുതി. കത്തു കണ്ട് സങ്കടപ്പെട്ട് ആ 'വീടര്' എഴുതുന്ന കത്തിന്റെ രൂപത്തിലാണ് ഈ പാട്ട്. സങ്കടം പറഞ്ഞുകൊണ്ടും തന്റെ നിരപരാധിത്വം വിവരിച്ചുകൊണ്ടും അവൾ പാടുന്നു:

"എന്നെ നിങ്ങളൊയ്യെ തൊട്ടിട്ടില്ല മറ്റൊരാണ്
*എമ്പിടുന്നു കൊണ്ടുവെട്ടി തങ്ങളെ കാലാണ്"
അതു കഴിഞ്ഞ് -
"ബല്ലാരിക്കുടനെ ഞാൻ വരാം, ഒട്ടു വഴിയുണ്ടോ,
വല്ലികൾക്കവിടേയ്ക്ക് വരാൻ പാടുണ്ടോ?"

എന്ന ആ നാട്ടിൻപുറത്തുകാരിയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ ചോദ്യം ഏതു ഹൃദയത്തിലും ചെന്നു തട്ടും.

"ഉണ്ടതെങ്കില്, വന്നു കാൺമാനുണ്ട് മോഹം പൊന്നേ
ഒറ്റ നോക്ക് കണ്ട് മരിച്ചോട്ടെ അന്ന് തന്നേ"

എന്ന അവളുടെ സങ്കടം ഏവരുടേയും കണ്ണു നനയ്ക്കും.

സ്ത്രീകളുടെ സൗന്ദര്യത്തെ വർണിക്കുകയും ചാപല്യത്തെ കളിയാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ പാട്ടുകാരൻ സ്ത്രീപക്ഷപാതിയായി നിന്നുകൊണ്ട് അനവധി രചനകൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. സ്വന്തം കവനശേഷി സാമൂഹികപരിഷ്കരണത്തിന് ബോധപൂർവമുപയോഗിച്ച വ്യക്തിയാണ് അദ്ദേഹം. ജീവിതപുരോഗതിക്ക് തടസ്സമെന്നു തോന്നിയ എല്ലാ ആചാരവിശേഷങ്ങളെയും ഈ രചനകൾ പുച്ഛിക്കുന്നു-ദുരാചാരമാല, കലിയുഗം, കാതുകുത്ത് മാല, സ്ത്രീമർദ്ദിമാല, മാരൻമാരുടെ തകരാറ് തുടങ്ങിയ പ്രസിദ്ധ ഗാനങ്ങൾ ഉദാഹരണങ്ങൾ മാത്രം.

മാപ്പിളപ്പാട്ടിലെ 'കത്തുപാട്ടുകൾ' എന്ന വിഭാഗത്തിലാണ് ഈ എഴുത്തുകാരന്റെ സംഭാവനകൾ അധികവും. പാട്ടായി രചിക്കപ്പെട്ട കത്തുകളാണിവ. 'അത് കത്തായിട്ട് വായിക്കാനും പറ്റണം; പാട്ടായിട്ട് പാടാനും പറ്റണം' എന്നാണ് പറയാറ്. മാപ്പിളപ്പാട്ട് രചയിതാക്കൾക്കിടയിൽ കത്തുപാട്ടുകൾ വലിയ കാവ്യശാഖയായി പണ്ടു മുതലേ പടർന്നുപിടിച്ചിരുന്നു. ഈ ശാഖ ഇന്നും സജീവമാണ് - ഗൾഫ് പ്രവാസത്തിന്റെ ഏറ്റവും നല്ല രേഖയായ 'ദുബായ് കത്തുപാട്ട്' (രചന : എസ്.എ. ജമീൽ) മുന്തിയ ഉദാഹരണം. വാമൊഴിയോടു പുലർത്തുന്ന ഉറ്റബന്ധംകൊണ്ടും അന്ധവിശ്വാസങ്ങളോടു കാണിക്കുന്ന അസഹിഷ്ണുതകൊണ്ടും ഹൈദറിന്റെ കത്തുപാട്ടുകൾ വേറിട്ടു നിൽക്കുന്നു.

---

*എമ്പിടുന്നു - പറയുന്നു * കൊണ്ടുവെട്ടി - കൊണ്ടോട്ടി

രാഷ്ട്രീയനിലപാടുകളുടെ പേരിൽ ആദ്യകാലത്തു വിമർശിക്കപ്പെട്ട ഈ കവി പിന്നീട് സ്വാതന്ത്ര്യസമരസേനാനി മുഹമ്മദ് അബ്ദുറഹിമാന്റെ അനുയായി ആയിത്തീർന്നു. ആ നേതാവിന്റെ ചരമത്തിൽ വ്യസനിച്ചുകൊണ്ട് എഴുതിയ പാട്ട് ശ്രദ്ധേയമാണ്.

നിമിഷകവനശേഷി കൊണ്ട് അനുഗൃഹീതനായ പുലിക്കോട്ടിൽ ഹൈദർ, സ്വന്തം രചനാരീതിയെ ഓർത്തിട്ടാകണം, ഒരിക്കൽ പാടുകയുണ്ടായി:

"പാടി ഞാൻ മൂളക്കമാലെ
ഒരു പാട്ട് തന്നാലെ"

ആ മനസ്സിൽ ഒരു മൂളക്കം - ഈണം - ഉണ്ടായിരുന്നു. കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും എല്ലാം ആ ഈണത്തിൽ പാട്ടായി വാർന്നുവീഴുകയായിരുന്നു. എല്ലാ കലകളും വേണ്ടത്ര സ്വയം തിരിച്ചറിയാതെ - തന്നാലെ - പുറപ്പെട്ടുവരുന്നവയാണല്ലോ.

കവിയുടെ ജന്മശതാബ്ദി വിപുലമായി കൊണ്ടാടിയ സന്ദർഭത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുത്ത രചനകളുടെ സമാഹാരം (പുലിക്കോട്ടിൽ കൃതികൾ : 1979) പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി.

ഇരുപതാംനൂറ്റാണ്ടിലെ മലബാറിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും സാമ്പത്തികവും ഗാർഹികവുമായ അനേകം മുദ്രകൾ മാപ്പിളപ്പാട്ടിൽ അടയാളപ്പെടുത്തിയ ചരിത്രകാരനാണ് പുലിക്കോട്ടിൽ ഹൈദർ. പ്രകൃതിയും സ്ത്രീയും നേരിട്ട സങ്കടങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ആ ഗാഥകൾ അനീതിക്കെതിരായ പോരാട്ടത്തിൽ ഇന്നും ഊർജം പകരാൻ ഊറ്റമുള്ളവയാണ്.

- "പ്രമേയം, ഭാഷ, കാഴ്ചപ്പാട് എന്നിവയിലെല്ലാം പുലിക്കോട്ടിൽ ഹൈദർ നാടനായിരുന്നു. ആ വിഭാഗത്തിൽ മലയാളീയതയ്ക്ക് ഇത്ര പ്രാധാന്യം നൽകിയ ആരുമില്ല." ലേഖകന്റെ ഈ അഭിപ്രായം ചർച്ചചെയ്ത് കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.
- മാപ്പിളപ്പാട്ടിൽ ഏതെല്ലാം വിഭാഗങ്ങളുണ്ട്? കണ്ടെത്തി പട്ടികപ്പെടുത്തുക.

വിഭാഗം	ഉദാഹരണം
മാലപ്പാട്ട്	മുഹ്യിദ്ദീൻമാല

- ഏതാനും മാപ്പിളപ്പാട്ടുകൾ ശേഖരിച്ച് രംഗാവിഷ്കാരം നടത്തുക. (ഒപ്പന, വട്ടപ്പാട്ട്, കോൽക്കളി തുടങ്ങിയവ പ്രയോജനപ്പെടുത്താം).

- "ഇന്നു കേരളത്തിലെ എല്ലാ കലാപാരമ്പര്യങ്ങളും എല്ലാ കേരളീയരുടേതുമാണ്" – എം.എൻ. കാരശ്ശേരി

  തിരുവാതിരക്കളി, ഒപ്പന, മാർഗംകളി എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾ ശേഖരിച്ച് ലഘുകുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

- പദങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർക്കുമ്പോൾ വർണങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ താഴെ തന്നിട്ടുള്ള പദച്ചേരുവകളെ വിവിധ കൂട്ടങ്ങളായി പട്ടികപ്പെടുത്തുക.

  പ്രക്രിയ :
  - പദങ്ങൾ പിരിച്ചെഴുതുക.
  - പിരിച്ചെഴുതിയ പദങ്ങൾ ചേർത്തെഴുതുക.
  - വർണങ്ങൾക്കു വന്ന മാറ്റം തിരിച്ചറിയുക.
  - മാറ്റത്തിനനുസരിച്ച് പദച്ചേരുവകളെ പട്ടികപ്പെടുത്തുക.

  പുറത്തിറക്കി, എത്തിക്കഴിഞ്ഞു, വിലക്കിയില്ല, എന്നോർത്ത്, ജനിച്ചേപ്പിന്നെ, പൊട്ടിക്കീറി, പറഞ്ഞൊപ്പിച്ചു, ഇടത്താവളം, അടുക്കളച്ചുവരുകൾ, അതുകൊണ്ടിങ്ങനെ, ഓടിയെത്തിയ, മരിച്ചില്ല, ഞെടുപ്പറ്റ്, ചിരിയടക്കാൻ, ചീന്തിയെറിഞ്ഞ്, പെയ്തൊഴിഞ്ഞു, മഞ്ഞപ്പിത്തം, അമർത്തിത്തുടച്ച്, ഇ + കാലത്ത്, നീർ + തുള്ളി, ചിമ്മി + തുറന്നു, കൺ + നീർ, വിൺ + തലം, കിട്ടാതെ + ആയി, അ + അൾ, ഇ + അൾ

സ്വയംവിലയിരുത്തൽ

	പൂർണമായി	ഭാഗികമായി	തീരെയില്ല
✳ രംഗകലാമാതൃകകളുടെ സവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്ത് ഉചിതമായ വ്യവഹാരരൂപങ്ങളിൽ ആവിഷ്കരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.			
✳ സാഹിത്യകൃതികൾക്ക് ദൃശ്യം, സംഗീതം എന്നിവയുമായുള്ള ബന്ധം കണ്ടെത്തി അവതരിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചു.			
✳ നാടകത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ അപഗ്രഥിച്ച് നിരൂപണം തയാറാക്കാൻ പ്രാവീണ്യം നേടി.			
✳ സാഹിത്യപാഠങ്ങളിൽനിന്ന് അഭിനയസാധ്യതകൾ കണ്ടെത്തി വിഭിന്നരീതികളിൽ ആവിഷ്കരിച്ചു.			
✳ പദങ്ങൾ പിരിച്ചെഴുതാനും കൂട്ടിച്ചേർക്കാനും പ്രായോഗികപരിചയം നേടി.			

സഹായകഗ്രന്ഥങ്ങൾ

- കഥകളിവിജ്ഞാനകോശം - അയ്മനം കൃഷ്ണക്കൈമൾ
- നളചരിതസന്ദേശം - അയ്മനം കൃഷ്ണക്കൈമൾ
- രംഗനൈഷധം - കലാമണ്ഡലം വാസുപിഷാരൊടി
- കഥകളിയുടെ കൈപ്പുസ്തകം - ഡോ. വെള്ളിനേഴി അച്യുതൻകുട്ടി
- സൂത്രധാരാ, ഏതിലേ, ഏതിലേ - വയലാ വാസുദേവൻപിള്ള
- മലയാളനാടകസാഹിത്യചരിത്രം - ജി. ശങ്കരപ്പിള്ള
- കാവാലം നാടകങ്ങൾ - കാവാലം നാരായണപ്പണിക്കർ
- ഓർത്താൽ വിസ്മയം - കലാമണ്ഡലം ഹൈദരലി
- പുലിക്കോട്ടിൽ കൃതികൾ - ഡോ. എം.എൻ. കാരശ്ശേരി
- മാപ്പിള സാഹിത്യപഠനങ്ങൾ - ബാലകൃഷ്ണൻ വള്ളിക്കുന്ന്
- മഹത്തായ മാപ്പിളസാഹിത്യപാരമ്പര്യം -
  കെ.കെ. മുഹമ്മദ് അബ്ദുൽകരീം, സി.എൻ. അഹമ്മദ് മൗലവി

എഴുത്തുകാരെ അറിയുക

ജി. ഭാർഗവൻപിള്ള (1933-2009)

നാടൻകലാഗവേഷണപഠനരംഗത്ത് മികച്ച സംഭാവനകൾ നൽകിയ എഴുത്തുകാരൻ. കേരള നാടൻകലാ അക്കാദമിയുടെ ആദ്യത്തെ ചെയർമാൻ. മൺമറഞ്ഞ നാടോടി കലാപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വീണ്ടെടുക്കലാണ് ജി. ഭാർഗവൻപിള്ളയുടെ കലാപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ കാതൽ. പന്തളത്തിനടുത്ത് കുടശ്ശനാടാണ് ജന്മസ്ഥലം. കേരള സംഗീത നാടക അക്കാദമി അവാർഡ്, രേവതിപട്ടത്താനം അവാർഡ് എന്നിവ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പൊറാട്ടുനാടകവും മറ്റും, കേരളത്തിലെ പാണന്മാർ പാടുന്നു, മതിലേരിക്കന്നി പണിയാലയിൽ, റേഡിയോ നാടകം, കാക്കാരശ്ശിനാടകം, നാട്ടരങ്ങ്: വികാസവും പരിണാമവും എന്നിവ പ്രധാന കൃതികൾ.

ഉണ്ണായിവാരിയർ

1675 നും 1755 നും ഇടയിൽ ജീവിതകാലമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഇരിങ്ങാലക്കുട അകത്തൂട്ട് വാരിയത്താണ് ജനിച്ചതെന്ന് അഭിപ്രായമുണ്ട്. നളചരിതം ആട്ടക്കഥ എന്ന ഒറ്റക്കൃതികൊണ്ട് മലയാളസാഹിത്യത്തിൽ തന്റേതായ സ്ഥാനം നേടിയെടുത്ത കവി

യാണ് ഉണ്ണായിവാരിയർ. വാരിയരുടെ ജീവിതകാലം, ജന്മസ്ഥലം എന്നിവയെക്കുറിച്ച് ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുണ്ട്. മഹാഭാരതത്തിലെ നളദമയന്തി കഥയെ നാടകീയതയും കാവ്യാത്മകതയും ഒത്തുചേർന്ന കാവ്യമാക്കി വാരിയർ മാറ്റി. അഭിനയഗുണം തികഞ്ഞ ആട്ടക്കഥയെന്ന നിലയിലും സാഹിത്യഗുണം തികഞ്ഞ കാവ്യമെന്ന നിലയിലും നളചരിതം പ്രസക്തമാവുന്നു. കേരളത്തിന്റെ ശാകുന്തളമെന്ന് നളചരിതം ആട്ടക്കഥയെ വിശേഷിപ്പിക്കാറുണ്ട്.

കാവാലം നാരായണപ്പണിക്കർ

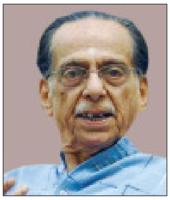

1928 ൽ ആലപ്പുഴജില്ലയിലെ കാവാലത്ത് ജനിച്ചു. നാടകകാരൻ, കവി, ഗാനരചയിതാവ് എന്നീ നിലകളിൽ പ്രസിദ്ധൻ. കേരള സംഗീത നാടക അക്കാദമി ചെയർമാൻ, കേന്ദ്ര സംഗീത നാടക അക്കാദമി വൈസ് ചെയർമാൻ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. കേരളീയ കലാപൈതൃകത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തി തനതുനാടക പ്രസ്ഥാനം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ നേതൃത്വം വഹിച്ചു. കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി പുരസ്കാരം, കേന്ദ്ര സംഗീത നാടക അക്കാദമി അവാർഡ്, കാളിദാസസമ്മാൻ, പത്മഭൂഷൺ എന്നീ ബഹുമതികൾ ലഭിച്ചു. ദൈവത്താർ, സാക്ഷി, അവനവൻകടമ്പ, കരിംകുട്ടി, പൊറനാടി തുടങ്ങി നിരവധി നാടകങ്ങളും കാവാലത്തിന്റെ കവിതകൾ, സോപാനതത്ത്വം എന്നിവയുമാണ് പ്രധാന കൃതികൾ.

കലാമണ്ഡലം ഹൈദരലി (1946-2006)

കഥകളിസംഗീതത്തിലെ അതുല്യ കലാകാരൻ. തൃശൂർജില്ലയിലെ വടക്കാഞ്ചേരിക്കടുത്ത് ഓട്ടുപാറയിൽ ജനിച്ചു. പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസത്തിനു ശേഷം 1957 ൽ കലാമണ്ഡലത്തിൽ ചേർന്നു. കലാമണ്ഡലം നീലകണ്ഠൻ നമ്പീശനായിരുന്നു ഗുരു. 1965 ൽ ഫാക്ട് കഥകളിസ്കൂളിൽ ചൊല്ലിയാട്ടഭാഗവതരായി. പിന്നീട് കലാമണ്ഡലത്തിൽ വിസിറ്റിങ് പ്രഫസറായി. കേരള സംഗീത നാടക അക്കാദമി അംഗമായിരുന്നു. കലാപരിപാടികൾ അവതരിപ്പിക്കാനായി വിദേശരാജ്യങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഓർത്താൽ വിസ്മയം, മഞ്ജുതരം (ആത്മകഥ) എന്നിവയാണ് പ്രധാന രചനകൾ.

ഡോ. എം.എൻ. കാരശ്ശേരി

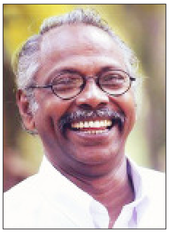

മുഹിയുദ്ദീൻ നടുക്കണ്ടിയിൽ കാരശ്ശേരി. 1951 ൽ കോഴിക്കോട് ജില്ലയിലെ കാരശ്ശേരിയിൽ ജനിച്ചു. സാഹിത്യനിരൂപകൻ, പ്രഭാഷകൻ. കാലിക്കറ്റ് സർവകലാശാലയിൽ മലയാളം വിഭാഗം തലവനായിരുന്നു. പുലിക്കോട്ടിൽ കൃതികൾ, നവതാളം, മക്കയിലേക്കുള്ള പാത, മാരാരുടെ കുരുക്ഷേത്രം, ഉമ്മമാർക്കുവേണ്ടി ഒരു സങ്കടഹർജി, ചേകന്നൂരിന്റെ രക്തം, ബഷീറിന്റെ പൂങ്കാവനം, കുഞ്ഞുണ്ണി - ലോകവും കോലവും, ഇസ്ലാമികരാഷ്ട്രീയം വിമർശിക്കപ്പെടുന്നു തുടങ്ങിയവ പ്രധാന കൃതികൾ.